

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ธัญญ์พิชชา ท่วมทับ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
พฤศจิกายน 2563

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ธัญญ์พิชชา ท่วมทับ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
พฤศจิกายน 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Guidelines on School Dropout Risk Prevention of Students
A Case Study: Uttaradit Technical College

Thunpitcha Toumtab

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Educational Administration)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

November 2020

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ของ

ฉัญญ์พิชชา ท่วมทับ

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

( )

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

( )

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์
ผู้วิจัย	ธัญญ์พิชชา ท่วมทับ
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคัน หาแนวทางการป้องกันการ และตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร หัวหน้างานครูที่ปรึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ จำนวน 540 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 1 จำนวน 272 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ในการหาสาเหตุ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 2 จำนวน 13 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ในการหาแนวทาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 3 จำนวน 70 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ในการตรวจสอบความเหมาะสม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง มี 6 ด้าน ดังนี้ ด้านตัวนักศึกษาพบว่า นักศึกษาขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ด้านครอบครัวพบว่า รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ นักศึกษาต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ด้านสถานศึกษาพบว่า กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไป ด้านครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนพบว่าการติดตามช่วยเหลือให้คำปรึกษานักศึกษามีน้อยไป ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมพบว่า มีแหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด และด้านการเรียนการสอน หลักสูตรพบว่า สาขาวิชามีเครื่องมือเครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างไม่เพียงพอ สำหรับแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงทั้ง 6 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านตัวนักศึกษา ให้ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนคอยติดตามผลการเรียน การขาดเรียนนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและแจ้งกับผู้ปกครองทราบทันที 2. ด้านครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ควรจัดทำกลุ่มไลน์นักศึกษาและผู้ปกครองสำหรับแลกเปลี่ยนข่าวสารและ

ติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน 3. ด้านการเรียนการสอน หลักสูตร ควรส่งเสริมให้การสนับสนุนครูผู้สอน จัดสร้างนวัตกรรมหรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน 4. ด้านสถานศึกษา ควรสร้างความตระหนักเกี่ยวกับกฎ ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาร่วมกัน 5. ด้านครอบครัว ควรจัดครูที่ปรึกษาให้คอยติดตามดูแลนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด และควรจัดหาทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา 6. ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม ควรกำหนดนโยบายการตรวจแหล่งมั่วสุ่ม และควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาอย่างจริงจัง และตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : สาเหตุการออกกลางคัน, แนวทางการป้องกัน, นักศึกษากลุ่มเสี่ยง

Abstract

Title	Guidelines on School Dropout Risk Prevention of Students A Case Study: Uttaradit Technical College
Author	Thunpitcha Toumtab
Degree	Master of Education Program (Educational Administration)
Advisor	Assistant Professor Dr. Yokkaew Kamolvoradej
Co-Advisor	Assistant Professor Dr.Sukunya Rujimethabhas

The purposes of this research were to explore dropout causes, draw up guidelines on school dropout risk prevention of students of Uttaradit Technical College, and examine the appropriateness of the guidelines. The population of this research was 540 college administrators, heads of educational guidance, heads of programs, heads of advisory teachers, advisory teachers, teachers, parents, students, and students at risk of dropping out in Uttaradit Technical College. The sample was divided into 3 groups. The first group selected by purposive sampling method included 272 people who were used to find dropout causes. The instrument used for the first group was a questionnaire. The second group selected by purposive sampling method included 13 people who were used to develop guidelines. The instruments used for the second group were an in-depth interview and content analysis. The last group selected by purposive sampling method was 70 people who were used to evaluate appropriateness of the guidelines. The instrument used for the third group was a questionnaire. The percentage, mean, standard deviation and content analysis were the parameters used for statistical analysis.

The results revealed that the dropout causes of students at risk included 6 factors as follows. Student factor: students had insufficient class attendance and activity participation; eventually, they were considered not eligible for exams. Family factor: students' family had low income, thus students had to drop out to help their

family earn a living. School factor: the college rules and regulations were too strict. Advisory teacher and teacher factor: advisory teachers and teachers provided limited time for advising students and follow-ups. Community and environment factor: the college was surrounded by businesses that tempted students to do the wrong thing. Teaching and learning/program factor: the programs could not provide sufficient machine tools for students to practice. With regard to the guidelines on school dropout risk prevention of students of Uttaradit Technical College in accordance with those 6 factors, it was found as follows. Student factor – advisory teachers and teachers have to closely monitor students' attendance and academic results and inform parents immediately as soon as problems occur. Advisory teacher and teacher factor – a Line group should be created for students and parents to exchange information and to assist students. Teaching and learning/program factor – teachers should be encouraged to develop learning innovation or materials. School factor – all parties should be aware of college rules and regulations. Family factor – advisory teachers should monitor students at risk closely and provide scholarships for needy students whose parents do not take care of them or who do not live with their parents. Community and environment factor – a policy to check and control businesses around college area where students should not go needs to be implemented. In addition, the level of the appropriateness of the guidelines overall was at the highest level.

Keyword : Dropout Cause, Prevention Guidelines, Students at Risk

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยหลัก และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธธาส อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยรอง ที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดจนให้กำลังใจและสนับสนุนจนการศึกษางานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ และอาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของอาจารย์ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ อาจารย์ ดร.สุพิน ใจแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ นายสุวัฒน์ชัย ศรีสุพัฒนะกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก ดร.สุภาภรณ์ โตโสภณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ และนางพรธชา เขตต์บรรพต วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพแนะนำและการปรับแก้ไขเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บข้อมูล รวมถึงขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครอง และนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ และคณะผู้บริหารและคณะครูของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ให้ความอนุเคราะห์และกรุณาเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และตอบข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ให้ข้อคิดเห็นในการเก็บข้อมูลจนครบถ้วนสมบูรณ์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของคณะครุศาสตร์มหาบัณฑิตทุกท่าน จนทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อนึ่ง ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์อยู่ไม่น้อย จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ให้แก่เหล่าคณาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา จนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอกราบขอบพระคุณแต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขออภัยแต่เพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

ธัญญ์พิชชา ท่วมทับ

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง.....	9
บริบทของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์.....	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	47

การเก็บรวบรวมข้อมูล	49
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ตอนที่ 1 การหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิค อุตรดิตถ์	56
ตอนที่ 2 การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์	74
ตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์	79
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
สรุปผลการวิจัย	97
อภิปรายผล	105
ข้อเสนอแนะ	116
บรรณานุกรม	119
ภาคผนวก	123
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	124
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	126
ภาคผนวก ค หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาในแต่ละประเด็นหัวข้อ จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน	132
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์ สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2	145
ภาคผนวก จ หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์ สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2	172
ภาคผนวก ฉ หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษา	185
ภาคผนวก ช เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1	188
ภาคผนวก ซ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2	208
ภาคผนวก ฌ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3	217

ประวัติย่อผู้วิจัย 228

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 การสังเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	20
ตารางที่ 2 สรุปผลการสังเคราะห์หาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	21
ตารางที่ 3 ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ปีการศึกษา 2557 - 2561.....	32
ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ตอบแบบสอบถาม	57
ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของครูที่ปรึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ที่ตอบแบบสอบถาม	58
ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ที่ให้ข้อมูล ..	59
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง.....	61
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง.....	62
ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา	64
ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	65
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	66
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	67
ตารางที่ 13 ความถี่ และร้อยละของการให้ข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามลงในข้อเสนอแนะ....	68
ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม.....	80
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา.....	81
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว.....	84
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา	86
ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน.....	88

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคืนของนักศึกษาในกลุ่มเสียง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	90
ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคืนของนักศึกษาในกลุ่มเสียง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร.....	92
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทาง ฯ รวมทั้งหมด 6 ด้าน	94
ตารางที่ 22 แสดงตัวอย่างผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละ ประเด็นจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน	134
ตารางที่ 23 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านตัวนักเรียน นักศึกษา.....	135
ตารางที่ 24 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านครอบครัว	136
ตารางที่ 25 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของสถานศึกษา	136
ตารางที่ 26 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ	137
ตารางที่ 27 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	138
ตารางที่ 28 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านการเรียน การสอน/หลักสูตร.....	139
ตารางที่ 29 สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น	140
ตารางที่ 30 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสัมภาษณ์	147

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 แนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพที่ 2 แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันการอาชีวศึกษาเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีทักษะ และ ศักยภาพในการประยุกต์ความรู้ที่ได้รับการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสม อีกทั้งยังสอดคล้องต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้สังคมได้รับรู้ถึงศักยภาพของ ผู้เรียนอาชีวศึกษาและเป็นการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนทั้งด้านการฝึกงานวิชาชีพ และปลูกฝัง จิตสำนึกการบริการสังคม นอกจากนี้ยังได้เน้นเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วน ร่วมกันรับผิดชอบและมีบทบาทในการจัดการอาชีวศึกษาร่วมกันมากขึ้น ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาจึงต้องการจะพัฒนาด้านคุณภาพของผู้เรียนให้เพิ่มขึ้นควบคู่ไปกับปริมาณผู้เรียน และ ขยายบทบาทการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้มีงานทำเพื่อเป็นการสอดคล้องกับนโยบาย การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ 15 ปี (พ.ศ. 2555–2569) ตามนโยบายที่ 1 มุ่งสร้าง/ผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและ ยุทธศาสตร์ที่ 1 : มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงาน ในประเทศและระดับสากลด้วยการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพและลดปัญหาการออกกลางคัน (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2552)

ซึ่งมีความสอดคล้องกับคำกล่าวของพล.อ.ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ศึกษาธิการ ในการประชุมกับผู้บริหารองค์กรหลัก คณะกรรมการที่ปรึกษาในคณะกรรมการศูนย์ ปฏิบัติการขับเคลื่อนงานตามนโยบายของรัฐมนตรี (ศปช.ศธ.) คณะทำงานรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาค้นหาเด็กออกกลางคัน ซึ่งมีในระหว่างปีการศึกษา 2556-2558 ของ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีข้อมูลนักเรียนออกกลางคันจำนวนกว่า 22,000 คน โดยเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการย้ายถิ่น ฐานตามผู้ปกครอง ปัญหาความยากจน ปัญหาในการปรับตัว และปัญหาอื่น ๆ ตามลำดับ ส่วน แนวทางการป้องกันเด็กออกกลางคัน จะต้องสำรวจข้อมูลนักเรียนออกกลางคันรายบุคคลและราย จังหวัด พร้อมวิเคราะห์ปัญหาเด็กกลุ่มเสี่ยงจำแนกตามสาเหตุและประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงานต่าง ๆ เพื่อร่วมกันป้องกันต่อไป (นวัรัตน์ รามสูต และคณะ, 2559)

อีกทั้งข้อมูลการออกกลางคันยังมีความสอดคล้องกับของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดตัวชี้วัดในกลยุทธ์ของแผนปฏิบัติการ ปีงบประมาณ 2554 ร้อยละของเด็กออก กลางคัน เพื่อให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาลดและช่วยเหลือนักเรียน

ประกอบกับในการติดตามผลการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 และจากการสำรวจข้อมูลนักเรียนมีแนวโน้มว่าจะออกกลางคันสูงมาก พบว่า เกิดจากการหยุดเรียนต่อเนื่อง จากปัญหาครอบครัว ฐานะยากจน อพยพตามผู้ปกครอง หาเลี้ยงครอบครัวมีปัญหาในการปรับตัว เจ็บป่วยจากอุบัติเหตุ และสมรสแล้ว นอกจากนี้เด็กยังมีปัญหาด้านการเรียนการสอน และการปรับตัว เป็นต้น และยังกล่าวอีกว่าปัจจุบันปัญหาของประเทศในเรื่องของเศรษฐกิจเป็น ปัญหาใหญ่ที่ทำให้เกิดผลกระทบทั้งความเป็นอยู่ ความยากจนและสภาวะจิตของคน จึงทำให้ แนวโน้มปัญหาเด็กออกกลางคันอาจสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหากไม่หาทางช่วยเหลือเด็กที่จะออก กลางคันหรือออกกลางคันเหล่านี้ ก็ยังทำให้เกิดผลกระทบสู่ประเทศชาติในอนาคต (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1, 2554, น.1-2)

แต่ปัจจุบันกลับพบปัญหาว่า การออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญต่อการจัดการศึกษาของ ประเทศที่ต้องเร่งดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาย่างจริงจัง ทั้งนี้เนื่องจากปัญหาการออก กลางคันของผู้เรียนทำให้เกิด “ความสูญเสียทางการศึกษา” เป็นผลเสียต่อผู้เรียน ได้แก่ ทำให้ ผู้เรียนขาดความรู้ และทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิต มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ ขาดความมั่นใจ ในตนเอง ขาดโอกาสในการศึกษาและพัฒนาตนเอง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระหว่างเรียน งบที่รัฐ ควรจะได้รับในอนาคตจากการที่มีประชากรที่มีคุณภาพ งบที่รัฐจะต้องเสียไปในการแก้ปัญหาสังคม หากเด็กออกกลางคันส่วนหนึ่งก่อปัญหาขึ้น งบที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลบุคคลส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถ ช่วยเหลือตนเองได้ เป็นการสูญเสียโอกาส ได้แก่ สูญเสียโอกาสส่วนบุคคลที่จะศึกษา และพัฒนา ตนเอง สูญเสียโอกาสของสังคมที่จะได้บุคคลที่มีคุณภาพมาพัฒนาประเทศและเป็นผลเสียต่อสังคม ได้แก่ ขาดคนที่มีคุณภาพที่จะสร้างสรรค์ความเจริญ สังคมต้องแบกรับภาระหากผู้เรียนที่ออก กลางคันโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ สังคมเกิดความวุ่นวายหากผู้เรียนที่ออกกลางคัน โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ และก่อปัญหาขึ้น จะเห็นได้ว่าการออกกลางคันเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่ไม่อาจมองข้าม ไปได้เพราะผู้เรียนที่ออกกลางคันต้องประสบปัญหาคุณภาพชีวิตของตนเอง ก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคม และประเทศชาติในอนาคต (สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2554, น.14)

นอกจากนี้ การออกกลางคันยังแสดงถึงประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของ สถาบันการศึกษานั้น ๆ อีกด้วย ดังนั้นการออกกลางคันจึงเป็นประเด็นปัญหาที่สถาบันอุดมศึกษา หลายแห่งประสบปัญหา โดยมีปัจจัยหลายอย่างที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน ซึ่งการออกกลางคันล้วน เป็นความสูญเสียทางการศึกษาที่น่าเสียดายควรแก่การปรับแก้โดยเร่งด่วน ดังรายงานผลสถิติข้อมูล การศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2561 สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาได้รายงานข้อมูลการออกกลางคัน พบว่า มีนักศึกษาอาชีวศึกษาจากสถานศึกษา ทั้งหมด 421 แห่ง ระดับปวช. และปวส. มีนักศึกษารวมทั้งสิ้น 1,003,109 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10

มิถุนายน 2561) และมีนักศึกษาที่ออกกลางคันแล้วทั้งสิ้น 92,835 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 ส่วนสาเหตุการออกกลางคัน โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการที่ครอบครัวมีปัญหา การหย่าร้างของพ่อแม่ ครอบครัวมีฐานะยากจน มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ยาเสพติด การขาดเรียนบ่อย คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง ปัญหาชู้สาว การตั้งครรรค์ ปัญหาการทะเลาะวิวาท ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด การเข้าเรียนในสาขาที่ไม่ถนัด และผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2561)

ซึ่งข้อมูลที่พบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับรายงานสรุปผลข้อมูลการออกกลางคัมนักเรียน นักศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2559 – 2561 วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ พบว่า มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งสิ้น 5,608 คน มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน ระดับปวช. และปวส. รวมทั้งสิ้น 1,692 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17 ซึ่งแต่ละปีการศึกษานั้นนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน มีจำนวนเพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาข้อมูลและสอบถาม สถานศึกษา กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน พบว่า มีปัญหาลักษณะ เดียวกัน คือ มีนักเรียน นักศึกษาที่ออกกลางคันมากขึ้นทุกปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสบปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และสาเหตุของการออกกลางคันของผู้เรียนมีอยู่หลากหลายสาเหตุ และจากการสอบถามแต่ละสถานศึกษายังไม่มีการบริหารจัดการหาแนวทางการป้องกันและ การแก้ปัญหาที่ชัดเจน (งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์, 2561)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงออกกลางคันในการวิจัยหัวข้อ “แนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์” เพื่อเป็นการสอดคล้องกับนโยบายการ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา (พ.ศ. 2555 - 2569) และเพื่อนำมา จัดทำเป็นยุทธศาสตร์การจัดการบริหารการศึกษาในปีต่อ ๆ ไป ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนที่จะต้อง มีการดำเนินการแก้ไขอันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเพื่อป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาให้มีปริมาณ ลดน้อยลงและหายไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

การศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ มีปัญหาการวิจัย 3 ประการ ได้แก่

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ มีสาเหตุอะไรบ้าง

2. แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ มีกี่แนวทาง อะไรบ้าง

3. แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ มีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

2. เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

3. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยศึกษาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากรผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา และนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ จำนวน 540 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา จำนวน 54 คน 2. นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 218 คน รวมทั้งหมดจำนวน 272 คน

กลุ่มตัวอย่าง สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนักจิตวิทยาการศึกษา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

จำนวน 13 คน

กลุ่มตัวอย่าง สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างาน ครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ และบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 70 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. สาเหตุการออกกลางคัน/ป้จจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน
2. แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง หมายถึง การที่นักศึกษาจะต้องออกจากระบบของสถานศึกษาก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน และมีปัจจัยเสี่ยงต่อการออกกลางคันอาจด้วยสาเหตุที่เกิดจากการครอบครัวมีปัญหา การหย่าร้างของพ่อแม่ ครอบครัวมีฐานะยากจน มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ยาเสพติด ดิดเกมส์ การขาดเรียนบ่อย ตกกิจกรรม ปัญหาการทะเลาะวิวาท คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง การเข้าเรียนในสาขาที่ไม่ถนัด ปัญหาชู้สาว การตั้งครรรภ์ ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด และผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา เป็นต้น

2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง หมายถึง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา สรุปได้ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านตัวนักศึกษา หมายถึง เข้าเรียนในสาขาวิชาชีวิตที่ไม่ได้เลือกเรียน เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน มีปัญหาเรื่องการจัดแบ่งเวลาเรียน ต้องทำงานหารายได้พิเศษ สำหรับใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม ความรู้ความสามารถในการเรียนต่ำ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน สุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัว เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมาย ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการเรียนตามเพื่อนหรือถูกบังคับให้เรียน เพื่อนที่คบซ้กจึงไปในทางที่ไม่ดี มีปัญหาเรื่องชู้สาวหรือปัญหาด้านความรัก ดิด การพนัน ดิดเกมส์ ดิดเพื่อน ดิดยาเสพติด ถูกเพื่อนล้อเลียนปมด้อย ถูกดูด้านฐานะ และไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด

2.2 ด้านครอบครัว หมายถึง ความขัดแย้ง ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

ขาดความรัก ความอบอุ่น ความยุติธรรมจากครอบครัว ความเข้มงวด การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา มีปัญหาครอบครัว ครอบครัวแตกแยก บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดามารดาให้เรียนในสาขาที่ไม่ถนัดไม่ชอบ การย้ายภูมิลำเนา ย้ายสถานที่เรียนตามผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ และบิดามารดาไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา

2.3 ด้านสถานศึกษา หมายถึง กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไป ปฏิบัติได้ยาก สภาพอาคาร ห้องเรียนชำรุด ทrudโทรม บริเวณสถานศึกษา เช่น โรงอาหารสกปรก ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ สกปรก ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนชำรุด มีจำนวนไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีสถานที่นั่งพักผ่อนน้อย การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ไม่เหมาะสม แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ สืบค้นมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬา สนามกีฬาไม่เพียงพอ และระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ

2.4 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน หมายถึง การรู้จักและดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลมีน้อย การคัดกรองและจำแนกกลุ่มนักเรียนสำหรับการดูแลช่วยเหลือไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีน้อย การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป เนื้อหาการสอนไม่ทันสมัย/เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากเกินไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลไม่เป็นไปตามระเบียบงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดไม่เหมาะสมกับระดับการเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัด และขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้

2.5 ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกันวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด ร้านเกมส์อยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน สถานศึกษาห่างไกลชุมชน แหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อมภายนอก บริเวณรอบ ๆ สถานศึกษาไม่เหมาะสม

2.6 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร หมายถึง มีทรัพยากร เครื่องมือ เครื่องจักร สื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจัดการสอนไม่เหมาะสมกับหลักสูตร หลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่เป็นที่นิยมกับสถานประกอบการ แผนการเรียนที่จัดให้กับนักศึกษาไม่เหมาะสม เช่น รายวิชาเรียน ยากเกินไป และครูผู้สอนขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้

3. นักศึกษากลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียน นักศึกษาเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุอยู่ระหว่าง 15 – 19 ปี ของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ โดยครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการสำรวจคัดกรองตามแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาที่มีความเสี่ยงหรืออาจมีปัญหาจนเป็นสาเหตุทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการออกกลางคัน และครูที่ปรึกษาต้องรีบเร่งให้ความช่วยเหลือ หรือป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณีของนักเรียน นักศึกษา โดยมีเกณฑ์การพิจารณานักเรียน นักศึกษา ดังนี้

3.1 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการขาดเรียนบ่อย มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80

3.2 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ตามงานวัดผลและประเมินผลของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดไว้ว่า ระดับปวช. 1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 1.50 ระดับปวช. 2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 1.75 และระดับปวช. 3 ต้องได้รับเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษา

3.3 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีได้ผลการเรียนได้เกรด 0 , ร , มส ในรายวิชาต่าง ๆ มีมากกว่า 3 รายวิชาขึ้นไป

3.4 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มาไม่ทันเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า และมีแนวโน้มว่าจะตกกิจกรรมหน้าเสาธง ขาดมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป

3.5 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เสพสิ่งเสพติด ดื่มเหล้า มีพฤติกรรมด้านชู้สาว ติดเกมส์ มีพฤติกรรมลักขโมย ติดการพนัน มีสภาพอารมณ์จิตใจผิดปกติ ทะเลาะวิวาท ไม่ชอบปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา เป็นต้น

4. แนวทางการป้องกันการออกกลางคัน หมายถึง การรวบรวมข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการกรอกแบบสอบถามและสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำมาจัดเรียงลำดับหัวข้อรายการจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพื่อเลือกหัวข้อรายการที่มีความจำเป็นเร่งด่วน 2 อันดับแรกของแต่ละด้านไปจัดทำแบบสัมภาษณ์ แล้วนำไปสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลในการหาแนวทางการป้องกันแล้วทำการวิเคราะห์สรุปการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวข้องกับการดูแลระบบติดตามนักเรียนนักศึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน โดยมีองค์ประกอบหัวข้อการหาแนวทางการป้องกันทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

4.1 ด้านตัวนักศึกษา

4.2 ด้านครอบครัว

4.3 ด้านสถานศึกษา

4.4 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

4.5 ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

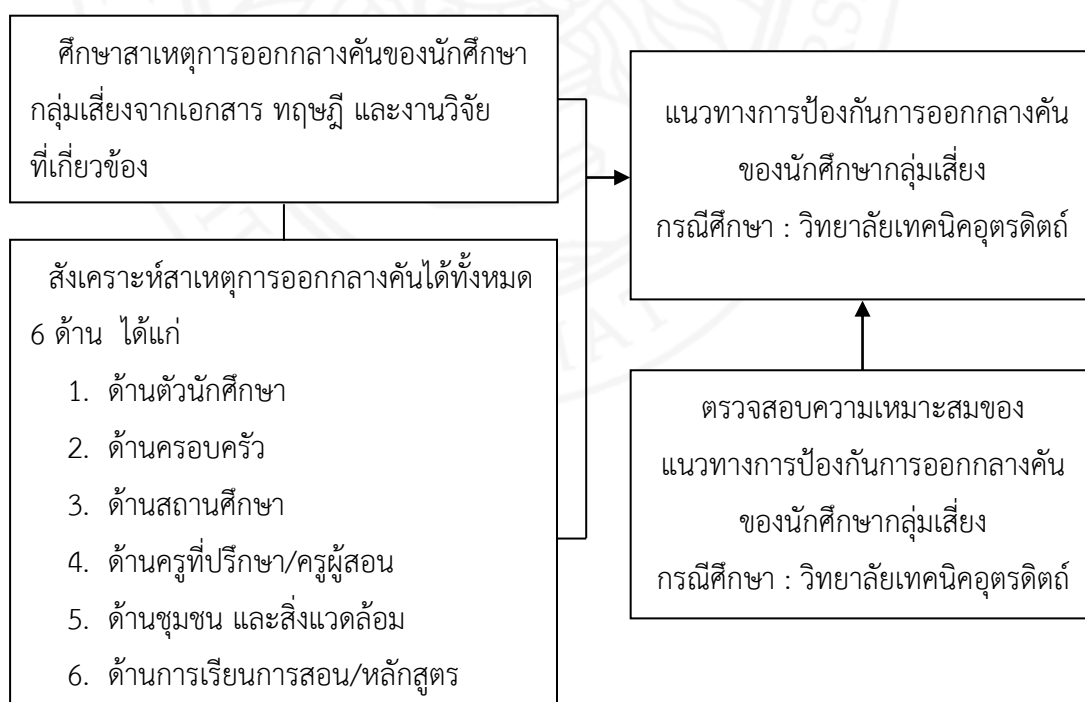
4.6 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ทราบถึงสภาพสาเหตุและปัญหาที่แท้จริงของการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงที่สามารถนำไปปรับใช้กับการปฏิบัติเพื่อป้องกันปัญหาได้ในอนาคต
2. ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน และติดตามพฤติกรรมเสี่ยงของนักศึกษา เช่น ขาดเรียนบ่อย หรือมีปัญหาเกี่ยวกับผลการเรียนพร้อมกับการพูดคุยกับครูที่ปรึกษาเพื่อหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหา
3. ครูที่ปรึกษานำผลการวิจัยไปจัดระบบการดูแลช่วยเหลือและแก้ไขปัญหให้กับนักศึกษา เช่น จัดหาทุนการศึกษา จัดกิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม หรือจัดกิจกรรมหารายได้ระหว่างเรียนให้กับนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนการศึกษา
4. นำผลการวิจัยไปใช้ในการตัดสินใจประกอบการวางแผนกลยุทธ์ เพื่อแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดและออกแบบการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ มีการศึกษาค้นคว้าหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

1. การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
  - 1.1 ความหมายของการออกกลางคัน
  - 1.2 สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา/ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน
  - 1.3 แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
2. บริบทของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

การออกกลางคันเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษาแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ความสูญเสียเปล่าซึ่งเกิดจากการออกจากระบบการศึกษาของนักเรียนนักศึกษาก่อนเวลาอันควร โดยนักเรียนนักศึกษานั้นยังไม่บรรลุจุดหมายของการศึกษาในระดับนั้น และอีกประการหนึ่ง ก็คือการเรียนซ้ำชั้นของนักเรียนนักศึกษาสรุปความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาเกิดได้จากการออกกลางคันและการตกซ้ำชั้นของนักเรียนนักศึกษา

ความหมายของการออกกลางคัน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออกกลางคันของผู้เรียน มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

วรารุช ราชเนตร์ (2556, น.5) ให้ความหมายการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนพ้นสภาพจากการเป็นนักเรียน หรือลาออก จากสถานศึกษาที่นักเรียนศึกษาอยู่ก่อนเรียนครบตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ในปีการศึกษา 2555

นิพนธ์ แก้วเกิด (2555, น.11) ให้ความหมายการออกเรียนกลางคัน หมายถึง การที่เด็กนักเรียนหายไปจากระบบสถานศึกษา ขาดการติดต่อกับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน จนพ้นสภาพการเป็นนักเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยมีสาเหตุมาจากตัวเด็กนักเรียน ครอบครัว สถานศึกษา หลักสูตร สภาพแวดล้อม และสังคม

ชลันธร ราชรักษ์ (2554, น.8) ให้ความหมายการออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียน ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี และลงทะเบียนเรียนแล้วไม่เข้าเรียน หรือ เข้าศึกษาระยะหนึ่งแล้วได้ออกจากสถานศึกษาไปก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

เอกบุตร อยู่สุข (2550, น.6) ให้ความหมายการออกกลางคันว่า หมายถึง การที่นักศึกษา พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา หรือลาออกจากการเป็นนักศึกษา หรือขาดการติดต่อกับงานทะเบียน ของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑลก่อนครบตามหลักสูตรกำหนดไว้

อารี ผสานสินธวงศ์ (2549, น.8) ได้กล่าวว่า หมายถึง การที่นักเรียน หรือนักศึกษา ที่ได้ ลงทะเบียนเรียนแล้ว ต่อมาต้องออกจากสถานศึกษาก่อนที่จะจบเรียนตามหลักสูตรไว้ไม่ว่าสาเหตุ ใด ๆ ก็ตาม

ภูมริน บุญทวี (2548, น.7) ได้กล่าวว่า หมายถึง การที่นักศึกษาหยุดเรียนในกระบวนการเรียนการสอนก่อนที่จะจบหลักสูตรในทุก ๆ สถาบัน เช่น เข้าเรียนแล้วหยุดเป็นช่วง ๆ จนกระทั่ง มีเวลาเรียนไม่พอหรือเข้าเรียนระยะหนึ่งแล้วหยุดไปเลย หรือเข้าเรียนแล้วไม่เข้ารับการประเมินผล เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545, น.155) ได้ให้ความหมายของ การออกกลางคัน หมายถึง การที่นักเรียนถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษาในขณะที่ยังไม่สำเร็จ การศึกษาภาคบังคับการออกโดยไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากการย้ายสถานศึกษา

จากความหมายของนักวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นพอจะกล่าวสรุปได้ว่า การออกกลางคัน กลุ่มเสี่ยง หมายถึง การที่นักศึกษาจะต้องออกจากระบบของสถานศึกษาก่อนเรียนจบหลักสูตรตามที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน และมีปัจจัยเสี่ยงต่อการออกกลางคัน อาจด้วยสาเหตุที่เกิดจากการครอบครัวมีปัญหา การหย่าร้างของพ่อแม่ ครอบครัวมีฐานะยากจน มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ยาเสพติด ติดเกมส์ การขาดเรียนบ่อย ตกกิจกรรม ปัญหาการทะเลาะวิวาท คบเพื่อนกลุ่มเสี่ยง การเข้าเรียนในสาขาที่ไม่ถนัด ปัญหาชู้สาว การตั้งครุฑ ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด และผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา เป็นต้น

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา/ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน

สุดารัตน์ พิมลรัตน์กานต์ (2558, น.67-78) ได้กล่าวถึง การศึกษาสาเหตุการลาออก กลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ได้จำแนกสาเหตุของปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษามีข้อค้นพบน่าสนใจที่ได้จากการศึกษาค้นคว้านี้ โดยการเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด มีสาเหตุหลัก ๆ อยู่ด้วยกัน 5 ด้าน คือ

1. ด้านเศรษฐกิจของครอบครัว
2. ด้านสิ่งเสพติด การทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว หนีเรียน ชู้สาว

3. ด้านครอบครัว
4. ด้านการเรียน
5. ด้านสุขภาพ

ณรี สุสุทธิ (2558) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการออกกลางคันส่วนใหญ่ต้องอพยพตามผู้ปกครอง มีปัญหาครอบครัว ต้องหาเลี้ยงครอบครัว ออกไปสมรส ฐานะยากจน เจ็บป่วยและเกิดอุบัติเหตุ และถูกจับต้องคดีตามลำดับ

วรารุช ราชเนตร์ (2556, น.5-6) ได้กล่าวว่า สาเหตุการออกกลางคัน หมายถึง ปัญหาหรืออุปสรรคที่ทำให้นักเรียนต้องตัดสินใจลาออกจากสถานศึกษาหรือพ้นจากสภาพความเป็นนักเรียน จำแนกออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพทั่วไปของสถานศึกษาที่เกี่ยวกับชื่อเสียงของสถานศึกษา ที่ตั้งของสถานศึกษาและการคมนาคม การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาความปลอดภัยภายในสถานศึกษาสภาพสังคมในสถานศึกษา ความเข้มงวดของระบบการดูแลนักเรียน สภาพอาคารไม่มีความสะดวก และไม่ปลอดภัยต่อการปฏิบัติงาน สถานศึกษามีเครื่องอำนวยความสะดวก ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและการปฏิบัติ ไม่เพียงพอ และสถานศึกษาไม่มีพื้นที่พักผ่อนอย่างเหมาะสม

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการจัดการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา เช่น ความยากง่ายของเนื้อหาวิชา จำนวนรายวิชาและหน่วยกิต สาขาที่เรียน หลักสูตรการเรียน ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกปฏิบัติ ความเพียงพอและทันสมัยของเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการปฏิบัติ ความเพียงพอของห้องปฏิบัติการ

3. ด้านพฤติกรรมนักเรียน หมายถึง สภาพของการแสดงออกของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา และในครอบครัว เช่น การตั้งใจเรียน ความสามารถในการเรียน การคบเพื่อน เป็นต้น

4. ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา หมายถึง สภาพการปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การดูแลเอาใจใส่นักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การวางตนต่อนักเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น

5. ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง สภาพการปฏิบัติงานหรือคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนในด้านต่าง ๆ เช่น ความรับผิดชอบต่อการสอน ความเข้มงวดในการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล คุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอน ความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอนและเทคนิค และกระบวนการสอน เป็นต้น

6. ด้านสถานภาพของผู้ปกครอง หมายถึง สถานภาพทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งลักษณะการปฏิบัติต่อนักเรียน เช่น การส่งเสริม สนับสนุน

ให้เรียน ปัญหาภายในครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สุขภาพของ ผู้ปกครอง และ การหย่าร้างของผู้ปกครอง เป็นต้น

ธงชาติ สอนคำ (2554, น.42) ได้ศึกษาถึง ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียน บ้านกล้วยทอ ได้แก่

1. ด้านเกี่ยวกับตนเอง คือ อายุเพื่อนเพราะสอบไม่ผ่าน สอบตกในบางวิชา และผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ส่วนข้อที่ค่าเฉลี่ยระดับน้อย คือ มีโรคประจำตัวเจ็บป่วยบ่อย ๆ
2. ด้านเกี่ยวกับโรงเรียนและครู คือ จำนวนครูไม่เพียงพอ โรงเรียนไม่มีทุนสนับสนุนนักเรียนด้านการเรียน และโรงเรียนขาดบริการที่อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนกับเรียนยากเกินไป
3. ด้านเกี่ยวกับครอบครัว คือ ครอบครัวมีฐานะยากจน ต้องช่วยทำงานบ้านมีปัญหาเรื่องการเรียนผู้ปกครองช่วยเหลือไม่ได้ ถูกผู้ปกครองดุตำหนิ น้อยใจว่าผู้ปกครองไม่รัก ผู้ปกครองไม่ชอบครูที่โรงเรียน ผู้ปกครองชอบเล่นการพนัน ครอบครัวมีฐานะยากจน ต้องช่วยทำงานบ้าน และมีปัญหาเรื่องการเรียนผู้ปกครองช่วยเหลือไม่ได้
4. ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม คือ คนในชุมชนมีความเชื่อว่าไม่ต้องเรียนก็มีชีวิตอยู่ได้และขาดแคลนสาธารณูปโภค (ไฟฟ้า น้ำประปา รถส่วนตัว) เพื่อนที่ไม่เรียนต่อในชุมชนมีจำนวนมาก บ้านอยู่ห่างไกลโรงเรียนต้องการใช้ชีวิตอิสระตามเพื่อน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น.22) ได้กล่าวถึง ปัจจัยและสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนว่ามีปัจจัยและสาเหตุดังต่อไปนี้

1. ด้านตัวเด็ก
  - 1.1 เด็กพิการทางร่างกายหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ
  - 1.2 เด็กมีปัญหาด้านสติปัญญา
  - 1.3 เด็กได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรง
  - 1.4 เด็กออกไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูบุพการีที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
  - 1.5 มีเพศสัมพันธ์หรือตั้งครรภ์ หรือมีคู่สมรสในวัยเรียน
  - 1.6 ติดอบายมุข การพนันสารเสพติด ฯลฯ
  - 1.7 คบเพื่อนเสเพล
  - 1.8 เด็กขาดเรียนบ่อย
  - 1.9 เด็กตกซ้ำชั้น
  - 1.10 เด็กมีสมาธิสั้น
  - 1.11 เด็กหนีเรียน
  - 1.12 เด็กมีพฤติกรรมผิด ระเบียบวินัยของสถานศึกษา
  - 1.13 เด็กไม่สนใจการเรียน เปื่อหน่ายการเรียน

- 1.14 เด็กปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้
- 1.15 การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี
2. ด้านครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม
  - 2.1 ผู้ปกครองมีฐานะยากจน
  - 2.2 ผู้ปกครองไม่มีที่อยู่ที่ทำกินหรือมีที่อยู่แต่ย้ายที่ทำกินหรือมีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง ซึ่งเด็กต้องติดตามผู้ปกครองไปด้วย
  - 2.3 ผู้ปกครองต้องการมีรายได้เพิ่มโดยใช้แรงงานเด็ก
  - 2.4 ครอบครัวหย่าร้างหรือแตกแยก
  - 2.5 ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่เด็กเท่าที่ควร
  - 2.6 ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญด้านการศึกษาเท่าที่ควร
  - 2.7 อยู่ห่างไกลสถานศึกษา การคมนาคมไม่สะดวก
3. ด้านสถานศึกษา
  - 3.1 สถานศึกษามีการจัดระบบบริหารจัดการ การติดตามนักเรียนที่ออกกลางคัน กลับมาเข้าเรียน ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
  - 3.2 การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษายังไม่ครอบคลุม และไม่ต่อเนื่อง
  - 3.3 การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้สถานศึกษาไม่เอื้อต่อการเรียนการสอน
  - 3.4 สถานศึกษาปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545 ไม่ครบขั้นตอนและไม่ต่อเนื่อง
  - 3.5 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร
  - 3.6 ปัจจัยพื้นฐานการสนับสนุนการจัดการศึกษายังไม่เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยและสาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนตามสาเหตุสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัจจัยและสาเหตุจากตัวนักเรียน ได้แก่ ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนซ้ำ จึงทำให้เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้ พึงการได้รับอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ดิทยาเสพติด ฯลฯ
2. ปัจจัยและสาเหตุจากครอบครัว ชุมชน และสภาพแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัวยากจน เด็กต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ครอบครัวแตกแยก มีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง อพยพไปทำงานที่อื่น และมีการย้ายไปตามฤดูกาล ขาดผู้อุปการะ ขาดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษาเพราะไม่เห็นประโยชน์ที่ชัดเจนที่ได้รับจากการเรียนในโรงเรียนพ่อแม่ ดิทยาเสพติด พึงการ เจ็บป่วย หรือ

เสียชีวิต อยู่ในแหล่งชุมชนที่มีปัญหาโรคเอดส์ ค้ายาเสพติด ความห่างไกล ไม่มียานพาหนะ ปัญหาการออกกลางคัน ปังจัย และสาเหตุจากสภาพสถานศึกษา ได้แก่ ครูจัดการสอนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี ครูลงโทษโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ครูใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น ล้อเลียนปมด้อย ดุด่า หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย ครูขาดความยุติธรรม มีอคติต่อเด็ก ครูไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ขาดสื่อ อุปกรณ์กิจกรรม ไม่น่าสนใจ ไม่ตั้งใจให้อายกรเรียน บรรยากาศไม่เอื้อให้เรียนรู้ สภาพโรงเรียนและบริเวณโรงเรียน ทรุดโทรม สกปรก ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ทำให้ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกัน เกิดความอึดอัด ฯลฯ

ชินภัทร ภูมิรัตน (2553, น.54) ได้กล่าวถึง ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนว่า สืบเนื่องจากมีนักวิชาการตั้งข้อสังเกตถึงปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยดูจากสถิติเด็กวัยเรียนที่ไปอยู่นอกสถานศึกษา และมีปัญหาติดเกมส์ ตั้งครรรค์ก่อนวัยอันควรจำนวนเป็นแสนคนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จึงได้จัดเสวนาเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาแนวทางป้องกันและแก้ไข พบว่า จากข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อัตราการคงอยู่ คิดเป็นร้อยละ 90 แต่จากการที่ สพฐ. วิเคราะห์ข้อมูลในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา พบว่า อัตราการคงอยู่ของนักเรียนสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 95 แสดงว่า การออกกลางคันลดลง ส่วนสาเหตุการออกกลางคัน พบว่า มี 7 - 8 ปังจัยแต่ที่มากที่สุด คือ ปัญหาความยากจน ปัญหาครอบครัว และปัญหาการปรับตัวของนักเรียน ปัญหาใหญ่ที่ทำให้เด็กออกกลางคันมี 3 ทาง คือ จากตัวนักเรียนเอง ครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งในส่วนของตัวนักเรียนและครอบครัวนั้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการช่วยกันแก้ไข แต่สำหรับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนสามารถแก้ไขได้ทันที ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนที่เด็กติด ร. (รอกผลการเรียน) มส. (หมดสิทธิ์สอบ) หลายวิชาเกิดความท้อถอย ไม่อยากเรียนต่อเรียนไม่ได้หรือเรียนไปก็ไม่ได้นำไปใช้จึงไม่อยากเรียนที่ประชุมเห็นว่าโรงเรียนจะต้องปรับประคองให้เด็กเรียนจนจบ ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีข้อสรุปว่า ต้องมีการปรับระบบข้อมูลที่ดีติดตามและแก้ปัญหาการออกกลางคันได้อย่างแท้จริง เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาต้องมีข้อมูลเชิงคุณภาพที่สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะช่วยเหลือนักเรียน และต้องมีการทบทวนวิธีการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่มีรูปแบบหลากหลายและมีหลักสูตรทางเลือกให้นักเรียนเพื่อลดปัญหาการออกกลางคัน และช่วยให้เด็กได้เรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับ

นฤภัค ฤทธาพิทย์ (2553, น.42) ได้กล่าวว่า สาเหตุการออกกลางคันส่วนหนึ่งมาจากด้านครอบครัว การที่ครอบครัวเห็นความสำคัญทางการศึกษาในครอบครัวเป็นที่เชื่อกันว่าหากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนมองเห็นว่าการศึกษจะเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพในอนาคตเชื่อว่าการศึกษเป็นแนวทางในเบื้องต้นที่จะทำให้ตัวเขาเอง หรือบุตรหลานของเขาไปสู่ความมีสถานภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตเชื่อว่าการศึกษาที่ดีจะนำไปสู่ความเจริญ

รุ่งเรือง ความอยู่ดี กินดี ความสามารถในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ และในทางกลับกันหากไม่มีการศึกษาหรือได้รับการศึกษาไม่เพียงพอก็จะมีผลให้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่อาจเกิดขึ้นได้และถ้าหากบิดามารดามีความเชื่อเช่นนี้ ก็จะนำไปสู่การส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องการเรียนของบุตรหลานของเขา และนำไปสู่ผลสำเร็จของการศึกษาได้ จากแนวความคิดดังกล่าว จึงเชื่อว่าหากผู้ปกครอง หรือบิดามารดาของนักเรียนได้มองเห็นความสำคัญของการศึกษาแล้วจะส่งผลให้แนวโน้มในการออกกลางคันลดลงได้ ความเชื่อในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างออกกลางคัน และการเห็นความสำคัญทางการเรียนของผู้ปกครอง หรือบิดามารดานั้นได้มีมานานแล้ว

สุขุม พลเมือง (2552, น.46) ได้กล่าวถึง สาเหตุการออกกลางคันมาจากการขาดความเอาใจใส่ต่อการเรียนหรือแม้แต่การสนใจทำการบ้าน ซึ่งการบ้านถือได้ว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนการสอน แต่เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนได้มอบหมายให้ผู้เรียนนำไปปฏิบัตินอกเหนือจากการเรียนในเวลาเรียนในชั้นเรียน ดังนั้นการทำการบ้านก็คือ การเติมประสบการณ์ในการเรียนนั่นเอง เด็กที่ทำการบ้านเป็นประจำทำให้เขาใช้เวลาในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่เคยทำการบ้าน ผลการเรียนของนักเรียนที่ทำการบ้านน่าจะดีกว่านักเรียน ที่ไม่ทำการบ้าน นอกจากนี้นักเรียนที่ไม่ทำการบ้านยังอาจได้รับผลกระทบ ซึ่งมีผลในทางลบต่อผลการเรียนของเขาอีกด้วย เช่น การถูกทำโทษ จากผู้สอน การถูกตำหนิติเตียนจากทั้งทางบ้านและสถานศึกษา การทำให้เรียนช้ากว่านักเรียนคนอื่น ๆ รวมทั้งการขาดความมั่นใจในการเรียน (Self Esteem) ด้วย นอกจากนี้ยังมีสาเหตุของการถูกทำโทษให้ออกจากสถานศึกษา การถูกทำโทษมักมีสาเหตุสืบเนื่องมาจากการไม่ทำการบ้าน การทำผิดระเบียบวินัยของสถานศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การขาดเรียน การทะเลาะวิวาท การติดยาเสพติด ชู้สาว ฯลฯ พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่มีความสัมพันธ์กันในทางลบกับผลการเรียน และสามารถที่จะเป็นสาเหตุเสี่ยงต่อการออกกลางคันได้แต่อย่างไรก็ตามการทำโทษของสถานศึกษาต่อนักเรียนที่ทำความผิดดังกล่าว โดยปกติแล้วสถานศึกษาย่อมมีจุดมุ่งหมายในการปรับปรุงแก้ไข การป้องปรามเป็นสิ่งสำคัญคงไม่มีสถานศึกษา หรือผู้บริหารสถานศึกษาคนใดต้องการให้การทำโทษนักเรียนส่งผลในทางลบต่อผลการเรียนจนเป็นสาเหตุให้ต้องออกกลางคัน ดังนั้นการทำโทษของสถานศึกษาจึงไม่น่าจะส่งผลในทางลบต่อผลการเรียนของนักเรียนและในทางตรงกันข้ามน่าจะส่งผลให้การออกกลางคันลดลงด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 (2552, น.18) ได้กล่าวถึง สาเหตุที่ทำให้นักเรียนออกกลางคันเพิ่มเติม ดังนี้

ปัจจัยและสาเหตุจากตัวนักเรียน

1. ไม่สนใจการเรียน เบื่อหน่ายการเรียน เรียนช้าจึงทำให้เรียนอ่อน เรียนไม่ทันเพื่อน
2. ปรับตัวเข้ากับครูและเพื่อนไม่ได้
3. พิการ์ได้รับอุบัติเหตุหรือ เจ็บป่วย

4. ดิทยาเสพติด

ปัจจัยและสาเหตุจากครอบครัว ชุมชนและสภาพแวดล้อม

1. ครอบครัวยากจน เด็กต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว
2. ครอบครัวแตกแยก
3. มีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง
4. อพยพไปทำงานที่อื่นและมีการย้ายไปมาตามฤดูกาล
5. ขาดผู้อุปการะ
6. ขาดความตระหนักในความสำคัญของการศึกษา เพราะไม่เห็นประโยชน์ที่ชัดเจนที่ได้รับ

จากการเรียนในสถานศึกษา

7. พ่อแม่ดิทยาเสพติด พิการ หรือเจ็บป่วย

ปัจจัยและสาเหตุจากสภาพสถานศึกษา

1. ครูจัดการสอนไม่เหมาะสม
2. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนไม่ดี
3. ครูลงโทษโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล
4. ครูใช้คำพูดไม่เหมาะสม เช่น ล้อเลียนปมด้อย ดุด่า หรือใช้ถ้อยคำที่หยาบคาย
5. ครูขาดความยุติธรรมมีคติต่อเด็ก
6. ครูไม่ให้ความสำคัญกับนักเรียน
7. ขาดสื่ออุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ น่าสนใจ จูงใจให้อยากเรียน
8. บรรยากาศไม่เอื้อให้เรียนรู้
9. สภาพสถานศึกษาและบริเวณสถานศึกษา ทรุดโทรม สกปรก
10. ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนทำให้ต้องใช้ห้องเรียนร่วมกัน เกิดความอึดอัด

วัชร ตรีกุลงาม และคณะ (2550, น.7) ได้กล่าวถึง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคัน สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านนักศึกษา พบว่า การมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันในระดับมาก ส่วนในระดับปานกลาง ได้แก่ การขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบและ ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้

ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า มีเพียงปัจจัยเดียวที่ส่งผลกระทบต่อ การออก กลางคันในระดับปานกลาง คือ ปัญหาค่าใช้จ่ายส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ มีผลกระทบน้อยและน้อยที่สุด

ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยด้านการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ปัจจัยย่อย คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การออกกลางคันระดับมากที่สุด คือ ผู้สอนไม่มีเทคนิคการนำเสนอ

ที่น่าสนใจ ในระดับมาก มี 2 ปัจจัย คือ ให้งานมากเกินไปจนเกิดความท้อแท้ และผู้สอนเคร่งเครียดเกินไป ด้านอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบต่อการออกกลางคันในระดับปานกลาง โดยกลุ่มที่มหาวิทยาลัยให้ออกมีปัจจัยที่ส่งผลกระทบในระดับมาก 2 ปัจจัย คือไม่มีจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาและมีความรู้เรื่อง บทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยส่วนกลุ่มที่ขอลาออก

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบสูงสุดคือมีความรู้เรื่องบทบาทอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ พบว่า ปัจจัยส่วนใหญ่ส่งผลกระทบในระดับปานกลาง และน้อย โดยปัจจัยที่ส่งผลกระทบสูงสุด คือ บุคลากรที่ให้บริการขาดมนุษยสัมพันธ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, น.12) ได้นำเสนอถึง ปัญหาการออกกลางคันทำให้เกิดผลเสีย ดังนี้

1. ผลเสียต่อนักเรียน ได้แก่ ขาดความรู้ ทักษะจำเป็นในการดำรงชีวิต ทศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้ ขาดความมั่นใจในตนเอง ขาดโอกาสในการศึกษาและพัฒนาตนเอง

2. การสูญเสียงบประมาณและโอกาส ได้แก่

2.1 การสูญเสียงบประมาณ งบประมาณทางการศึกษาของรัฐ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียน ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาในระหว่างเรียน งบที่รัฐควรจะได้รับในอนาคตจากการที่มีประชากรที่มีคุณภาพ งบที่รัฐจะต้องเสียไปในการแก้ปัญหาสังคม หากเด็กออกกลางคันส่วนหนึ่ง ก่อปัญหาขึ้น งบที่รัฐต้องเสียไปในการดูแลบุคคลส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

2.2 การสูญเสียโอกาสส่วนบุคคลที่จะศึกษาและพัฒนาตนเอง สูญเสียโอกาสของสังคมที่จะได้บุคคลที่มีคุณภาพมาพัฒนาประเทศ

3. ผลเสียต่อสังคม ได้แก่ ขาดคนที่มีคุณภาพที่จะสร้างสรรค์ความเจริญ สังคมต้องแบกรับภาระ หากนักเรียนที่ออกกลางคันโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้สังคมเกิดความวุ่นวาย หากนักเรียนที่ออกกลางคันโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ และก่อปัญหาขึ้น

ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนนำมารวบรวมแล้ว พอสรุปได้ว่า อาจเกิดมาจากปัญหาต่าง ๆ มากมาย ดังเช่น ปัญหาทางสังคม ปัญหาจากสภาพร่างกาย เช่น พิการทางร่างกายหรือมีปัญหาด้านสุขภาพ ด้านสภาพจิตใจของเด็ก มีปัญหาด้านสติปัญญา การมีเพศสัมพันธ์หรือตั้งครรภ์ หรือมีคู่สมรสในวัยเรียนปัญหาครอบครัว ชุมชนและสิ่งแวดล้อม โดยผู้ปกครองมีฐานะยากจน ทำให้เด็กต้องออกไปประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูบุพการีที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ผู้ปกครองไม่มีที่อยู่ที่ทำกินหรือมีที่อยู่แต่ย้ายที่ทำกินหรือมีที่อยู่ไม่เป็นหลัก ครอบครัวหย่าร้างหรือแตกแยก ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่เด็กเท่าที่ควร ผู้ปกครองไม่ให้ความสำคัญด้านการศึกษาเท่าที่ควร บ้านที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลสถานศึกษา การคมนาคมไม่สะดวกและสถานศึกษามีการจัดระบบบริหารจัดการ การติดตามนักเรียนที่ออกกลางคันกลับมาเข้าเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

อัญชิสา อยู่ยืนยง (2550, น.6) ได้กล่าวถึง การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้เยาวชน ตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันในระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษาตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้จำแนกปัจจัยของการออกกลางคันของนักเรียนเกิดจากปัจจัย 4 กลุ่ม ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านตัวนักเรียนเอง ได้แก่ นักเรียนมีผลการเรียนไม่ดี สอบตกซ้ำชั้น ไม่สนใจการเรียน ไม่อยากเรียนหรือเบื่อหน่ายการเรียน อายุมากกว่าร่างกายโตกว่าเด็กในระดับชั้นเดียวกัน มีปัญหาเกี่ยวกับครูหรือถูกครูลงโทษและปัญหาด้านสุขภาพ เป็นต้น

ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ผู้ปกครองมีฐานะยากจนหรือรายได้ต่ำ ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตัวเอง ผู้ปกครองต้องเดินทางไปประกอบอาชีพที่อื่นผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพ หรือหารายได้ ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองมีการศึกษาน้อย บิดามารดาไม่เอาใจใส่ในการเรียนของบุตร และไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา เป็นต้น

ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยด้านโรงเรียนและครู ได้แก่ จำนวนครูไม่สอดคล้องกับนักเรียน ครูขาดเจตคติที่ดีต่อการสอนโรงเรียน ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน ขาดบริการด้านการแนะแนว และขาดบริการด้านการอำนวยความสะดวกในโรงเรียน การจัดโปรแกรมด้านการเรียนไม่น่าสนใจหรือไม่สนองความต้องการของนักเรียน ครูขาดติดตามนักเรียนที่ขาดเรียน และขาดความเป็นธรรมต่อนักเรียน เป็นต้น

ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชน และวัฒนธรรม ได้แก่ บ้านเรือนนักเรียนอยู่ห่างไกลจากโรงเรียน ห่างไกลแหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค หรืออาศัยอยู่ในชุมชนหนาแน่น มีปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาที่ใช้ในโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนถนัดภาษาก้นมากกว่าภาษาในชุมชน ไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ

อารี ผสานสินธวงศ์ (2549, น.9 - 20) ได้กล่าวถึง การออกกลางคันของนักเรียนเกิดจากหลายปัจจัย ดังนี้

1. ด้านนักศึกษา จะเห็นได้ว่า สาเหตุด้านนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งในการออกกลางคันของนักศึกษา ซึ่งมาจากสติปัญญา ทักษะติดต่อสาขาวิชาที่เรียนผลสัมฤทธิ์ของการเรียน การขาดเรียน ความเบื่อหน่ายต่อการเรียน สุขภาพ และความประพฤติจะเห็นว่าสาเหตุที่เกิดจากตัวนักศึกษา ได้แก่ การติดงานอาชีพ ชั่วโมงการทำงานเปลี่ยนไปจึงไม่สามารถเรียนได้ทันตามกำหนดไม่สนใจที่จะเรียนต่อเพราะไม่เห็นประโยชน์ของการเรียน มีพื้นฐานการศึกษาเดิมน้อย ต้องย้ายภูมิลำเนาไปประกอบอาชีพในท้องที่อื่น ผู้เรียนบางคนต้องไปประกอบอาชีพไกลบ้านทำให้ขาดเรียนบ่อย ๆ จึงเรียนไม่ทันและไม่อยากเรียน ผู้เรียนต้องการพักผ่อนเพราะทำงานหนักตลอดวันเรียนที่เป็นหญิงมีภาระต้องเลี้ยงบุตร เป็นต้น

2. ด้านผู้สอน อาจารย์ผู้สอน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ ผลสัมฤทธิ์สูงสุด แต่อาจจะมีปัญหาบางประการที่จะทำให้การเรียนการสอน ไม่ประสบผลสำเร็จ

เท่าที่ควร อันอาจเนื่องมาจากการเตรียมการสอนของอาจารย์ผู้สอนไม่ดีพอ เช่น สอนไม่ตรงเวลา วิธีการสอนไม่น่าสนใจ สอนเร็วเกินไป เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกัน เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจารย์ผู้สอนต้องจัดให้หมดไป เพื่อจะทำให้การเรียนการสอนได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เพราะ อาจส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

3. ด้านครอบครัว สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญเพราะเป็นสถาบันแรกที่ขัดเกลาทางสังคมแก่เด็กมากที่สุด เนื่องจากเด็กเกิดมาก็มีเวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว ดังนั้น พฤติกรรมจะซึมซับมาจากสมาชิกในครอบครัว ปัญหาที่เกิดมาจากครอบครัวที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้เป็นปัญหาที่จะทำให้การเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร และอาจส่งผลให้เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

4. ด้านสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นองค์ประกอบด้านการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย ปัจจัยต่าง ๆ หลายประการ ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตร ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน การบริหารและการบริการที่สนับสนุนการเรียนการสอน อุปกรณ์การเรียนการสอนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ต้องมีที่พักผ่อนอย่างเพียงพอ มีโรงอาหารที่สะอาด ห้องสมุดทุนการศึกษา มีกิจกรรมที่หลากหลายตรงกับความต้องการของนักศึกษา รวมถึงการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์ที่ปรึกษา สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนสนับสนุนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วอาจเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาได้

5. ด้านสังคม ทั้งภายในและสังคมภายนอกโรงเรียนนับเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งเป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้นำสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ได้จากการรวบรวม และศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านข้างต้น แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อหาสาเหตุและปัจจัยการออกกลางคันของผู้เรียน จึงทำให้พอสรุปเป็นหัวข้อด้านต่าง ๆ ได้อยู่ 6 ด้าน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

สาเหตุการออกกลางคันของผู้เรียน	สมภาร มีเอทนและคณะ, (2560)	ศุภรัตน์ พิมพ์รัตน์กานต์, (2558)	นันทวัช นวนารถ, (2558)	ชงชาติ สอนคำ, (2554)	บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ศุภนวรรณ, (2554)	วรารุช ราชเนตร, (2556)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน, (2553)	นฤภัค ธงาพิพย์, (2553)	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระเบณศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดบุรี เขต 1, (2552)	โกมล จันทร์พงษ์, (2558)	สุชุม พลเมือง, (2552)	ชลัษธร ราชรักษ์, (2554)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน, (2550)	อัญชิสา อยู่เย็นง, (2550)	พัชรี ตระกูลงาม, (2550)	อารี ฝาสานสินธุ์วงศ์, (2549)	รวมน้ำหนัก
ด้านตัวนักศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	15
ด้านครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	14
ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม			✓	✓		✓	✓		✓					✓		✓	7
ด้านสถานศึกษา	✓		✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓		✓		✓	11
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	✓		✓	✓	✓	✓				✓		✓		✓		✓	9
ด้านวัฒนธรรม														✓			1
ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	✓	✓			✓	✓					✓				✓		6
ด้านคบเพื่อน													✓				1

ตารางที่ 2 สรุปผลการสังเคราะห์หาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

สาเหตุหรือปัจจัยฯ	น้ำหนัก	ร้อยละ
ด้านตัวนักศึกษา	15	93.75
ด้านครอบครัว	14	87.50
ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	7	43.75
ด้านสถานศึกษา	11	68.75
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	9	56.25
ด้านวัฒนธรรม	1	6.25
ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	6	37.50
ด้านคบเพื่อนที่ไม่จบ	1	6.25

จากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 พบว่า เมื่อนำทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการ จำนวน 16 ท่าน เพื่อนำมาศึกษาและทำการสังเคราะห์ด้านต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียนสรุปผลการสังเคราะห์ด้าน ๆ โดยเรียงน้ำหนักความสำคัญจากมากไปหาน้อย หรือมีค่าร้อยละ 30% ขึ้นไป ได้ดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ด้านตัวนักศึกษา ดังเช่น เข้าเรียนในสาขาวิชาซีพีที่ไม่ได้เลือกเรียน เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้ ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน มีปัญหาเรื่องการจัดแบ่งเวลาเรียน ต้องทำงานหารายได้พิเศษสำหรับใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม ความรู้ความสามารถในการเรียนต่ำ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนสุขภาพ ไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัว เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมาย ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ เรียนตามเพื่อนหรือถูกบังคับให้เรียน เพื่อนที่คบซังกุงไปในทางที่ไม่ดี มีปัญหาเรื่องชู้สาวหรือปัญหาด้านความรัก ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน ติดยาเสพติด ถูกเพื่อนล้อเลียนปมด้อย ถูกดูถูกด้านฐานะและไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด

ปัจจัยที่ 2 ด้านครอบครัว ดังเช่น ความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน ขาดความรัก ความอบอุ่น ความยุติธรรมจากครอบครัว ความเข้มงวด การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา มีปัญหาครอบครัว ครอบครัวแตกแยก

บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดามารดาให้เรียนในสาขาที่ไม่ถนัด ไม่ชอบ การย้ายภูมิลำเนา ย้ายสถานที่เรียนตามผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ และบิดามารดาไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา

ปัจจัยที่ 3 ด้านสถานศึกษา ดังเช่น กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไป ปฏิบัติได้ยาก สภาพอาคาร ห้องเรียนชำรุด ทรุดโทรม บริเวณสถานศึกษา เช่น โรงอาหารสกปรก ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ สกปรก ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา เครื่องมือและอุปกรณ์ การเรียนชำรุด มีจำนวนไม่เพียงพอ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษามีสถานที่นั่งพักผ่อนน้อย การบริการน้ำดื่มมีไม่เพียงพอ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ไม่เหมาะสม แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ตำรา หนังสือ คอมพิวเตอร์ สืบค้นมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์กีฬา สนามกีฬาไม่เพียงพอ และระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ

ปัจจัยที่ 4 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ดังเช่น การรู้จักและดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลมีน้อย การคัดกรองและจำแนกกลุ่มนักเรียนสำหรับการดูแลช่วยเหลือไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีน้อย การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป เนื้อหาการสอนไม่ทันสมัย/เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากเกินไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลไม่เป็นไปตามระเบียบงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดไม่เหมาะสมกับระดับการเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัด และขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้

ปัจจัยที่ 5 ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม ดังเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด ร้านเกมส์อยู่ใกล้สถานศึกษา ทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน สถานศึกษาห่างไกล ชุมชน แหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค สภาพแวดล้อมภายนอก บริเวณรอบ ๆ สถานศึกษา ไม่เหมาะสม

ปัจจัยที่ 6 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร ดังเช่น มีทรัพยากร เช่น เครื่องมือเครื่องจักร สื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครูผู้สอนจัดการสอนไม่เหมาะสมกับหลักสูตร หลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่เป็นที่นิยมกับสถานประกอบการ แผนการเรียนที่จัดให้กับนักศึกษาไม่เหมาะสม เช่น รายวิชาเรียน ยากเกินไป และครูผู้สอนขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้

ปัจจัยที่ 7 ด้านวัฒนธรรม ดังเช่น มีปัญหาเรื่องการสื่อสารภาษาที่ใช้ในโรงเรียนเนื่องจากนักเรียนถนัดภาษาถิ่นมากกว่า

ส่วนปัจจัยที่ 8 ด้านคบเพื่อนที่ไม่จบ จากการศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลจากผลงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ข้อมูลด้านนี้ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีข้อมูลงานวิจัยที่ปรากฏว่าเป็นสาเหตุหรือเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของผู้เรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอ นำปัจจัยด้านที่ 1- 6 เรียงตามลำดับ ไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดทำเครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนปัจจัยด้านที่ 7- 8 ไม่ได้นำไปใช้ในการจัดดำเนินการเป็นเครื่องมืองานวิจัยที่ใช้ในการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาที่จัดแสดงไว้ในบทที่ 3 ต่อไป

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 (2554, น. 2 - 5) ได้สรุปว่า กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ได้จัดประชุมสัมมนาคณะทำงานแก้ไขปัญหาเด็กที่มีแนวโน้มจะออกกลางคันและออกกลางคัน เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2554 ณ ห้องประชุมขุนแผน โรงแรมริเวอร์แคว อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือนักเรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคัน จากการสำรวจสาเหตุการที่เด็กจะออกกลางคันได้มี 7 ประการ ดังนี้

1. ปัญหาความยากจน
2. ปัญหาครอบครัว/ปัญหาการหย่าร้าง
3. ปัญหาเนื่องจากมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน
4. ปัญหาความเจ็บป่วย/อุบัติเหตุ
5. ปัญหาอพยพตามผู้ปกครอง
6. ปัญหาการเรียนการสอน
7. ปัญหาเลี้ยงครอบครัว

ซึ่งคณะทำงานได้เสนอ แนวทางการดำเนินงานการช่วยเหลือนักเรียนที่มีแนวโน้มจะออกกลางคันและออกกลางคัน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับพื้นฐานคือสำรวจข้อมูลนักเรียนทุกคนและคัดกรองเด็กที่มีปัญหาแต่ละด้านและหาแนวทางช่วยเหลือ ดังนี้

ปัญหาความยากจน

1. ความยากจน
  - 1.1 จัดหาทุนเพื่อการศึกษา หายาก ค่าพาหนะ เสื้อผ้า
  - 1.2 จัดหารายได้เสริม ระหว่างเรียนให้เด็ก
  - 1.3 หางานให้ผู้ปกครองเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น หรือให้ความรู้ในการประกอบอาชีพให้ผู้ปกครอง
  - 1.4 สอนให้เด็กรู้จักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม
  - 1.5 ลดค่าใช้จ่ายในครอบครัว โดยสร้างผลิตภัณฑ์ใช้เองในครอบครัว เช่น น้ำยา

ล้างจาน น้ำยาซักผ้า ฯลฯ

1.6 แผนงานการจัดทำบัญชีครัวเรือน

1.7 จัดกิจกรรมเยี่ยมเรียน กรณีเด็กยากจนและต้องเดินทางมาโรงเรียนไกล

2. ปัญหาครอบครัว

2.1 ลดช่องว่างระหว่างครูกับนักเรียน โดยครูให้ความรักและเอาใจใส่ สนใจ ดูแล
ให้คำปรึกษาในทุกด้าน

2.2 ให้ความรู้ผู้ปกครองในด้านการศึกษา ความสำคัญของการศึกษา จิตวิทยาในการ
ปกครองดูแลเด็ก ในภาวะที่ครอบครัวมีปัญหา

2.3 ครูให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขปัญหาให้เด็กอย่างทันท่วงที

2.4 พุดคุยกับผู้ปกครอง แนะนำให้ดูแลเด็กอย่างใกล้ชิด และไม่ควรรสร้างปัญหาให้เด็ก
และให้สนับสนุน ส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาตามกฎหมาย

2.5 จัดทำโครงการ “พ่อ - แม่อุปถัมภ์” หรือกิจกรรม ศิษย์ - ลูก (ให้ครูสวมบทบาท
เป็นพ่อและแม่) เพื่อให้ความอบอุ่นดูแลเด็กที่มีปัญหา

2.6 ประชุมหารือชุมชน/คณะกรรมการสถานศึกษา หากครอบครัวอุปถัมภ์ดูแลเด็ก
ที่พ่อแม่หย่าร้าง ไม่มีใครดูแลหรือที่อยู่อาศัย

3. ปัญหาเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยเรียน

3.1 แนะนำให้นักเรียนรู้จักป้องกันการมีบุตรก่อนวัยอันควร โดยโรงเรียนให้โอกาส
ในการศึกษาต่อ

3.2 แนะนำนักเรียนให้รู้จักการครองตนในชีวิตคู่ทั้งในทางที่ดีและในทางที่ไม่ดี

3.3 ครูประจำชั้นดูแลเด็กให้ใกล้ชิดขึ้น

3.4 ครูต้องมีความจริงจังและจริงใจในการแนะนำและให้ความช่วยเหลือแนะนำเด็ก
โดยใช้วินัยเชิงบวก

3.5 ครูต้องไม่พูดตอกย้ำถึงความผิดพลาดของนักเรียนให้เพื่อนร่วมชั้นได้รับรู้ และคอย
ให้กำลังใจเด็กให้มีกำลังใจอยากเรียนต่อจนจบ

3.6 ครูพูดให้เพื่อนในชั้นเข้าใจในปัญหาของเด็กไม่ให้แสดงความรังเกียจ หรือพูดจา
ถากถาง และเป็นกำลังใจให้เพื่อเรียนจนจบ

3.7 กำหนดหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน โดยบูรณาการในวิชาต่าง ๆ หรือในสาระ
พัฒนาทักษะชีวิต (ระดับมัธยมศึกษา)

3.8 แนะนำให้ระมัดระวังการดูแล และใช้สื่อให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์

3.9 ให้เด็กทำกิจกรรมในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ซึ่งอาจมีชมรมหรือชุมนุม
ต่าง ๆ ตามความสนใจของเด็กในโรงเรียน

- 3.10 จัดกิจกรรมจิตอาสาในโรงเรียน
- 3.11 ให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง ทั้งครู ผู้นำท้องถิ่น ผู้ปกครอง ชุมชนอาจเป็นรูปการสร้างเครือข่าย
4. ปัญหาความเจ็บป่วย/อุบัติเหตุ
  - 4.1 ผู้บริหารควรไปเยี่ยมบ้านเด็กด้วยตนเอง และชวนเพื่อนครูไปเยี่ยมเด็กที่บ้าน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจ รวมถึงสร้างความสัมพันธ์อันดี
  - 4.2 กรณีเด็กเกิดอุบัติเหตุ โรงเรียนควรเข้าไปช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเข้ารับรักษาในสถานพยาบาล
  - 4.3 แนะนำการรักษาปฐมพยาบาลที่ถูกต้องวิธี
  - 4.4 ครูประจำชั้นหมั่นถามข่าวหรือติดตามเยี่ยมบ่อย ๆ
  - 4.5 แจ้งผู้ปกครองให้ทำประกันหมู่ให้กับนักเรียน โดยวิธี
    - 4.5.1 ผู้ปกครองออกเบี้ยประกันทั้งหมด
    - 4.5.2 ใช้งบประมาณค่ารายหัวนักเรียนทั้งหมด
    - 4.5.3 ผู้ปกครองและนักเรียนร่วมกันออกค่าเบี้ยประกัน
  - 4.6 ตรวจสอบสุขภาพประจำปีโดยสถานพยาบาลชุมชน และส่งต่อกรณีเจ็บป่วยมาก
5. ปัญหาอพยพตามผู้ปกครอง
  - 5.1 แจ้งระเบียบการย้ายสถานที่เรียน
  - 5.2 ติดตามโรงเรียนปลายทางการเข้าเรียนของนักเรียน
  - 5.3 สร้างความตระหนักในเรื่องความสำคัญของการศึกษาให้ผู้ปกครองและนักเรียน ได้รับทราบ
  - 5.4 ประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ช่วยติดตามผู้ปกครองที่อพยพบ่อย ๆ เพื่อติดตามการเข้าเรียนของนักเรียน
  - 5.5 โรงเรียนจัดทำโครงการบ้านพักเด็กในโรงเรียนเพื่อรองรับนักเรียนที่ผู้ปกครอง มีที่อยู่ไม่เป็นหลักแหล่ง
6. ปัญหาการเรียนการสอน
  - 6.1 ผู้บริหารประชุมครู และสร้างจิตสำนึกให้ครูมีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีคุณธรรม
  - 6.2 ครูเสียสละเวลา โดยสอนซ่อมให้เด็กที่มีปัญหาในการเรียน
  - 6.3 คัดกรองเด็ก ศึกษาปัญหาเด็กเป็นรายบุคคล แยกประเภทเด็ก และดูแลเด็กตามสภาพปัญหา
  - 6.4 ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันศึกษาปัญหาเด็ก และร่วมมือกันแก้ไขปัญหา

- 6.5 ครูสร้างนวัตกรรมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจของเด็ก กระตุ้นให้เด็กสนใจการเรียนให้เด็กทำแบบฝึกจากง่ายไปยากบ่อย ๆ
- 6.6 โรงเรียนจัดกิจกรรม หรือชุมนุมที่สอนน้อง เพื่อนสอนเพื่อน ฯลฯ
- 6.7 จัดกิจกรรมที่让孩子ได้มีโอกาสแสดงศักยภาพอย่างเต็มที่และให้รางวัลกับเด็ก
- 6.8 ปลุกฝังจิตสำนึกให้นักเรียนรักโรงเรียน สร้างโรงเรียนให้เป็นบ้านที่มีความสุขให้เด็ก
- 6.9 โรงเรียนจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอกับจำนวนเด็ก
- 6.10 จัดแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนการสอน
7. ปัญหาเลี้ยงครอบครัว

- 7.1 จัดกิจกรรมหารายได้ระหว่างเรียนให้กับนักเรียน เช่น เป็นเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ห้องสหกรณ์ หรือปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ เพื่อหารายได้
- 7.2 ให้ความรู้ด้านวิชาชีพกรณีพิเศษ เช่น การซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านแบบง่าย เช่น เตาไรต์ไฟฟ้า การปะยางรถจักรยาน การทำปุ๋ยหมัก การทำขนมไทยตามท้องถิ่น ฯลฯ

จากการสังเคราะห์หาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงของวิทยาลัยเทคนิค อุดรดิตถ์ และจากการรวบรวม และศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ นักวิชาการหลาย ๆ ท่านและผลการวิเคราะห์หาสาเหตุจากการใช้แบบสอบถามข้างต้น ผู้วิจัยได้นำ ข้อมูลสาเหตุการออกกลางคันของของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงมาสังเคราะห์เพื่อหาประเด็นสาเหตุการออก กลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง สำหรับนำหัวข้อสาเหตุที่จัดเรียงลำดับความสำคัญเร่งด่วนจากมาก ไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางยกร่างหัวข้อรายการมาใช้จัดทำเครื่องมือสำหรับนำไปใช้ในการจัด ดำเนินการงานวิจัยเพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันในบดถัดไป ซึ่งสามารถรวบรวม และสรุปประเด็นหัวข้อรายการต่าง ๆ จัดรวบรวมเรียงเรียงได้อยู่ 6 ด้านหลัก ๆ ดังนี้

1. ด้านตัวนักศึกษา
2. ด้านครอบครัว
3. ด้านสถานศึกษา
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

บริบทของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์เป็นสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกาศจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2480 บนพื้นที่ 16 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ในนาม

“โรงเรียนช่างไม้อุดรดิตถ์” (สถานที่ตั้งของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ในปัจจุบัน)

วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2503 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนการช่างอุดรดิตถ์

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2522 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเทคนิคอุดรดิตถ์

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2524 ได้รับการพัฒนาปรับปรุงและยกฐานะขึ้นเป็น

“วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ”

เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2538 กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างอุดรดิตถ์ โดยใช้สถานที่วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์เดิมวิทยาลัยฯ จึงได้ย้ายมาเป็นวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ เขตหมอนไม้ สถานที่ตั้ง เลขที่ 81 หมู่ที่ 2 ถนนพาดวารี ตำบลป่าเช่า อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000 (ที่อยู่ปัจจุบัน) มีเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ เขตติดต่อกับที่ดินสาธารณประโยชน์

ทิศใต้ เขตติดต่อกับถนนพาดวารี

ทิศตะวันออก เขตติดต่อกับที่ดินสาธารณประโยชน์

ทิศตะวันตก เขตติดต่อกับที่ดินสาธารณประโยชน์

วิสัยทัศน์ :

“องค์กรแห่งการเรียนรู้ มุ่งสู่มาตรฐานสากล บริการชุมชนอย่างมืออาชีพ”

อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ :

“บริการ คือ งานของเรา”

พันธกิจ ของวิทยาลัยฯ :

1. ผลิตและพัฒนา นักเรียน นักศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถ มีความชำนาญในวิชาชีพ
2. พัฒนาครูอาจารย์ให้สามารถทำหน้าที่จัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สร้างแผนความร่วมมือกับชุมชน สถานประกอบการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. เพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการเรียนการสอน
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษามีการวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. ส่งเสริมการต่อยอด นวัตกรรม และเทคโนโลยีสู่ชุมชน
7. ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานด้วยเครื่องมือที่ได้มาตรฐานและเชื่อถือได้
8. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริการจัดการให้เป็นระบบและรวดเร็ว
9. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและผู้เรียนให้มีทักษะภาษาสากล และภาษาประเทศ

เพื่อนบ้าน

10. บริการวิชาชีพสู่สังคม ชุมชนและท้องถิ่น

ปรัชญาของวิทยาลัยฯ :

“วินัยดี มีคุณธรรม นำวิชา กีฬาเด่น” โดยมีกลยุทธ์มุ่งให้ผู้เรียน “คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น” มีระเบียบวินัย มีคุณธรรมพร้อมทั้งกาย วาจาใจ เป็นคนดี คิดดี ทำดี สามารถเรียนรู้ เพื่อสร้างเสริมสติปัญญาอันเป็นแสงสว่างในการนำไปสู่การประกอบวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและรู้คุณค่าของภารกิจซึ่งทำให้มีสุขภาพที่แข็งแรง เป็นคนรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และรู้จักสามัคคี

อาคารสถานที่ :

1. อาคารเรียน	จำนวน	7	หลัง
2. ห้องส่งเสริมวิชาการ ได้แก่			
2.1 ห้องปฏิบัติการทางภาษา	จำนวน	1	ห้อง
2.2 ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	จำนวน	5	ห้อง
3. โรงฝึกงาน	จำนวน	4	หลัง
4. ห้องประชุม	จำนวน	3	ห้อง
5. หอประชุม	จำนวน	1	หลัง
6. ศูนย์วิทยบริการ	จำนวน	1	หลัง
7. อาคารอำนวยการ	จำนวน	1	หลัง
8. อาคารงานปกครอง/งานครูที่ปรึกษา	จำนวน	1	หลัง
9. อาคาร Fix it center	จำนวน	1	หลัง
10. อาคารศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ	จำนวน	1	หลัง
11. สนามกีฬา ได้แก่ สนามฟุตบอล สนามฟุตบอล			
12. โรงอาหาร	จำนวน	1	หลัง
13. ห้องสุขา	จำนวน	4	หลัง
14. สิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ ได้แก่ อาคารเอนกประสงค์ โรงจอดรถ อาคารพักนักร้อง			
15. อาคารพัสดุกลาง	จำนวน	1	หลัง
16. อาคารงานสถานที่	จำนวน	1	หลัง
17. บ้านพักข้าราชการครู	จำนวน	25	ห้อง
18. อาคารพักครู/แฟลตห้องพัก	จำนวน	2	อาคาร

เกี่ยวกับวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตราสัญลักษณ์

ดอกไม้ประจำวิทยาลัยวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ดอกอินทนิล

สีประจำวิทยาลัย
สีกรมท่า

วันสถาปนา

29 มิถุนายน พ.ศ. 2480

ผู้บริหารสถานศึกษา

1. ชื่อผู้อำนวยการสถานศึกษา นายอนันต์ โตรณ
  - 1.1 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา นางสาวจันทร์รา ส่งศรี
รับผิดชอบฝ่าย บริหารทรัพยากร
  - 1.2 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา นางเชาว์ปรียา จินตกะวงส์
รับผิดชอบฝ่าย แผนงานและความร่วมมือ
  - 1.3 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา นางสาวคมคาย นาคคชสีห์
รับผิดชอบฝ่าย วิชาการ
  - 1.4 รองผู้อำนวยการสถานศึกษา นายสายรุ่ง กล่ำเจริญ
รับผิดชอบฝ่าย พัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

ปัจจุบันวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ได้จัดการศึกษาสายวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม 3
ระดับ คือ

1. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
3. ระดับปริญญาตรี (สาขางานเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์) (ทลบ.)

หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

พุทธศักราช 2562 เปิดสอนสาขาต่าง ๆ ประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้

1. สาขาวิชา เครื่องกล (ช่างยนต์)
  - 1.1 สาขางานยานยนต์
  - 1.2 สาขางานจักรยานยนต์และเครื่องยนต์เล็กเอนกประสงค์
2. สาขาวิชา ช่างกลโรงงาน
  - 2.1 สาขางานเครื่องมือกล
  - 2.2 สาขางานแม่พิมพ์โลหะ
3. สาขาวิชา ช่างเชื่อมโลหะ
  - 3.1 สาขางานผลิตภัณฑ์
4. สาขาวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง
  - 4.1 สาขางานไฟฟ้ากำลัง
5. สาขาวิชา ช่างอิเล็กทรอนิกส์
  - 5.1 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์
6. สาขาวิชา ช่างก่อสร้าง
  - 6.1 สาขางานช่างก่อสร้าง

หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

พุทธศักราช 2557 เปิดสอนสาขาต่าง ๆ ประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้

1. สาขาวิชา เทคนิคเครื่องกล (ช่างยนต์)
  - 1.1 สาขางานเทคนิคยานยนต์
  - 1.2 สาขางานเทคนิคยานยนต์ (ทวิภาคี)
  - 1.3 สาขางานเทคนิคยานยนต์ (ม.6)
2. สาขาวิชา เทคนิคการผลิต (ช่างกลโรงงาน)
  - 2.1 สาขางานเครื่องมือกล (ทวิภาคี)
  - 2.2 สาขางานเครื่องมือกล (ม.6)
  - 2.3 สาขางานแม่พิมพ์โลหะ (ทวิภาคี)
3. สาขาวิชา เทคนิคโลหะ
  - 3.1 สาขางานเทคโนโลยีงานเชื่อมโครงสร้างโลหะ
  - 3.2 สาขางานเทคโนโลยีงานเชื่อมโครงสร้างโลหะ (ม.6)

4. สาขาวิชา ไฟฟ้ากำลัง
  - 4.1 สาขางานไฟฟ้ากำลัง
  - 4.2 สาขางานไฟฟ้ากำลัง (ม.6)
  - 4.3 สาขางานไฟฟ้ากำลัง (ทวิภาคี)
5. สาขาวิชา อิเล็กทรอนิกส์
  - 5.1 สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม
6. สาขาวิชา เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
  - 6.1 สาขางานคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ (ม.6)
7. สาขาวิชา เมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์
  - 7.1 สาขางานเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์
8. สาขาวิชา ช่างก่อสร้าง
  - 8.1 สาขางานก่อสร้าง
9. สาขาวิชา โยธา
  - 9.1 สาขางานโยธา (ม.6)

หลักสูตร ระดับปริญญาตรี (ทล.บ.)

พุทธศักราช 2559 (ปรับปรุง 2561) เปิดสอนสาขา ประเภทอุตสาหกรรม ดังนี้

1. สาขาวิชา เทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.)
  - 1.1 สาขางานเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ (ทล.บ.อิเล็กทรอนิกส์)

จำนวนนักเรียน นักศึกษาเข้ารับการศึกษ วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ประจำปีการศึกษา 2562 ระดับชั้น ปวช. 1, 2, 3 จำนวน 1,764 คน ระดับชั้นปวส. 1, 2 จำนวน 1,128 คน และระดับปริญญาตรี 1, 2 จำนวน 30 คน รวมทั้งหมดจำนวน 2,892 คน

เป้าหมาย :

พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ประกอบอาชีพโดยสุจริต และก้าวทันต่อเทคโนโลยี ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการและการบูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีการคิดค้นสร้างสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ บนพื้นฐานความเป็นไทยและอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ มีโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษา

แบ่งการบริหารงานเป็น 4 ฝ่าย ประกอบด้วย ฝ่ายบริหารทรัพยากร ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา และฝ่ายวิชาการ โดยใช้นโยบายการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและสถานศึกษาได้แต่งตั้งบุคคลภายนอก เพื่อทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ

สถานศึกษา เพื่อมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง นโยบาย และมีการกำกับดูแลสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องมีการวิเคราะห์บริบทและสิ่งแวดล้อมด้วยเทคนิค SWOT พัฒนาจุดอ่อนรักษาสภาพจุดแข็ง และสร้างโอกาสในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีแผนพัฒนาสถานศึกษา จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์ มีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมอบหมายหน้าที่ตามโครงสร้างบริหารอย่างเป็นระบบ

ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ จัดหลักสูตรการเรียนการสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประจำปีการศึกษา 2557 - 2561 รวบรวมข้อมูลจากงานทะเบียนวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ณ 10 มิถุนายน 2562 แสดงรายละเอียดตามตารางที่ 3 ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2557 - 2561

ตารางที่ 3 ข้อมูลสถิติจำนวนนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2557 - 2561

สาขางาน	จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2557		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2558		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2559		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2560		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2561	
	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ
ช่างยนต์	206	63	219	68	204	95	154	-	161	-
ช่างจักรยานยนต์	0	0	0	0	0	0	46	-	43	-
ช่างกลโรงงาน	102	39	128	66	149	65	165	-	161	-
ช่างเชื่อมโลหะ	76	13	68	10	59	3	80	-	65	-
ช่างไฟฟ้ากำลัง	130	60	153	82	201	86	202	-	181	-
ช่างอิเล็กทรอนิกส์	37	18	71	34	65	44	78	-	54	-
ช่างก่อสร้าง	76	27	62	22	74	25	88	-	80	-
รวมระดับปวช.	627	220	701	282	752	318	813	-	745	-
ออกกลางคันปวช.	407		419		434		รอกจบ		รอกจบ	
เทคนิคยานยนต์	119	84	142	74	136	76	131	93	138	-
เครื่องมือกล	56	52	103	81	112	72	95	66	110	-
แม่พิมพ์โลหะ	38	34	40	36	34	32	15	15	31	-
เทคโนโลยีการ										
เชื่อมโครงสร้าง	17	17	26	25	0	0	14	14	14	-
โลหะ										
ช่างไฟฟ้ากำลัง	133	102	146	109	193	141	174	132	171	-

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สาขางาน	จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2557		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2558		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2559		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2560		จำนวนผู้เรียน รหัสปี 2561	
	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ	เข้า	จบ
	อิเล็กทรอนิกส์									
อุตสาหกรรม	38	34	38	27	44	40	15	12	26	-
คอมพิวเตอร์										
ฮาร์ดแวร์	19	11	20	11	19	3	19	11	20	-
ก่อสร้าง	23	18	38	31	10	6	22	22	12	-
โยธา	0	0	0	0	26	22	45	21	35	-
รวมระดับปวส.	443	352	553	394	574	392	530	386	557	-
ออกกลางคันปวส.	91		159		182		144			-
รวมปวช.และปวส.	1,070	572	1,254	676	1,326	710	1,343	-	1,302	-
รวมออกกลางคัน	498		578		616		รอกจบ		รอกจบ	

จากตารางที่ 3 พบว่า วิทยาลัยเทคนิคคูตรดิตต์ มีจำนวนนักเรียน นักศึกษา รวมทั้งสิ้น 3,650 คน และจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันในระหว่างปีการศึกษา 2557 - 2561 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,692 คน และแต่ละปีการศึกษานั้น มีนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2557 จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 498 คน ในปีการศึกษา 2558 จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 578 คน และปีการศึกษา 2559 นักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคัน จำนวน 616 คน พบว่า เป็นจำนวนที่สูงขึ้นทุกปีและมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นทุกปี

ข้อมูลจำนวนบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคคูตรดิตต์

1. บุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคคูตรดิตต์ มีจำนวนทั้งหมด 173 คน ดังนี้
  - 1.1 ผู้บริหาร จำนวน 5 คน
  - 1.2 ข้าราชการครู จำนวน 80 คน
  - 1.3 พนักงานราชการครู จำนวน 3 คน
  - 1.4 ข้าราชการพลเรือน จำนวน 2 คน
  - 1.5 ครูอัตราจ้าง จำนวน 32 คน
  - 1.6 ลูกจ้างประจำ จำนวน 9 คน
  - 1.7 ลูกจ้างชั่วคราว จำนวน 42 คน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดดำเนินการหา “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงกรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์” นี้ เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความจำเป็นต่อการนำไปใช้ลดจำนวนการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงในบริบทของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศโดยตรงยังไม่ค่อยมี ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยหรือสาเหตุที่เกี่ยวข้องต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาและหาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ออกกลางคันไปแล้ว ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายนอกประเทศที่ได้ศึกษาเพิ่มเติมก็ยังมีไม่ค่อยตรงผู้จัดทำจึงศึกษาค้นคว้า และรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิชาการทั้งงานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ เพื่อนำมาสังเคราะห์หาสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาที่สำคัญสำหรับนำไปใช้เป็นหัวข้อในการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ชูชาติ รูปงาม และดนิตา ดวงวิไล (2562, น.152-158) ได้ศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ 1. สภาพปัจจุบันในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2. สภาพพึงประสงค์ในการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการออกกลางคันของนักเรียน ระบบทวิภาคีหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 องค์ประกอบของการออกกลางคัน ได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และตลาดแรงงานขาดความต่อเนื่องในการศึกษาต่อในภูมิภาค 3. ผลศึกษาการแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ ของวิทยาลัยที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี ประกอบด้วย วิทยาลัยเทคนิคชุมพร วิทยาลัยการอาชีพนายามอาม และวิทยาลัยเทคนิคยโสธร พบว่า สถานศึกษาได้มีการดำเนินการพัฒนา ด้านการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษา ด้านการพัฒนานักเรียน นักศึกษา ด้านการพัฒนาครูผู้สอน ด้านการพัฒนาครูที่ปรึกษา และด้านการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งตรงกับองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนที่สอดคล้องกับการศึกษาการแก้ปัญหาการออกกลางคัน 4. ผลความเหมาะสมและเป็นไปได้ของการ แก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

สาวิตรี สะอาดเทียน (2562, น.64-84) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครสวรรค์ พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชา สังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง สาเหตุด้านสถานศึกษา ด้านสภาพครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านส่วนตัวของนักศึกษาตามลำดับ

แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา สาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนาชุมชน) ด้านมหาวิทยาลัยควรจัดระบบความช่วยเหลือกับนักศึกษาด้วยโอกาส สร้างกิจกรรมปลูกจิตสำนึกรักสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ควรสร้างภาคีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทุกภาคส่วนเพื่อส่งเสริมการมีรายได้ของนักศึกษาระหว่างเรียน ด้านครอบครัวควรให้ความสำคัญกับการเรียนของนักศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม ที่พักควรอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมเสริมวิชาการ ทักยะเปิดโอกาสคิดสร้างสรรค์ และกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลโดยนักศึกษาร่วมกับอาจารย์ ควรเสริมทักษะการใช้สื่อที่ทันสมัย ด้านอาจารย์ผู้สอนต้องสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ สร้างขวัญกำลังใจ และมีข้อตกลงร่วมกับนักศึกษา และด้านส่วนตัว นักศึกษา ต้องแบ่งเวลาเรียนรู้ภาควิชาการและภาคชีวิต ครอบครัวสร้าง บรรยากาศที่อบอุ่น นักศึกษา ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับอาจารย์มหาวิทยาลัย ควรจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา เพื่อประโยชน์สาธารณะ แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษา

1. วิธีการให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นที่พึงขณะนักศึกษากำลังประสบกับปัญหาในสังคม วิธีการสร้าง แรงจูงใจด้วยสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้วิธีการส่งเสริมกิจกรรมเพื่อสร้างความรักความสามัคคี ในหมู่คณะ และวิธีด้านส่งเสริมด้านวิชาการเนื้อหาวิชาเรียน
2. วิธีการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาด้านกระบวนการเรียนการสอนเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์กระบวนการสร้างขวัญกำลังใจและการลงโทษที่เหมาะสม

วรินทร์ รัชโพธิ์ (2560, น.335-345) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า ในด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านครอบครัวและบุคคลแวดล้อมและด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา โดยมีสาเหตุสำคัญในแต่ละด้านดังนี้ ด้านผู้เรียน ได้แก่ สาขาวิชาที่เรียนไม่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถและการสอบแต่ละครั้งขาดการเตรียมตัวที่ดี ด้านครอบครัวครัว และบุคคลแวดล้อม ได้แก่ ขาดเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในขณะที่เรียน และฐานะครอบครัวยากจนไม่มีเงินส่งเสียให้เรียนต่อ ด้านผู้สอน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนเคร่งเครียดเกินไป รวมทั้งการมอบหมายงานหรือแบบฝึกหัดอาจารย์ไม่อธิบายให้นิสิตเข้าใจชัดเจน และด้านสภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยการเมืองการปกครองมีทุนการศึกษาให้นิสิตที่ขาดแคลนไม่เพียงพอต่อความต้องการ และวิทยาลัยการเมืองการปกครองมีการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลด้านการศึกษาไม่ชัดเจนและไม่ทั่วถึง

สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560, น.238) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี

จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาสาเหตุและระดับสาเหตุการออกกลางคัน และเพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาสาเหตุและระดับสาเหตุการออกกลางคัน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรทางการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ จำนวน 242 คน และกลุ่มที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่าระดับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เพื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีด้วยกัน 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการจัดการเรียนการสอน 2. ด้านนักเรียนนักศึกษา 3. ด้านครูที่ปรึกษา และ 4. ด้านผู้ปกครอง และอยู่ในระดับน้อย มีอยู่ 2 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม และ 2. ด้านครูผู้สอน ซึ่งสาเหตุการออกกลางคัน 5 อันดับแรก ได้แก่ 1. มีปัญหาเรื่องยาเสพติด 2. ติดเกมส์ ติดการเล่นอินเทอร์เน็ต 3. มีผลการเรียนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ 4. บิดา มารดาหย่าร้าง และ 5. การวางตัวของครูที่ปรึกษาไม่เหมาะสมไม่เป็นกันเอง ติดต่อยาก ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า กรณีสาเหตุการออกกลางคันที่มีความสำคัญเร่งด่วน 5 อันดับแรก คือ การคัดกรองนักเรียน นักศึกษา ออกเยี่ยมบ้านนักเรียน นักศึกษา ออกแบบและดำเนินกิจกรรมหรือโครงการระบบติดตามช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา และเอาใจใส่ ติดตามนักเรียนนักศึกษา หรือเรียกย่อว่า หน้าที 1 คอ 3 ออ นอกจากนี้ผู้บริหารต้องกำชับติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้กำลังใจหรือเสริมแรง สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น.169-174) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาของการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ทั้ง 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษา เป็นสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด คือ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ปัญหาการตั้งครรรภ์ การติดสารเสพติด ติดเกมส์ การทำงานกลางคืนทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ ไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียนแต่เข้าเรียนตามเพื่อน/ติดเพื่อน ทำให้ส่งผลต่อคะแนน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่สอดคล้องต่อความต้องการและปัญหาส่วนตัว สุขภาพไม่อำนวยต่อการมาเรียน ทำให้เกิดการขาดเรียนเป็นประจำต่อคะแนนการเข้าเรียนในรายวิชานั้น ๆ ด้านที่ 2 สภาพครอบครัว คือ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีรายได้ที่แน่นอนในการสนับสนุนการศึกษา และพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ลำดับปานกลาง คือ ครอบครัวขาดความอบอุ่น พ่อแม่แยกทางกันอยู่ และครอบครัวทะเลาะทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรงในครอบครัว ด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดว่าครูผู้สอนไม่มีการ

เตรียมการสอนมาก่อน หรือการที่ไม่มีความพร้อมเพียงพอ หรือการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความสนใจ ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายต่อการศึกษา การจัดกิจกรรมในสถานศึกษาที่ไม่น่าสนใจ ความไม่พร้อมของอุปกรณ์ในการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สถานที่ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมที่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา การมีแหล่งมั่วสุม ร้านค้าที่ขายแอลกอฮอล์ และร้านเกมส์ โต๊ะสนู้ก แหล่งการพนันอยู่ใกล้สถานศึกษา การเดินทางไม่สะดวกในการเข้าเรียน เนื่องจากหอพักอยู่ไกลจากสถานศึกษา การเดินทางไปเรียนไม่สะดวก และค่าเช่าหอพักในราคาแพง แนวทางในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ฯ ทั้ง 4 ด้านสรุปได้ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ครูที่ปรึกษาจะต้องเข้ามามีบทบาทมากกว่าเดิม โดยการเอาใจใส่ดูแลนักเรียน นักศึกษาในความดูแลอย่างใกล้ชิดและเข้าถึงได้ง่าย โดยการเข้าเยี่ยมหอพักและบ้านพักของนักเรียนโดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง และนักเรียนปกติ เพื่อเป็นการรับทราบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษา ด้านที่ 2 สภาพครอบครัว คือ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีรายได้ที่แน่นอนในการสนับสนุนการศึกษา ครูที่ปรึกษาควรให้คำแนะนำและช่วยเหลือ เช่น การหารายได้ระหว่างเรียน โดยการสนับสนุนจากการจัดทำโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน นักศึกษา อาทิ ศูนย์บ่มเพาะอาชีพ การสอนทำเบเกอรี่ การทำของชำร่วย งานฝีมือต่างๆ การเปิดศูนย์ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือการหาทุนการศึกษาจากการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน ด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูมีการประชุมหารือ ในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การเพิ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มากขึ้น เพิ่มกิจกรรมในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ของนักเรียน นักศึกษา การทำกิจกรรมเพื่อชุมชนข้างเคียง สนับสนุนการแสดงความสามารถของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนโดยสามารถยืดหยุ่นตามบริบทในการเรียนการสอน ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา การมีแหล่งมั่วสุม การเดินทางไม่สะดวกในการเข้าเรียน แนวทางการแก้ไขคือ จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา โดยการจัดทำโครงการรับส่งนักเรียนในสถานศึกษา การเพิ่มระบบดูแลนักเรียน นักศึกษา โดยการให้ครูที่ปรึกษามีบทบาทมากขึ้น เข้าถึงนักเรียนในปกครองเพิ่มมากขึ้นและการขอความร่วมมือกับหลายฝ่ายในการช่วยดูแลสอดส่องกับเครือข่ายในท้องถิ่น เช่น ฝ่ายปกครองของสถานศึกษา อาสาสมัคร สารวัตรนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้นำหมู่บ้านชาวบ้านบริเวณข้างเคียงบริเวณที่ตั้งของสถานศึกษา

สุธารัตน์ พิมลรัตน์กานต์ (2558, น.68) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาสาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาสาเหตุการลาออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจรามอินทรา

ศึกษาโดยจำแนกตามปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านครอบครัว ปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านสิ่งเสพติด การทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว หนีเรียน ชู้สาว และปัญหาด้านสุขภาพ กลุ่มประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนนักศึกษา ระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 80 คน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลและความสัมพันธ์ของตัวแปร ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ คือ สถิติเชิงพรรณนา (ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) จากผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา มีสาเหตุการลาออกกลางคันที่เป็นสาเหตุหลัก คือ สาเหตุด้านเศรษฐกิจของครอบครัวของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และสาเหตุรองลงมา คือ สาเหตุ ด้านสิ่งเสพติด การทะเลาะวิวาท ก้าวร้าว หนีเรียน ชู้สาว อยู่ในระดับมากที่สุด สาเหตุด้านครอบครัวของนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมาก สาเหตุด้านการเรียนของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก และสาเหตุด้านสุขภาพ อยู่ในระดับมาก

โกมล จันทวงศ์ (2558, น.127) ได้ศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยสาเหตุการออกกลางคัน แนวทางการแก้ปัญหา และข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนเป็นสาเหตุการออกกลางคันมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านสถานศึกษาและด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ 2. แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว พบว่า ด้านสถานศึกษา ได้แก่ ควรมีการผ่อนชำระค่าเทอม การบริหารจัดการศึกษาควรมีความชัดเจน มีระบบดูแลช่วยเหลือให้นักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ด้านอาจารย์ผู้สอน ได้แก่ ไม่ควรสอนเนื้อหาที่ยากเกินไป เตรียมการสอนและมีเนื้อหาใหม่ ๆ มีจิตวิทยาการสอน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเน้นความรู้ ให้สามารถสื่อสารกับโลกภายนอกได้ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ ควรเปิดหลักสูตรที่ตอบสนองตลาดตลาดแรงงานและความต้องการท้องถิ่น มีหลักสูตรหลายสาขา มีอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ มีการปรับพื้นฐานความรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษา ด้านส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความตระหนักมองถึงอนาคต มีความคิดเป็นของตนเอง กระตือรือร้น มุ่งมั่นเรียนให้จบ มีความรับผิดชอบ และใช้เพื่อนโน้มน้าวกรณีไม่สนใจเรียน ด้านสภาพครอบครัว ได้แก่ ควรช่วยเหลือเกื้อกูลและทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น ช่วยกันลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และประหยัดหาช่องทางเพิ่มรายได้ช่วยเหลือครอบครัวหรือหารายได้ระหว่างเรียนด้านสภาพแวดล้อม

ได้แก่ ควรจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้น่าเรียน มีหอพักนักศึกษา มีกิจกรรมให้นักศึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ปรับเวลาให้เลิกเรียนเร็วขึ้นมีแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง การคบเพื่อน ยาเสพติด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่บ้านเช่า ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหา การออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ศูนย์สระแก้ว พบว่า ให้มีการลดค่าเทอมหรือผ่อนชำระได้ มีจำนวนมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การบริหารจัดการ และการกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจน มีระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนที่ตอบสนองตลาดแรงงาน พัฒนามหาวิทยาลัยให้มีบรรยากาศน่าเรียน มีอาจารย์เพียงพอ และมีหอพักนักศึกษา

นันทวิช นุราถ (2558, น. 334) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชนการออกกลางคันเป็นปัญหาสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศที่ต้องเร่งดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาย่างจริงจังได้นั้น จำเป็นที่จะต้องทราบถึงปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนออกนอกระบบการศึกษาเพื่อนำไปสู่แนวทางหรือวิธีการป้องกันแก้ไขปัญหการออกกลางคันของเด็กและเยาวชนได้ ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ปัจจัยเสี่ยงด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว บทบาทและการสนับสนุนจากครอบครัว การเห็นความสำคัญของการศึกษาของผู้ปกครอง การมีหัวหน้าครอบครัวเพียงคนเดียว และการศึกษาของผู้ปกครอง 2. ปัจจัยเสี่ยงด้านครู ได้แก่ รู้จักและเข้าใจนักเรียน ความพร้อมใน การเรียนการสอน ปัจจัยเสี่ยงด้านสถานศึกษา ได้แก่ ความพร้อมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ความปลอดภัยในสถานศึกษา มาตรการเพื่อปกป้องหรือพิทักษ์เด็กอย่างจริงจังจริงจังใจ ให้ความดูแล ช่วยเหลือที่ถูกต้อง เท่าทันหรือเท่าเทียม จัดการศึกษาโดยการมีส่วนร่วม บุคลากรครูมีคุณธรรม จริยธรรม หรือจัดการศึกษาโดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและสถานศึกษา 3. ปัจจัยเสี่ยงด้านผู้เรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง สุขภาพ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน การเบื่อหน่ายต่อการเรียน ด้านพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ และ 4. ปัจจัยเสี่ยงด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางบ้าน การย้ายถิ่นฐาน การสาธารณสุขโรค และความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน แนวทางป้องกัน ความเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน ในแต่ละด้านสรุปได้ดังต่อไปนี้ 1. ด้านครอบครัว ได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีกองทุนเพื่อการศึกษา สำหรับเด็กและเยาวชนที่ยากจนเพิ่มเติมจากส่วนที่รัฐจัดให้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีรายได้เสริมระหว่างเรียน เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่ผู้ปกครองส่งเสริมสนับสนุนโครงการเศรษฐกิจพอเพียงโดยให้ความรู้ ทั้งแก่เด็กเยาวชนและผู้ปกครองได้นำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม และควรประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการบังคับใช้

กฎหมายการศึกษาภาคบังคับ และเห็นความสำคัญของการศึกษาให้มากกว่าเดิม 2. ด้านครูและสถานศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้าใจบทบาทหน้าที่ การเป็นครูที่ปรึกษาหรือครูแนะแนว ส่งเสริมให้จัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ประสานงานความร่วมมือกับผู้ปกครองเด็กและเยาวชน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาหรือ ครูแนะแนวรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการจัด กิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรสถานศึกษา ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมในและนอกห้องเรียนรูปแบบต่าง ๆ และส่งเสริมให้มีแนวทางดำเนินการติดตามและเฝ้าระวังเด็กและเยาวชนที่ขาดเรียนบ่อย ๆ อย่างจริงจัง

3. ด้านผู้เรียน ได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเอาใจใส่เด็กและเยาวชนที่มีผลการเรียนในเกณฑ์ต่ำ โดยหาแนวทางแก้ไข เช่น การเรียนซ่อมเสริม การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย เสริมแรงทางบวก บรรยากาศในห้องเรียน และให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นต้น มีแนวทางแก้ไขเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาที่ติด 0 , ร , มส อย่างเป็นระบบ เช่น การให้โอกาส สอบซ่อม การทำกิจกรรมเพิ่มเติม เป็นต้น ประสานงานร่วมกับผู้ปกครองเด็กและเยาวชนแก้ไขปัญหา ผลการเรียน พฤติกรรมการเรียนและปัญหาวัยรุ่น และ 4. ด้านสังคมและสภาพแวดล้อม ได้แก่ สถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนต่าง ๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ร่วมกับผู้ปกครองและชุมชนส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึงพิษภัยจากยาเสพติด และสารเสพติดให้โทษ รวมไปถึงการเล่นพนันชนิดต่าง ๆ ด้วย

ชลันธร ราชรักษ์ (2554, น.107-108) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาสาเหตุ และแนวทางการแก้ไข ปัญหาการออกกลางคัน และเพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับสภาพปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันสรุปในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานศึกษา รองลงมา ด้านที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ด้านที่เกี่ยวกับนักเรียน และด้านที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า นักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่มีเพศ จำนวนพี่น้อง และลักษณะการอยู่อาศัยของนักเรียนแตกต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่เรียนในสาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าเรียน ระดับ ปวช. และอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกัน มีสาเหตุการออกกลางคันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน พบว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี ควรมีระบบครูที่ปรึกษา และควรพบปะนักเรียนทุกสัปดาห์ 1. ควรมีระบบเครือข่ายผู้ปกครองเป็นแกนหลักในแต่ละแผนกวิชา 2. กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงสามารถตั้งใจ

เรียนได้ดีขึ้น ได้แก่ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมสอนเสริม กิจกรรม
 นันทนาการเข้ามาร่วมเพื่อคลายเครียด และปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย
 3. การดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียนในยุคปัจจุบันมีดังนี้ ผู้ปกครองต้องปรับตัวให้กับสภาวะปัจจุบัน
 ควรมีการให้โอกาสกับเด็ก ควรใช้เหตุผลในการพูดคุยไม่ควรใส่อารมณ์หรือมีการใช้ความรุนแรง

บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ตรุณวรรณ (2554, น.3-4) ได้ศึกษาปัญหา และสาเหตุการ
 ออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหา
 และสาเหตุการออก กลางคันของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชตามความคิดเห็น
 ของผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักเรียนนักศึกษาที่กำลังศึกษา ปีการศึกษา 2554 และเพื่อศึกษาแนวทาง
 การแก้ไขปัญหการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ตาม
 ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนกำลังศึกษาปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยที่เป็นไป
 ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ตามลำดับ ดังนี้ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบ
 แบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้แก่ เพศชาย สถานะส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนนักศึกษา
 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน
 นักศึกษา 1. ด้านสถานศึกษา มีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มี
 ค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ ความเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบของสถานศึกษา 2. ด้านครูผู้สอน
 มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง
 คือ การเคร่งครัด ในกฎระเบียบของครูผู้สอนมากเกินไป 3. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
 ความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ
 อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ ทันสมัย เพียงพอ 4. ด้านส่วนตัวของนักเรียน นักศึกษา ความคิดเห็น
 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ มีปัญหาชู้สาว
 อบายมุขหรือยาเสพติด 5. ด้านครอบครัว ความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการ
 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ สภาพของครอบครัวแตกแยก หย่าร้าง และ 6. ด้านสภาพ
 แวดล้อม มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับ
 ปานกลาง คือ สถานศึกษาจัดกิจกรรมไม่ส่งผลต่อการเรียนการสอน

Bae. Sung Ah. (2008) ได้ศึกษาเรื่อง การออกกลางคันโรงเรียนมัธยมปลายและการกลับ
 มา : กรณีศึกษาและนโยบาย วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อสำรวจปัญหาการออกกลางคันของ
 โรงเรียนมัธยมในสหรัฐอเมริกาและวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย คือ เพื่อทำความเข้าใจ : 1. สิ่ง
 ที่ทำให้นักเรียนออกกลางคัน 2. สิ่งสนับสนุนการเปลี่ยนความคิดของนักเรียนและกลับมาเรียน
 และ 3. สิ่งที่นักเรียนได้รับในโรงเรียนมัธยม ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เชื่อมโยง
 ความสำคัญกับการศึกษาของโรงเรียนมัธยมปลายในอนาคตของชีวิตเมื่อพวกเขา กำลังเรียนโรงเรียน
 มัธยมปลาย เพราะพวกเขา รู้สึกหลักสูตรของโรงเรียนไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสนใจหรือความต้องการ

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้สึกว่าการออกกลางคันไม่ได้เป็นการดูแลโดยครูในช่วงการออกกลางคัน พวกเขาไม่ประสบความเร็จ คือ ความง่ายที่จะลดชั้นเรียนและสนุกตื่นเต้นที่อยู่นอกโรงเรียน และไม่มีตัวเลือกอื่น ๆ นอกเหนือจากการออกกลางคันจากโรงเรียน และเมื่อพวกเขาเห็นว่าพวกเขาไม่สามารถสำเร็จการศึกษาในเวลา ผลการศึกษาจึงแสดงให้เห็นว่าแท้จริงแล้วความก้าวหน้าของนักเรียนสามารถทำให้จำนวนการออกกลางคันลดลง และความสัมพันธ์กับความพยายามของการให้บริการระบบเกี่ยวกับหลักสูตรระบบช่วยเหลือและการสร้างประสิทธิภาพ และการวางแผนการแทรกแซงในระยะยาว

Anderson. KRS. (2003) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลนำไปสู่การออกกลางคันของนักเรียนในเกรด 8-12 วัดอุปสรรคของการวิจัย เพื่อกำหนดปัจจัยทางสังคมวิทยา สภาพสิ่งแวดล้อม และจิตวิทยาที่ส่งผลต่อนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความเสี่ยงที่จะออกกลางคันจากโรงเรียนมัธยมในออเรนจ์เบิร์ก มลรัฐเซาท์แคโรไลนา เขต 5 (Orangeburg, South Carolina) จากผลการสำรวจสำมะโนประชากรของมลรัฐเซาท์แคโรไลนา ได้แสดงให้เห็นว่าประชากรของออเรนจ์เบิร์ก (Orangeburg) มีประชากร 86,000 คน เป็นอันดับที่ 16 คิดเป็นร้อยละ 47 จะเป็นคนที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทหรือนอกเมือง กระทรวงการศึกษาของรัฐรายงานว่าบุคคลที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป มีการศึกษาระดับต่ำกว่าเกรด 12 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 20.30 เป็นจำนวน 17,640 คน ของประชากรทั้งหมด ส่วนบุคคลที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไป มีการศึกษาอย่างน้อยปริญญาตรี อยู่ที่ประมาณร้อยละ 13.70 ของประชากรทั้งหมด ในด้านรายได้ของประชากรแต่ละครอบครัวประมาณ 17,424 เหรียญ ต่อปี และรายได้ 17,380 เหรียญ คิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรนั้นอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าของเกณฑ์ความยากจน ในออเรนจ์เบิร์ก (Orangeburg) โดยได้ระบุอีกว่า ใน 8 โรงเรียนของตำบลนี้ มีนักเรียน 4,444 คน ได้ออกกลางคันจากโรงเรียนในเกรด 9 และ 12 ในช่วงปี 1995-1996 จากการตรวจสอบโรงเรียนรัฐบาลแบบดั้งเดิม พบว่า โรงเรียนมีการตอบสนองต่อความหลากหลายของนักเรียนและผลการเรียนที่ไม่ดีหรือมีผลการเรียนที่ต่ำ คือ การใช้วิธีปฏิบัติในการจัดกลุ่มความสามารถ การเก็บรักษาเกรดการศึกษาพิเศษ และโปรแกรมดึงออกของนักเรียนจะถูกปล่อยออกจากห้องเรียนปกติของโรงเรียนและให้คำแนะนำการแก้ไข แม้ว่ากลยุทธ์นี้อาจมีประสิทธิภาพในหลาย ๆ สถานการณ์ แต่นักวิจัยและนักการศึกษาชี้ให้เห็นว่าวิธีการเหล่านี้ อาจลดโอกาสการมีส่วนร่วมของนักเรียนและโอกาสในการเรียนรู้ โดยการจัดให้นักเรียนเป็นกลุ่มในการเรียนซ่อมเสริม การแยกเด็กออกจากโปรแกรมธรรมดา เพื่อเข้าโปรแกรมเสริมให้มีความเหมาะสมสำหรับกับเด็กในกลุ่มนั้น ๆ การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 60.40 ของนักเรียน มีทักษะการอ่านไม่ดี ร้อยละ 69.80 นักเรียนไม่มีทักษะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัย ร้อยละ 77.40 นักเรียนสอบตกในการสอบทักษะความรู้ของรัฐ ร้อยละ 81.10 นักเรียนไม่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ร้อยละ 69.80 นักเรียนตกอย่างน้อยสองวิชา ร้อยละ 62.3 นักเรียนเรียนซ้ำชั้นอย่างน้อยหนึ่งปี ร้อยละ 69.80 นักเรียนได้เกรดที่น้อย

กว่าเกณฑ์ ร้อยละ 81.1 นักเรียนได้เกรดน้อยกว่า 2.00 จากเกรด 4.00 และร้อยละ 64.20 นักเรียนไม่มีความประพฤติที่ดีพอ ซึ่งจากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นว่าความสำเร็จด้านวิชาการมีผลการเรียนต่ำและ/หรือมีความภาคภูมิใจในตนเองต่ำ และมีความสัมพันธ์โดยตรงหรือโดยอ้อมกับปัญหาทางจิตวิทยาสังคมวิทยาหรือสิ่งแวดล้อมในชีวิตของนักเรียน ความสนใจเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลยทำให้ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่การออกกลางคันในโรงเรียน

Gordon. Joan M. (2003) งานวิจัยนี้ สืบจากปรากฏการณ์การออกกลางคันของโรงเรียนมัธยมในควิเบกผ่าน "ตา" ของการเรียนตักชั้นที่อาจเกิดขึ้น โครงการตรวจสอบปรากฏการณ์การเลิกเรียนมัธยมจากมุมมองของนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่จะออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนมัธยมปลายที่มีศักยภาพจะรับรู้ความสำเร็จ และเพื่อค้นหาว่าโครงการใดที่นักเรียนเหล่านี้เชื่อว่ามีผลต่อการรักษาพวกเขาในโรงเรียน ในการวิเคราะห์ข้อมูลประสบการณ์การศึกษาของนักเรียนได้รับการตรวจสอบอย่างยิ่งและปัจจัยต่าง ๆ เช่น การรับรู้ของนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนกิจการสังคมและมุมมองของความสำเร็จ

ข้อพิจารณาเหล่านี้ทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดของทฤษฎีทางสังคมวิทยาที่หลากหลายในการศึกษาโรงเรียนกิจการสังคมเป็นโรงเรียนพิเศษที่สงวนไว้สำหรับเยาวชนที่เป็นผู้คุ้มครองศาลและผู้ที่อยู่ในความดูแลของการคุ้มครองเยาวชนเพราะนักเรียนไม่สามารถอยู่ที่บ้านได้ การศึกษาครั้งนี้มีเรื่องราวที่บรรยายเชิงลึกถึงประสบการณ์ความคิดและความรู้สึกของนักเรียน การศึกษาให้เสียงแก่นักเรียนมัธยมปลายที่มีความเสี่ยงต่อการหลุดออก และมุมมองของนักเรียนในสิ่งที่ความต้องการของนักเรียนจะประสบความสำเร็จในโรงเรียนข้อมูลที่รวบรวมได้จากการศึกษานี้ สามารถนำไปใช้พัฒนาโปรแกรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน การศึกษาสรุป โดยการส่งสัญญาณการโทรถึงผู้ปกครอง ครูรัฐบาล ผู้กำหนดนโยบายและผู้ดูแลเพื่อฟังเด็กและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในเรื่องที่มีความสำคัญต่อนักเรียน เช่น มุมมองที่ว่านักเรียนจะประสบความสำเร็จในโรงเรียนได้อย่างไร ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาครั้งนี้ คือ ปัญหาของนักเรียนเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของผู้ปกครองที่ยากลำบาก อคติของผู้ปกครองที่ย่ำร้าย ความยากจน การล่วงละเมิด ความสัมพันธ์ทางเพศ ยาเสพติด การระงับโรงเรียน ความล้มเหลวของโรงเรียน ความก้าวร้าวทางวาจาและทางกายและในบางครั้งคนไร้บ้าน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง และเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา และนักเรียนนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ มีจำนวนทั้งหมด 540 คน แสดงรายละเอียดของประชากรที่ใช้ศึกษางานวิจัยดังนี้

1. บุคลากรและผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ มีจำนวนทั้งหมด 62 คน ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา	จำนวน	5 คน
1.2 หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา	จำนวน	1 คน
1.3 ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน	จำนวน	36 คน
1.4 ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ๆ	จำนวน	20 คน

2. นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ระดับ ปวช. และปวส. มีจำนวนทั้งหมด 478 คน ดังนี้

2.1 นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงสาขาวิชาช่างยนต์	จำนวน	107 คน
2.2 นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงสาขาวิชาช่างกลโรงงาน	จำนวน	112 คน
2.3 นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงสาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะฯ	จำนวน	40 คน

2.4	นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสียงสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง	จำนวน	126 คน
2.5	นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสียงสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์	จำนวน	34 คน
2.6	นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสียงสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีฯ	จำนวน	10 คน
2.7	นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสียงสาขาวิชาช่างก่อสร้างฯ	จำนวน	45 คน
2.8	นักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสียงสาขาวิชาช่างเทคนิคฯ	จำนวน	4 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้ในการวิจัยสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนและผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสียง 2. นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสียง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, น. 125 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์, 2551) ซึ่งกำหนดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ที่ระดับ 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 272 คน แสดงรายละเอียดการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษางานวิจัยดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และผู้ปกครองนักเรียน นักศึกษา จำนวน 54 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

1.1 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับระบบการติดตามดูแลนักเรียน นักศึกษา ในวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ 10 ปีขึ้นไป

1.2 มีตำแหน่งงานหรือปฏิบัติงานในหน้าที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอนของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสียง

2. นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสียงของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ระดับ ปวช. และปวส. มีสาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างกลโรงงาน สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาช่างก่อสร้าง สาขาวิชาช่างโยธา และสาขาวิชาช่างเทคนิคฯ จำนวน 218 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แล้วนำมาเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับสลากด้วยการทำรายชื่อประชากรทั้งหมด ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา โดยครูที่ปรึกษาเป็นผู้สำรวจคัดกรอง ดังนี้

2.1 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีผลการขาดเรียนบ่อย มีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ 80

2.2 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ตามงานวัดผลและประเมินผลของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดไว้ว่า ระดับปวช. 1 มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 1.50 ระดับปวช. 2 มีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 1.75 และระดับปวช. 3 ต้อง

ได้รับเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 จึงจะถือว่าสำเร็จการศึกษา

2.3 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีได้ผลการเรียนได้เกรด 0 , ร , มส ในรายวิชาต่าง ๆ มีมากกว่า 3 รายวิชาขึ้นไป

2.4 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มาไม่ทันเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า และมีแนวโน้มว่าจะตกกิจกรรมหน้าเสาธง ชาติมากกว่า 5 ครั้งขึ้นไป

2.5 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เสพสิ่งเสพติด ดื่มเหล้า มีพฤติกรรมด้านชู้สาว ติดเกมส์ มีพฤติกรรมลักขโมย ติดการพนัน มีสภาพอารมณ์จิตใจผิดปกติ ทะเลาะวิวาท ไม่ชอบปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ใช้ในการวิจัยสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนักจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 13 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. มีประวัติการทำงานเป็นที่ยอมรับและมีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแลหรือเคยดูแลช่วยเหลือหรือให้คำปรึกษาแนะนำหรือแก้ไขปัญหาให้นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา 10 ปีขึ้นไปเป็นอย่างดี

2. มีตำแหน่งงานหรือปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับระบบงานดูแลนักเรียน นักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ใช้ในการวิจัยสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์และบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 70 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ดังนี้

1. มีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ทำงานเกี่ยวกับการติดตามดูแลนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา 10 ปีขึ้นไป

2. มีตำแหน่งงานหรือปฏิบัติงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับระบบงานดูแลนักเรียน นักศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1 : สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บ

รวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิกเคิร์ต (Likert. Rensis, 1961) 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 56 ข้อ
2. ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 6 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2 : แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนักจิตวิทยาการศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 6 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ ผู้วิจัยเลือกหัวข้อของสาเหตุที่มีความสำคัญและต้องรีบนำไปหาแนวทางการป้องกันอย่างเร่งด่วนที่สุดใน 2 ลำดับแรกของแต่ละด้าน รวมเป็นทั้งหมด 12 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

ขั้นตอนที่ 3 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3 : ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิกเคิร์ต (Likert's Scale) 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพื่อใช้ตรวจสอบหาความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ว่ามีความเหมาะสมมากหรือน้อยเพียงใด

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ มีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

แบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากหนังสือหรือสื่อออนไลน์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของ

นักศึกษากลุ่มเสี่ยงมีทั้งหมด 6 ด้าน คือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 วางแผนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้นว่าจะสร้างกี่ข้อ มีกี่ด้านแต่ละด้านมีกี่ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลสอบถามเกี่ยวกับการประเมินสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ มีทั้งหมด 6 ด้าน คือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร จำนวน 56 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) จำนวน 6 ข้อ คือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น ความครอบคลุมของข้อคำถาม และความถูกต้องชัดเจนของภาษา พร้อมทั้งขอข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ (รายละเอียดผู้เชี่ยวชาญ ดังภาคผนวก ก) ผู้วิจัยใช้ดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence) ในการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็น

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็น

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็น

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ IOC > 0.5 ขึ้นไป ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยค่าที่คำนวณได้ควรมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็นที่ต้องการศึกษา (เกียรติสุตา ศรีสุข, 2552, น.142) ซึ่งผลปรากฏว่า พบว่า ผลรวมรายด้านทั้ง 6 ด้าน มีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น มีค่าเท่ากับ 0.89 โดยมีคำถามกับเนื้อหาสำหรับใช้จัดสร้างแบบสอบถามหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง มีทั้งหมด 63 ข้อ พบว่า มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้ จำนวน 56 ข้อ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามนั้นนำมาปรับปรุง แก้ไขเพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป หาได้โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูลจริง แต่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน นำคำแนะนำของคณะผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงออกกลางคันที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS กำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้ ถ้าค่าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป แสดงว่า มีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งผลการหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.958 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพปรับปรุงแก้ไข เครื่องมือให้ถูกต้อง แล้วจัดพิมพ์แบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

แบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 1 นำสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาที่มีทั้งหมด 6 ด้าน คือ ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษาด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร ที่ได้จากการสังเคราะห์ประเด็นสาเหตุด้านทั้ง 6 ด้าน นำมาจัดสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างไว้ใช้สำหรับเป็นหัวข้อในการใช้สัมภาษณ์ จำนวน 6 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 ดำเนินการสร้างเครื่องมือ เครื่องมือสำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวิธีการสัมภาษณ์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเกี่ยวข้องกับด้านพฤติกรรมของเยาวชน/นักเรียน นักศึกษา โดยการร่างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 6 ข้อ คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร จำนวน 6 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ รวมเป็นทั้งหมด 12 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อหาความแม่นยำตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้ถูกต้อง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นดำเนินการจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้เป็น 3 วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 : ศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

1. ผู้วิจัยยื่นข้อเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยเพื่อขอความเห็นชอบโครงการนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือราชการขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้เข้าเก็บข้อมูลกับครูที่ปรึกษา และนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

2. ขอหนังสือราชการขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

3. ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงจำนวนแบบสอบถาม 250 ฉบับ โดยระบุจำนวนผู้ที่จะต้องตอบแบบสอบถาม และวัน เวลาในการตอบแบบสอบถามตามกำหนด

4. จัดนำส่งแบบสอบถามไปพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ที่กำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ช่วยตอบแบบสอบถาม ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อเก็บข้อมูลนำมาวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเก็บข้อมูลกับครูที่ปรึกษา และนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง มีดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเข้าศึกษาหาข้อมูลการขาดเรียนของนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาแต่ละกลุ่มห้องเรียนจากงานทะเบียน หาข้อมูลผลการเรียนของนักศึกษาจากงานวัดผลและประเมินผล และหาข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาจากครูที่ปรึกษา โดยการคัดกรองจากแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน นักศึกษาในแต่ละห้องเรียนว่ามีความเสี่ยงต่อการออกกลางคันจำนวนกี่คน และเป็นนักศึกษาคนใดบ้าง เพื่อใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 1

4.2 เมื่อพิจารณาจากสาขาวิชา กลุ่มห้องเรียน และตัวอาสาสมัครแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อขอเข้าพบและอธิบายวัตถุประสงค์การจัดทำโครงการวิจัยในครั้งนี้ ให้กับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนได้เข้าใจ โดยขอความร่วมมือให้ครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอนช่วยตอบแบบสอบถามตามความจริง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ออกไปหาสาเหตุ และหาแนวทางการป้องกันและการช่วยเหลือนักศึกษาได้ถูกวิธี ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลนี้ไปเปิดเผยว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นใคร และการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการระบุชื่อใด ๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

4.3 ผู้วิจัยติดต่อครูผู้สอน และขอเข้าพบนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ละห้องเรียนตามวันเวลาในตารางเรียนของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ผู้วิจัยอธิบายชี้แจงบอกผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยว่ามีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยกี่คน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หรือ

ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน จำนวน 47 คน ผู้ปกครอง จำนวน 7 คน และนักศึกษากลุ่มเสี่ยง 218 คน รวมทั้งหมดจำนวน 272 คน

4.4 ผู้วิจัยแจกเอกสารโครงการวิจัยและอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเหตุผลของการจัดทำโครงการวิจัย และบอกเหตุผลของการเลือกกลุ่มอาสาสมัครในการตอบแบบสอบถาม โครงการวิจัยในครั้งนี้ให้กับนักศึกษากลุ่มเสี่ยงได้เข้าใจ โดยขอความร่วมมือให้นักศึกษากลุ่มเสี่ยงช่วยตอบแบบสอบถามตามความจริง เพื่อผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์หาสาเหตุ และหาแนวทางการป้องกันและการช่วยเหลือให้นักศึกษาได้ถูกวิธี ซึ่งผลการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลนี้ไปเปิดเผยว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นใคร และการตอบแบบสอบถามนี้จะไม่มีการทบทวนใด ๆ กับผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

4.5 ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้นักศึกษากลุ่มเสี่ยงตอบแบบสอบถาม และแจกแบบขอความยินยอมไปให้กับผู้ปกครองของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงลงลายมือชื่อในแบบขอความยินยอม พร้อมทั้งอธิบายวิธีการกรอกข้อมูลตอบแบบสอบถามตามที่แจกให้ และอธิบายการลงลายมือชื่อลงในแบบขอความยินยอมจากผู้ปกครองของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยให้นักศึกษานำแบบสอบถามและนำแบบขอความยินยอมกลับไปพิจารณาพร้อมกับผู้ปกครองได้ที่บ้านของนักศึกษา ก่อนตัดสินใจให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม จากนั้นแจ้งนัดหมายระบุวัน เวลาในการส่งคืนแบบสอบถาม และแบบขอความยินยอมจากผู้ปกครอง แล้วนำกลับมาส่งคืนให้กับผู้วิจัยในวันถัดไปตามวัน เวลาที่กำหนด

5. ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบสอบถามจากครูที่ปรึกษา และนักศึกษากลุ่มเสี่ยงมาเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณให้ได้จนครบตามจำนวน และตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน แล้วนำข้อมูลที่ไปวิเคราะห์ผลต่อไป

6. นำผลการวิเคราะห์หาสาเหตุการออกกลางคัน โดยเลือกรายการหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 2 ข้อ ในแต่ละด้านมาใช้เป็นหัวข้อคำถาม แต่ถ้ารายการหัวข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีลักษณะคำถามหรือเนื้อความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยจะจัดรวบรวมและเรียงคำถามเป็นหัวข้อคำถามเดียวกัน และจะเลือกรายการสาเหตุในลำดับหัวข้อถัดไปมาใช้เป็นคำถามสำหรับใช้ในการทำแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อนำไปหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันจากผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

7. ส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการออกเยี่ยมบ้านของนักเรียนนักศึกษา และผู้ปกครอง โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 ด้าน ว่าแต่ละด้านมีสาเหตุเกิดจากอะไรบ้าง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเก็บข้อมูลกับผู้ปกครอง มีดังนี้

7.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลการคัดกรองจากครูที่ปรึกษา แล้วเลือกสุ่มรายชื่อให้นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เพื่อค้นหาข้อมูลที่อยู่ของผู้ปกครองจากงานทะเบียน

7.2 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อพูดคุยเบื้องต้นกับผู้ปกครองให้เข้าใจ และให้ความยินยอมก่อนออกสัมภาษณ์ และขออนุญาตนัดวัน เวลาเข้าพบผู้ปกครองในวันที่ผู้ปกครองสะดวก โดยการออกไปเยี่ยมที่บ้านของผู้ปกครอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อหาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

7.3 ผู้วิจัยพบผู้ปกครองที่บ้าน จากนั้นผู้วิจัยอธิบายวัตถุประสงค์การจัดทำโครงการวิจัยครั้งนี้ พร้อมอธิบายชี้แจงบอกผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยว่ามีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยแบ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานครูที่ปรึกษาหรือหัวหน้างานแนะแนวการศึกษาหรือครูที่ปรึกษา จำนวน 47 คน ผู้ปกครอง จำนวน 7 คน และนักศึกษากลุ่มเสี่ยง 218 คน รวมทั้งหมดจำนวน 272 คน

7.4 ผู้วิจัยขออนุญาตสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง จำนวน 6 ด้าน ว่าแต่ละด้านมีสาเหตุเกิดจากอะไรบ้าง และมีแนวทางการป้องกันการออกกลางคันนี้ได้อย่างไร พร้อมทั้งขออนุญาตผู้ปกครองบันทึกเสียงในขณะสัมภาษณ์ และในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลนี้ไปเปิดเผยว่าผู้ตอบแบบสัมภาษณ์เป็นใคร และการตอบแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบใด ๆ กับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น จากนั้นผู้วิจัยจึงนำผลของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปวิเคราะห์ผลเชิงเนื้อหาต่อไป

วัตถุประสงค์ที่ 2 : แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

1. ขออนุญาตราชการขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ หรือผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียน นักศึกษาออกกลางคันในระหว่างปีการศึกษาออกกลางคั้นน้อย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตอบคำถามตามแบบสัมภาษณ์ ในครั้งนี้

2. นำเครื่องมือวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 6 ด้าน ด้านละ 2 ข้อ เป็น 12 ข้อ ที่ได้จากการสังเคราะห์และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยไปใช้ในการจัดดำเนินการสัมภาษณ์ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 2 จากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนักจิตวิทยาการศึกษา เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ (รายละเอียดผู้ทรงคุณวุฒิ ดังภาคผนวก ง)

3. รวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์ เพื่อเก็บข้อมูลนำมาวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และรวบรวมสรุปหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์รายบุคคล

วัตถุประสงค์ที่ 3 : ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง

1. ขอนหนังสือราชการขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก
สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียนนักศึกษาออกกลางคันระหว่างปีการศึกษาออกน้อย
ที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสมของ
แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์
ในครั้งนี้

2. จัดนำส่งแบบสอบถามให้กับผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์ดูแลระบบนักเรียน
นักศึกษาของสถานศึกษาที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างาน
ครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และ ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม โดยเป็น
แบบสอบถาม มีจำนวน 70 ฉบับ และแบบสอบถามออนไลน์จัดส่งผ่านทางระบบ QR
Code โดยระบุจำนวนผู้ที่จะต้องตอบแบบสอบถามและวัน เวลาในการตอบแบบสอบถามตามกำหนด
(รายละเอียดของผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวภาคผนวก ฉ)

3. ติดตามการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 แบบ จนครบตามจำนวน และตรวจสอบ
ความสมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับนำข้อมูลไปวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 3 เพื่อสังเคราะห์หา
สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการ
การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์
ค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูล

1.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบประเมินของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏว่า
ทุกฉบับตอบได้ครบถ้วนสมบูรณ์

1.3 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา
ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.4 แบบสอบถามเป็นข้อคำถามที่เป็นปลายปิด วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

1.5 การวิเคราะห์และแปลผลสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยการนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลการหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา ฯ โดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ย จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับสาเหตุการออกกลางคันฯ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับสาเหตุการออกกลางคันฯ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับสาเหตุการออกกลางคันฯ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับสาเหตุการออกกลางคันฯ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับสาเหตุการออกกลางคันฯ น้อยที่สุด

1.6 ส่วนการวิเคราะห์และแปลผลสำหรับวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยการนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง นำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายค่าเฉลี่ย จากนั้นนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับความเหมาะสม มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับความเหมาะสม มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับความเหมาะสม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับความเหมาะสม น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

1.7 สำหรับข้อมูลคำถามปลายเปิด จัดทำโดยนำความคิดเห็นที่ได้รับมาจัดกลุ่มนำเสนอเป็นความเรียงตามความคิดเห็นที่ได้รับ

1.8 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์หาสาเหตุมาจัดเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละด้าน ซึ่งจะมีค่าคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ โดยการเรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด เพื่อหาสาเหตุการออกกลางคันที่มีความสำคัญเร่งด่วน 2 ลำดับแรก เพื่อดำเนินการจัดหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ต่อไป

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลในวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผู้วิจัยทำการตีความ สกัดเนื้อหา

สาระ จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อมูลมาไม่ว่าจะเป็นคำพูด หรือข้อเขียน มาเชื่อมโยงและวิเคราะห์เป็นองค์รวม แล้วนำวิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วนำมาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง และเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ให้เป็นจำนวนที่วัดได้ในรูปของปริมาณตัวเลข จนแสดงให้เห็นถึงผลด้านคุณภาพ (Qualitative) วิธีการนี้เป็นการพิจารณาเนื้อหา แล้วแจกแจงจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความ ที่มีลักษณะคำคล้าย ๆ กัน มาเรียงเรียงเป็นข้อความ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ๆ และก่อนนำไปให้ผู้วิจัยได้นำแนวทาง ๆ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลนักเรียนนักศึกษาได้ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ๆ ข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุด เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตรดิตต่อไป (เอี่ยมพร หลินเจริญ, 2555, น. 25 - 29)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน

3.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

3.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นเรียงความตามเนื้อหา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1. ศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง 2. หาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และ 3. ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยและผลการวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัย เทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 2 การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา: วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 การหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้า งานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิค อุตรดิตถ์ ซึ่งผลการจัดเก็บข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูผู้สอน และครูที่ปรึกษา ผู้วิจัย แจกแบบสอบถาม จำนวน 54 ชุด ได้รับคืน 47 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.04

2. นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม จำนวน 218 ชุด ได้รับคืน 194 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.99

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามได้ แจกแบบสอบถาม จำนวน 272 ชุด ได้รับคืน 241 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.60

3. ผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ จำนวน 7 คน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และ ผู้ปกครอง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ที่ตอบแบบสอบถาม ผลปรากฏดังตารางที่ 4 – 6

ตารางที่ 4 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (n=194)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	176	90.7
	หญิง	18	9.3
2. อายุ	14 - 16 ปี	29	14.9
	17 - 19 ปี	93	47.9
	20 - 21 ปี	58	29.9
	มากกว่า 22 ปี	14	7.2
3. นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษา	ปวช. ชั้นปีที่ 1	45	23.2
	ปวช. ชั้นปีที่ 2	16	8.2
	ปวช. ชั้นปีที่ 3	68	35.1
	ปวส. ชั้นปีที่ 1	11	5.7
	ปวส. ชั้นปีที่ 2	54	27.8
4. นักเรียน นักศึกษาศึกษาแผนกวิชา	ช่างยนต์	23	11.9
	ช่างกลโรงงาน	50	25.8
	ช่างเชื่อมโลหะ	20	10.3
	ช่างไฟฟ้ากำลัง	45	23.2
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	20	10.3
	ช่างก่อสร้าง	22	11.3
	ช่างเทคโนโลยี		
	คอมพิวเตอร์	11	5.7
ช่างเมคคาทรอนิกส์	3	1.5	

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด จำนวน 194 คน กำลังศึกษาอยู่ระดับ ชั้น ปวช. และปวส. วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ คิดเป็นร้อยละ 88.99 ข้อมูลทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 90.7 เพศหญิง ร้อยละ 9.3 มีอายุระหว่าง 14-16 ปี ร้อยละ 14.9 อายุระหว่าง 17-19 ปี ร้อยละ 47.9 อายุระหว่าง 20-21 ปี ร้อยละ 29.9 และอายุระหว่าง 22 ปีขึ้นไป ร้อยละ 7.2 เป็นนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปวช. ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 23.2 ระดับปวช. ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 8.2 ระดับปวช. ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 35.1 ระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 5.7 และระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 27.8 และเป็นนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่

ในสาขาวิชาช่างยนต์ ร้อยละ 11.9 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ร้อยละ 25.8 สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ ร้อยละ 10.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ร้อยละ 23.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 10.3 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ร้อยละ 11.3 สาขาวิชาช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 5.7 และสาขาวิชาช่างเทคนิคทรอนิกส์ ร้อยละ 1.5

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของครูที่ปรึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ที่ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=47)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	36	76.6
	หญิง	11	23.4
2. อายุ	21 - 30 ปี	3	6.4
	31 - 40 ปี	16	34.0
	41 - 50 ปี	21	44.7
	51 - 60 ปี	7	14.9
3. ประสบการณ์ทำงาน	1 - 5 ปี	14	29.8
	6 - 10 ปี	5	10.6
	11 - 15 ปี	17	36.2
	16 ปีขึ้นไป	11	23.4
4. ตำแหน่งงาน	หัวหน้างานครูที่ปรึกษา	0	0
	หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา	0	0
	ครูที่ปรึกษา	17	36.2
	ครูผู้สอน	30	63.8
5. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0
	ปริญญาตรี	34	72.3
	ปริญญาโท	13	27.7
	ปริญญาเอก	0	0

จากตารางที่ 5 พบว่า ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนที่ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด จำนวน 47 คน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ คิดเป็นร้อยละ 87.04 ข้อมูลทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 76.6 เพศหญิง ร้อยละ 23.4 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 6.4 อายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 34.0 อายุระหว่าง 40-50 ปี ร้อยละ 44.7 และอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 14.9 มีประสบการณ์ทำงาน

อยู่ในระหว่าง 1-5 ปี ร้อยละ 29.8 ระหว่าง 6-10 ปี ร้อยละ 10.6 ระหว่าง 11-15 ปี ร้อยละ 36.2 และระหว่าง 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 23.4 และปัจจุบันปฏิบัติงานในตำแหน่งงาน ครูที่ปรึกษา ร้อยละ 36.2 และครูผู้สอน ร้อยละ 63.8 และมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 72.3 และปริญญาโท ร้อยละ 27.7

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ที่ให้ข้อมูล

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=7)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	2	28.6
	หญิง	5	71.4
2. อายุ	35 - 44 ปี	1	14.3
	45 - 54 ปี	3	42.9
	55 - 64 ปี	2	28.6
	มากกว่า 65 ปีขึ้นไป	1	14.3
3. อาชีพ	เกษตรกรรวม	3	42.9
	รับราชการ	1	14.3
	รัฐวิสาหกิจ	0	0
	ลูกจ้าง/รับจ้าง	3	42.9
	พนักงานบริษัท	0	0
	อื่น ๆ	0	0
3. บุตรหลานของท่านกำลัง ศึกษาระดับ	ปวช. ชั้นปีที่ 1	1	14.3
	ปวช. ชั้นปีที่ 2	2	28.6
	ปวช. ชั้นปีที่ 3	2	28.6
	ปวส. ชั้นปีที่ 1	1	14.3
	ปวส. ชั้นปีที่ 2	1	14.3
4. บุตรหลานของท่านกำลัง ศึกษาสาขาวิชา	ช่างยนต์	1	14.3
	ช่างเชื่อมโลหะ	1	14.3
	ช่างไฟฟ้ากำลัง	1	14.3
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์	1	14.3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=7)	ร้อยละ
4. บุตรหลานของท่านกำลัง	ช่างก่อสร้าง	1	14.3
ศึกษาสาขาวิชา (ต่อ)	ช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	1	14.3
	ช่างเมคคาทรอนิกส์	0	0
5. ท่านมีความเกี่ยวข้องกับ	บิดา	1	14.3
นักเรียน นักศึกษาในฐานะ	มารดา	2	28.6
เป็น	พี่ชาย/พี่สาว	0	0
	ตายาย	2	28.6
	ปู่ย่า	1	14.3
	ป้าลุง/อา/น้า	1	14.3

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ที่ให้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ มีทั้งหมด จำนวน 7 คน ข้อมูลทั่วไปส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ร้อยละ 71.4 เพศชาย ร้อยละ 28.6 มีอายุระหว่าง 35-44 ปี ร้อยละ 14.3 อายุระหว่าง 45-54 ปี ร้อยละ 42.9 อายุระหว่าง 55-64 ปี ร้อยละ 28.6 และอายุ 65 ปีขึ้นไป ร้อยละ 14.3 ประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ร้อยละ 42.9 รับราชการ ร้อยละ 14.3 และลูกจ้าง/รับจ้าง ร้อยละ 42.9 มีบุตรหลานกำลังศึกษา ระดับ ปวช. ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 14.3 ระดับปวช. ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 28.6 ระดับปวช. ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 28.6 ระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 14.3 และระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 14.3 และมีบุตรหลานกำลังศึกษา อยู่สาขาวิชาช่างยนต์ ร้อยละ 14.3 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ร้อยละ 14.3 สาขาวิชาช่างเชื่อมโลหะ ร้อยละ 14.3 สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ร้อยละ 14.3 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 14.3 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ร้อยละ 14.3 และสาขาวิชาช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ร้อยละ 14.3 และท่านมีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษาในฐานะเป็น บิดา ร้อยละ 14.3 มารดา ร้อยละ 28.6 ตายาย ร้อยละ 28.6 ปู่ย่า ร้อยละ 14.3 และลุง/น้า ร้อยละ 14.3

การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

การวิเคราะห์สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ผู้จัดทำได้ศึกษาจากสาเหตุในด้านต่าง ๆ จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์หาหัวข้อต่าง ๆ สำหรับนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check –

list) ซึ่งสรุปพอสังเขปเป็นด้านได้ 6 ด้าน จำนวน 56 ข้อ โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert แบบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยกำหนดให้มีค่าคะแนน เป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ และได้ผลการหาสาเหตุการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิษฐ์ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจาก ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ในแต่ละด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 7 - 12

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา			
1.1 ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	3.24	1.15	ปานกลาง
1.2 เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้	2.67	1.34	ปานกลาง
1.3 ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้	2.62	1.31	ปานกลาง
1.4 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	2.52	1.32	ปานกลาง
1.5 มีปัญหาเรื่องการจัดแบ่งเวลาเรียน/ปัญหาการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	3.18	1.26	ปานกลาง
1.6 ต้องทำงานหารายได้พิเศษสำหรับใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน	2.91	1.28	ปานกลาง
1.7 มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน	3.12	1.31	ปานกลาง
1.8 ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	3.62	1.43	มาก
1.9 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม	3.66	1.35	มาก
1.10 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์	3.52	1.31	มาก
1.11 สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน/สุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัว	2.39	1.18	น้อย
1.12 เลือกรเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมายความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการ	3.11	1.30	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา (ต่อ)			
1.13 เรียนตามเพื่อนหรือถูกบังคับให้เรียน	3.01	1.40	ปานกลาง
1.14 เพื่อนที่คบซุกงูไปในทางที่ไม่ดี	3.17	1.51	ปานกลาง
1.15 มีปัญหาเรื่องชู้สาวหรือปัญหาด้านความรัก	3.00	1.39	ปานกลาง
1.16 ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน และ ติดยาเสพติด	3.27	1.50	ปานกลาง
1.17 ถูกเพื่อนล้อเลียนปมด้อย/ถูกดูถูกด้านฐานะ	2.41	1.31	น้อย
1.18 ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด	2.82	1.34	ปานกลาง
รวม ด้านตัวนักศึกษา	3.02	0.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถาม ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.91) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 1.35) รองลงมา คือ ขาดเรียน มากจนหมดสิทธิ์สอบ ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 1.43) และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 1.31) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน /สุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัว ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 1.18)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
2. ด้านครอบครัว			
2.1 ความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว	2.66	1.28	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคืน	ระดับสาเหตุการออกกลางคืน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
2. ด้านครอบครัว (ต่อ)			
2.2 ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน	2.91	1.34	ปานกลาง
2.3 ขาดความรัก ความอบอุ่น และขาดความยุติธรรมจากครอบครัว	2.71	1.38	ปานกลาง
2.4 ความเข้มงวด/การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา	2.51	1.25	ปานกลาง
2.5 ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา	2.86	1.41	ปานกลาง
2.6 มีปัญหาครอบครัว/ครอบครัวแตกแยก/บิดามารดาหย่าร้างกัน	2.78	1.30	ปานกลาง
2.7 บิดามารดาให้เรียนในสาขาที่ไม่ถนัด/ไม่ชอบ	2.64	1.36	ปานกลาง
2.8 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ	3.11	1.18	ปานกลาง
2.9 บิดามารดาไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา	2.60	1.27	ปานกลาง
รวม ด้านครอบครัว	2.76	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่า สาเหตุการออกกลางคืนของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถาม ด้านครอบครัว โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$, S.D. = 1.07) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = 1.18) รองลงมา คือ ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 1.34) และไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.41) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเข้มงวด/การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 1.25)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
ด้านสถานศึกษา

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
3. ด้านสถานศึกษา			
3.1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัด เกินไปปฏิบัติได้ยาก	3.26	1.29	ปานกลาง
3.2 สภาพอาคาร และห้องเรียนชำรุดทรุดโทรม	2.54	1.16	ปานกลาง
3.3 บริเวณสถานศึกษา เช่น โรงอาหารสกปรก ห้องน้ำมีไม่เพียงพอและสกปรก	2.75	1.22	ปานกลาง
3.4 ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	2.53	1.16	ปานกลาง
3.5 เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนชำรุด และ มีจำนวนไม่เพียงพอ	2.86	1.28	ปานกลาง
3.6 แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ตำรา หนังสือ และคอมพิวเตอร์สืบค้นมีไม่เพียงพอ	2.66	1.24	ปานกลาง
3.7 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ	3.17	1.35	ปานกลาง
รวม ด้านสถานศึกษา	2.82	0.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถาม
ด้านสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.82$, S.D. = 0.97) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด คือ กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.29)
รองลงมา คือ ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.36) เครื่องมืออุปกรณ์
การเรียนชำรุดและมีจำนวนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 1.28) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ห้องเรียน
ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 1.16)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน			
4.1 การรู้จัก และดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลมีจำนวนน้อย	3.00	1.16	ปานกลาง
4.2 การคัดกรอง และจำแนกกลุ่มนักเรียนสำหรับการดูแลช่วยเหลือไม่ดีพอ	3.00	1.11	ปานกลาง
4.3 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย	3.12	1.17	ปานกลาง
4.4 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการศึกษามีน้อยไป	3.20	1.17	ปานกลาง
4.5 เนื้อหาการสอนไม่ทันสมัย/เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากเกินไป	3.07	1.16	ปานกลาง
4.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	2.88	1.14	ปานกลาง
4.7 งานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดไม่เหมาะสมกับระดับการเรียน	2.89	1.12	ปานกลาง
4.8 การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย	3.10	1.18	ปานกลาง
4.9 ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัด	2.83	1.18	ปานกลาง
4.10 ขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้	2.70	1.19	ปานกลาง
รวม ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	2.98	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถามด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.89) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/การดูแล

ช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 1.17) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.17) และการรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 1.18) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 1.19)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม			
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกันวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ	2.84	1.15	ปานกลาง
5.2 แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด	3.00	1.24	ปานกลาง
5.3 แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน	3.12	1.24	ปานกลาง
5.4 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน	2.98	1.23	ปานกลาง
5.5 สถานศึกษาห่างไกลชุมชน แหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค	2.46	1.18	น้อย
5.6 สภาพแวดล้อมภายนอก/บริเวณรอบๆสถานศึกษาไม่เหมาะสม	2.44	1.20	น้อย
รวม ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	2.80	0.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถามด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.89) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 1.24) รองลงมา คือ แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 1.24) และสถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 1.23) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ สภาพแวดล้อมภายนอก/บริเวณรอบ ๆ สถานศึกษาไม่เหมาะสม ($\bar{X} = 2.44$, S.D. = 1.20)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับสาเหตุการออกกลางคัน (n=241)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร			
6.1 มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักร สำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และ สื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ไม่เพียงพอ	2.96	1.28	ปานกลาง
6.2 ครูผู้สอนจัดการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	2.61	1.26	ปานกลาง
6.3 หลักสูตรที่เปิดสอนที่เรียนไม่ตรงกับ ความต้องการของนักศึกษา	2.75	1.20	ปานกลาง
6.4 หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่ตอบสนอง ความต้องการของสถานประกอบการ	2.69	1.20	ปานกลาง
6.5 การจัดการเรียนและตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่างระหว่างวันมาก	2.53	1.29	ปานกลาง
6.6 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียน ให้กับนักศึกษามีน้อย	2.86	1.29	ปานกลาง
รวม ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	2.73	1.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ตอบแบบสอบถาม
ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$, S.D. = 1.03)
โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะ
ช่างอุตสาหกรรมและสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 1.28)
รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย ($\bar{X} = 2.86$,
S.D. = 1.29) และหลักสูตรที่เปิดสอนที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ($\bar{X} = 2.75$,
S.D. = 1.20) ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การจัดการเรียนและตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่าง

ระหว่างวันมาก ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 1.29)

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด
(Open Ended) จำนวน 6 ข้อ ลงในข้อเสนอแนะของครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักเรียนนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง และการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนนักศึกษา ผู้วิจัยนำมาสรุปรวบรวมเป็นข้อมูล
เพิ่มเติม โดยทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ และสังเคราะห์ด้านความถี่ ของการให้ข้อมูลในแต่ละด้าน
สรุปพอสังเขป ผลปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความถี่ และร้อยละของการให้ข้อมูล จากการตอบแบบสอบถามลงในข้อเสนอแนะ

ด้านของสาเหตุ	สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง	ความถี่ (75 คน)
ด้านตัวนักศึกษา	1. ใช้เวลาในการเดินทางมาเรียนนานทำให้มา เข้าเรียนไม่ทัน	2
	2. เกิดความท้อแท้ ขาดความอดทน ไม่ตั้งใจ เรียนและขี้เกียจมาเรียนหรือไม่ค่อยมาเรียน	16
	3. ติดเกมส์	2
	4. อยู่เกี่ยวกับยาเสพติดและติดเหล้า หรือ คบเพื่อนไม่ดี	9
	5. มาเรียนตามคำแนะนำหรือเพื่อนชวน	2
	6. การปรับตัวเข้ากับสถาบันไม่ได้	2
	7. ผลการเรียนต่ำลง หรือติด 0 ติด ร	2
	8. มาเรียนแต่ไม่ส่งงาน หรือมาเรียนไม่ตรงเวลา	2
	9. ติดผู้หญิง หรือติดเพื่อนต่างสถาบัน	6
	10. มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวหรือทะเลาะกับพ่อแม่	3
	11. ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรม	2
	12. มีบุตรหรือมีครอบครัวก่อนวัยอันควร	2
	13. เข้ากับเพื่อนในห้องไม่ได้หรือทะเลาะกับเพื่อน	8
ด้านครอบครัว	1. ครอบครัวมีปัญหาพ่อแม่แยกทางหรือครอบครัว ขาดความอบอุ่น	11

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านของสาเหตุ	สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง	ความถี่ (75 คน)
ด้านครอบครัว (ต่อ)	2. ปัญหาด้านการเงินหรือขาดค่าใช้จ่ายในการเรียน	18
	3. นักเรียน นักศึกษาไม่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง/ พ่อแม่	2
	4. ครอบครัวไม่ทราบข้อมูลนักเรียน นักศึกษา ขาดเรียน	2
		3
	5. ครอบครัวกดดันด้านการเรียน/พ่อแม่ดูค่า	
ด้านสถานศึกษา	1. มีเพื่อนในสาขาวิชาและต่างสาขาวิชาที่ยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด	4
	2. ยังขาดการแจ้งเตือนที่รวดเร็ว เมื่อนักศึกษา เริ่มมาเข้าเรียน	2
	3. สถานศึกษาจัดกิจกรรมมากเกินไป	2
	4. นักเรียน นักศึกษาสามารถออกนอกวิทยาลัย ได้ง่าย/ตลอดเวลา	5
	5. การเข้าแถวหน้าเสาธงเข้าเกินไป	7
	6. การจัดการแข่งขันกีฬามีน้อยไป	1
	7. ห้องเรียนหรืออุปกรณ์การเรียนมีไม่เพียงพอ	4
	8. กฎ ระเบียบของวิทยาลัยเยอะเกินไป	3
	9. ระบบอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ	4
	10. วิทยาลัยอยู่ไกลการเดินทางไป-กลับมาเรียน ไม่ค่อยสะดวก	2
ด้านครูที่ปรึกษา/ ครูผู้สอน	1. โดนครูผู้สอนทำโทษบ่อยทำให้ไม่อยากไปเรียน	3
	2. ครูผู้สอนให้ทำงานมากเกินไปและไม่ค่อยเข้าใจ หรือไม่ค่อยรับฟังความคิดของนักเรียน นักศึกษา	8
	3. ครูผู้สอนสอนไม่เข้าใจ	6
	4. ครูที่ปรึกษาไม่มีเวลาติดตามดูแลหรือไปเยี่ยม บ้านนักเรียน นักศึกษา	3
	5. นักเรียน นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน	3

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ด้านของสาเหตุ	สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง	ความถี่ (75 คน)
ด้านครูที่ปรึกษา/ ครูผู้สอน (ต่อ)	6. ครูผู้สอนขาดการติดตามและไม่ค่อยสนใจ นักเรียน นักศึกษาที่ไม่มาเรียน	5
	7. ครูผู้สอนสอนเนื้อหาการเรียนไม่ตรงตาม หลักสูตร	3
ด้านชุมชน และ สิ่งแวดล้อม	1. นักเรียน นักศึกษาอยู่ในชุมชนที่มีกลุ่มมั่วสุมหรือ มีกลุ่มวัยรุ่นหรือคนติดยาเสพติด	6
	2. มีนักเรียน นักศึกษาบางกลุ่มมั่วสุมในวิทยาลัย	3
	3. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษาบางจุดเกิดก่อเป็น แหล่งมั่วสุม	2
ด้านการเรียนการ สอน/หลักสูตร	1. หลักสูตรการเรียนไม่ตรงตามที่นักเรียนต้องการ เรียน	3
	2. การจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาการเรียน ไม่ตรงกับหลักสูตรการเรียนและยากเกินไปจึงทำ ให้นักเรียน นักศึกษาไม่ยากเข้าเรียน	10

จากตารางที่ 13 สรุปได้ว่า ความถี่ ของการให้ข้อมูลโดยการตอบแบบสอบถามลงใน
ข้อเสนอแนะของครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของ
นักเรียนนักศึกษา ได้ดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ นักเรียนนักศึกษาเกิดความท้อแท้
ขาดความอดทน ไม่ตั้งใจเรียนและขี้เกียจมาเรียนหรือไม่ค่อยมาเรียน มีความถี่ 16 คน และรองลงมา
คือ ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและติดเหล้า หรือคบเพื่อนไม่ดี มีความถี่ 9 คน

2. ด้านครอบครัว ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ปัญหาด้านการเงินหรือขาดค่าใช้จ่ายในการ
เรียน มีความถี่ 18 คน และรองลงมา คือ ครอบครัวมีปัญหาพ่อแม่แยกทางหรือครอบครัวขาด
ความอบอุ่น มีความถี่ 11 คน

3. ด้านสถานศึกษา ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ การเข้าแถวหน้าเสาธงเข้าเกินไป มีความถี่
7 คน และรองลงมา คือ นักเรียน นักศึกษาสามารถถอนออกวิทยาลัยได้ง่าย/ตลอดเวลาที่มีความถี่
5 คน

4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ ครูผู้สอนให้ทำงานยากเกินไป และไม่ค่อยเข้าใจหรือไม่ค่อยรับฟังความคิดของนักเรียน นักศึกษา มีความถี่ 8 คน และรองลงมา คือ ครูผู้สอนสอนไม่เข้าใจ มีความถี่ 6 คน

5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ นักเรียน นักศึกษาอยู่ในชุมชน ที่มีกลุ่มมั่วสุมหรือมีกลุ่มวัยรุ่นหรือคนติดยาเสพติด มีความถี่ 6 คน และรองลงมา คือ มีนักเรียน นักศึกษาบางกลุ่มมั่วสุมในวิทยาลัย มีความถี่ 3 คน

6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร ที่มีค่าความถี่สูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน มีเนื้อหาการเรียนไม่ตรงกับหลักสูตรการเรียน และยากเกินไป จึงทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่ยาก เข้าเรียน มีความถี่ 10 คน และรองลงมา คือ หลักสูตรการเรียนไม่ตรงตาม ที่นักเรียนต้องการเรียน มีความถี่ 3 คน

และผลการสัมภาษณ์การหาสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ และหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน จากผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุน่าจะเกิดจากต้นทุน การเรียนไม่พร้อม ผู้ปกครองไม่ค่อยมีรายได้เพียงพอ นักศึกษาเกิดความท้อแท้และไม่ค่อย มีความอดทนต่อการเรียนและอยู่บ้านก็ชอบแต่เล่นเกมส์..แนวทางการป้องกัน อยากให้ครูที่ปรึกษา ค่อยให้คำแนะนำและดูแลนักศึกษาบ่อย ๆ.....ด้านครอบครัว สาเหตุก็น่าจะเกิดจากพ่อแม่แยกทาง.... แนวทางการป้องกัน อยากให้ครูที่ปรึกษาพูดคุยสอบถามนักศึกษาหรือพูดคุยกับผู้ปกครองนักศึกษา .....ด้านสถานศึกษา สาเหตุอาจเกิดจากครูสอนไม่ตรงกับหลักสูตรการเรียน.....แนวทางการป้องกัน ครูควรบอกข้อดีของสถานศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสนใจในการเข้าเรียน.....ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน สาเหตุน่าจะเกิดจากนักศึกษาโดนครูทำโทษบ่อย และครูผู้สอนมักจะทำให้ทำงานยาก ๆ.....แนวทางการ ป้องกัน ครูผู้สอนควรตรวจสอบเนื้อหาการเรียนการสอนว่าให้เนื้อหาการเรียนยากเกินไปกับระดับของ นักศึกษาหรือไม่....ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม สาเหตุเป็นเพราะบ้านของนักศึกษาอยู่ไกลกับวิทยาลัย ทำให้นักศึกษาเดินทางไป - กลับลำบาก....ด้านการเรียน การสอน/หลักสูตร สาเหตุเกิดจากครูผู้สอน บางคนสอนไม่เข้าใจ จึงทำให้นักศึกษาเรียนไม่รู้เรื่องแล้วไม่ยอมเรียน.....”

(เพศ : ชาย อายุ : 55-64 ปี นักศึกษาเรียนอยู่ระดับ : ปวส.2

สาขาวิชา : คอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ฐานะ : บิดา

สัมภาษณ์, วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....การออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุอาจเป็นเพราะ นักศึกษาไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด.....แนวทางการป้องกัน อยากรให้วิทยาลัยจัดอบรมเกี่ยวกับยาเสพติด บ่อย ๆ.....ด้านครอบครัว สาเหตุเกิดจากครอบครัวไม่มีรายได้บางวันก็มีรายได้บางวันก็ไม่มีทำให้นักศึกษาไม่มีค่าใช้จ่ายในการไปเรียน....แนวทางการป้องกัน อยากรให้วิทยาลัยหาแหล่งทุนการศึกษา ให้กับนักศึกษาบ้าง.....ด้านสถานศึกษา สาเหตุเพราะนักศึกษามีเพื่อนในห้องที่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จึงทำให้นักศึกษามีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดตามเพื่อน.....แนวทางการป้องกัน วิทยาลัยควรแยก กลุ่มนักศึกษาที่ติดยาออกไปบำบัด.....ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน สาเหตุเพราะครูที่ปรึกษาไม่มีเวลา ติดตามดูแลหรือออกมาเยี่ยมบ้านนักศึกษาเพื่อพูดคุยกับผู้ปกครองถึงการขาดเรียนเข้าเรียนของ นักศึกษาให้รู้บ้าง...แนวทางการป้องกัน ครูที่ปรึกษาควรให้เวลากับนักศึกษามากขึ้นกว่านี้..ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม สาเหตุเพราะหมู่บ้านหรือชุมชนที่นักศึกษาอยู่มีกลุ่มวัยรุ่นที่มักตั้งกลุ่มมั่วลุ่มกินเหล้า และเสพยา....”

(เพศ : หญิง อายุ : 36-44 ปี นักศึกษาเรียนอยู่ระดับ : ปวช.1, ปวส.1

สาขาวิชา : ช่างยนต์และช่างอิเล็กทรอนิกส์ ฐานะ : อา

สัมภาษณ์, วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“...การออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุเพราะนักศึกษาคบ เพื่อนไม่ดีติดเหล้าติดยา.....ด้านครอบครัว สาเหตุก็น่าจะเกิดจากครอบครัวมีปัญหาพ่อแม่แยกทางกัน นักศึกษาขาดความอบอุ่น.....ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน สาเหตุเกิดจากนักศึกษามีปัญหากับครูผู้สอน ..แนวทางการป้องกัน ครูผู้สอนไม่ค่อยรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา....ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม สาเหตุอาจเกิดจากชุมชนแถว ๆ บ้านมีความเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพราะในชุมชนมีคนเสพยา..... แนวทางการป้องกันอยากรให้รัฐบาลช่วยกันปราบปรามให้หมด.....ส่วนทางด้านการเรียนการสอน/ หลักสูตร สาเหตุน่าจะเกิดจากหลักสูตรการเรียนไม่ตรงตามที่นักศึกษาต้องการเรียนจึงทำให้ขี้เกียจ หรือไม่ยอมไปเรียน...แนวทางการป้องกัน อยากรให้วิทยาลัยให้ข้อมูลหรือให้ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ หรืองานที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคตนักศึกษาจะไปทำได้เมื่อเรียนจบ....”

(เพศ : ชาย อายุ : 65 ปี นักศึกษาเรียนอยู่ระดับ : ปวช.3

สาขาวิชา : ช่างเชื่อมโลหะ ฐานะ : ปู่

สัมภาษณ์, วันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“...การออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุน่าจะเกิดจากนักศึกษา บางคนมาเรียนตามคำแนะนำของเพื่อนหรือเลือกเรียนตามเพื่อนจึงทำให้พอมาเรียนแล้วอาจไม่ชอบ หรือเรียนไม่รู้เรื่องและไม่ตั้งใจเรียนหรือไม่สนใจเรียน จึงทำให้ไม่อยากเรียนต่อ..ด้านครอบครัวสาเหตุ

ของนักศึกษาหลายคนอาจจะมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่แยกทางกัน จึงอาจทำให้ขาดคนให้คำปรึกษาหรือคอยดูแลอย่างใกล้ชิดจึงส่งผลอาจทำให้ติดเกมส์ ติดเพื่อน เชื่อเพื่อน ติดยาเสพติด แล้วก็เสียคนหรือเสียอนาคตเรียนไม่จบ...ด้านสถานศึกษา สาเหตุ อาจเป็นเพราะขาดการแจ้งเตือนให้กับผู้ปกครองที่รวดเร็วหรือทันต่อการขาดเรียนของนักศึกษาให้เป็นปัจจุบันหรือทันที....แนวทางการป้องกัน วิทยาลัยน่าจะมึระบบแจ้งเตือนหรือวิธีการแจ้งบอกผู้ปกครองให้รู้ตั้งแต่ที่นักศึกษาเริ่มมาถึงวิทยาลัยหรือแจ้งการขาดหรือเข้าเรียนตั้งแต่คาบแรกเลยก็จะดี.....ส่วนด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน สาเหตุที่น่าจะเป็นเพราะครูผู้สอนไม่สนใจนักศึกษาที่ไม่ค่อยมาเรียน ครูผู้สอนขาดการแจ้งเตือนการขาดเรียนของนักศึกษาให้กับผู้ปกครองได้รับรู้ทันที บางครั้งกว่าผู้ปกครองจะรู้ว่านักศึกษาขาดเรียนก็หมดสิทธิ์สอบหรือไม่ก็ติด ขร.หรือติด 0 ไปแล้ว ผลที่ตามมาศึกษาก็เรียนไม่จบไม่ยอมเรียน....”

(เพศ : หญิง อายุ : 55-64 ปี นักศึกษาเรียนอยู่ระดับ : ปวช.3

สาขาวิชา : ช่างกลโรงงาน ฐานะ : มารดา

สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา สาเหตุที่น่าจะเป็นเพราะ นักศึกษาสมัยนี้มักจะขาดความอดทน ไม่สู้การทำงานส่งครู ไม่ชอบเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเยอะ ๆ หรือชอบขี้เกียจไม่ยอมเรียนหนังสือ....ด้านครอบครัว สาเหตุส่วนใหญ่ของนักศึกษาไม่ได้อาศัยกับผู้ปกครอง ขาดคนดูแลอย่างใกล้ชิดพ่อแม่ต้องย้ายไปทำงานอยู่ต่างจังหวัด ปล่อยให้เด็กอยู่กับตายาย ตายายไม่สะดวกมาติดตามดูแลได้ถึงวิทยาลัย....ด้านสถานศึกษา สาเหตุอาจเป็นเพราะวิทยาลัยขาดการควบคุมดูแลที่รวดเร็วในการแจ้งให้ผู้ปกครองรับรู้เร็ว ๆ ทำให้กว่าจะรู้ว่านักศึกษาไม่ค่อยไปเรียนหรือไม่เข้าเรียน จึงทำให้แก้ปัญหาไม่ทัน....ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน สาเหตุน่าจะเกิดจากนักศึกษาขาดการดูแลจากครูหรือขาดการให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำจากครูอย่างเหมาะสม.....ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม สาเหตุ สภาพสังคมสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดผลต่อความคิดผู้เรียน.....ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร สาเหตุน่าจะเกิดจากที่หลักสูตรถูกกำหนดโดยครูขาดการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน.....”

(เพศ : หญิง อายุ : 45-54 ปี นักศึกษาเรียนอยู่ระดับ : ปวช.2

สาขาวิชา : ช่างไฟฟ้ากำลัง ฐานะ : ยาย

สัมภาษณ์, วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2563)

สรุปผลการหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ สิ่งที่ผู้วิจัยได้พบจากการวิจัยในครั้งนี้ ข้อดี พบว่า ปัจจัยที่เป็นแนวโน้มของสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงประเด็นสำคัญ ๆ ของทั้ง 6 ด้าน คือ ประเด็นใดบ้าง เพื่อจะ

ได้นำสาเหตุที่ได้ไปช่วยกันหาแนวทางป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตร้อย่างไร เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษาและครูผู้สอนจะได้นำไปใช้เป็นข้อมูลในการเข้าถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มักเกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา และสามารถช่วยกันติดตามดูแลนักศึกษาอย่างเข้าใจ เพื่อส่งผลทำให้การออกกลางคันของนักศึกษามีปริมาณลดลงต่อไป ดังปรากฏผลข้อมูลการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตร

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา หัวหน้างานหลักสูตร ฯ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และนักจิตวิทยาการศึกษา ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยแนบหนังสือขออนุญาตเข้าสัมภาษณ์และสอบถามข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนทั้งหมด 13 คน ข้อมูลรายละเอียดตามข้อคิดเห็น และรายละเอียดการสัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยรวบรวมผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสร้างรหัสข้อมูลและเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งสรุปแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง แต่ละข้อของทั้งหมด 6 ด้าน ผลปรากฏดังนี้ (รายละเอียดแสดงดังภาคผนวก ง)

ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา

ผู้วิจัยขอ นำข้อมูลที่ได้สรุปรวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงจากเนื้อหาความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านตัวนักศึกษาได้ดังนี้

ข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ

1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการที่จริงจังและชัดเจนกับการแก้กิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรมอื่นหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ
3. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมการมาเรียนและเลิกเรียน หรือจัดระบบการเก็บข้อมูลและติดตามการเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าเรียนที่เป็นปัจจุบันและรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที
4. จัดกิจกรรมช่วยเหลือดูแลหรือกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการหรือนักศึกษาสนใจ เช่น การทำความดีคืนสู่สังคม หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน หรือกิจกรรมฝึกความมีวินัยหรือจัดกิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมดนตรีและกีฬา เป็นต้น

5. ครูผู้สอนควรเน้นแจ้งถึงโทษที่จะได้รับหรือผลเสียจากการขาดเรียนแก่นักศึกษา และควรมีการเช็คชื่อขาดเรียนทุกครั้ง นักศึกษาคนไหนขาดให้รีบติดตามสอบถามและแจ้งผู้ปกครองของนักศึกษาทันที

ข้อที่ 2 คณะณณณณณณต่ำกว่าเกณฑ์

1. มอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรงกับความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อช่วยเหลือคณะณณณณณณหรือจัดการสอนเสริมให้กับนักศึกษาในกลุ่มอ่อน เช่น งานอาสาพัฒนาและงานเกี่ยวกับ การเรียน เป็นต้น
2. ทำสื่อการสอนที่ทันสมัยโน้มมน้าวความน่าสนใจของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักศึกษา
3. ครูผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ และควรกำหนดให้มีภาระงานผลของคณะณณณณณณรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะ ๆ
4. ครูผู้สอนควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน และเปลี่ยนวิธีการสอบให้กับนักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น หรือเปลี่ยนเป็นการปฏิบัติจากสถานการณ์จริงช่วยเสริมแทน
5. ปรับห้องเรียนเป็นสถานการณ์การสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
6. ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียน/ขาดเรียนของนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียนได้ทันเวลา

ด้านครอบครัว

ผู้วิจัยขอ นำข้อมูลที่ได้ นำมาสรุปรวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงจากเนื้อหา ความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านครอบครัว ได้ดังนี้

ข้อที่ 1 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ และความไม่พร้อม ด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

1. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริมการหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน และระหว่างเรียนจากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียน หรือจัดทำกิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียนภายใต้การนิเทศ
2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา
3. ฝึกอบรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่นการสร้างนิสัยการประหยัดและออม

4. พัฒนาสนับสนุนให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่างเรียนการส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ประกอบการหรือหารายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้โอกาสการหารายได้ เช่น จัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น
- ข้อที่ 2 ไม่มีผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา
1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ และคอยติดตามดูแลอยู่ตลอดเวลา และปลูกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็นผู้ปกครอง
  2. สร้างเพื่อนช่วยเพื่อนให้คอยดูแลและช่วยเหลือให้คำปรึกษากิจกรรม Peer group , เพื่อนช่วยเพื่อน , Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อน จะทำให้ครูที่ปรึกษาทราบข้อมูลความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล
  3. สถานศึกษาควรจัดหางบประมาณสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา หรือหางานทำเอง
  4. ปลูกฝังทัศนคติการดูแลตนเองและสร้างความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน

ด้านสถานศึกษา

ผู้วิจัยขอ นำข้อมูลที่ได้นำมาสรุปรวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียงเรียงจากเนื้อหา ความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านสถานศึกษา ได้ดังนี้

ข้อที่ 1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก

1. สถานศึกษา และฝ่ายปกครองควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนักและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญและแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม
2. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายหรือให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่สามารถยอมรับได้ จากทุก ๆ ฝ่าย
3. ทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาในแต่ละยุคสมัย
4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน
5. ควรมีระบบส่งคืนเมื่อมีบทลงโทษสิ้นสุดแล้ว และพิจารณานักเรียนที่ได้รับบทลงโทษแล้ว กลับเข้ามาสู่การศึกษาอีกครั้ง

ข้อที่ 2 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ

1. จัดงบประมาณ และแผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึงทั้งสถานศึกษา

2. สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบ และคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานได้เสมอ
3. จัดแหล่งเรียนรู้หรือมุมเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและตรงกันความสนใจของนักศึกษา
4. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับบริษัทเครือข่ายการสื่อสาร เพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตร่วมกัน

ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

ผู้วิจัยขอนำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงจากเนื้อหาความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านตัวนักศึกษาได้ดังนี้

ข้อที่ 1 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/ดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป

1. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรติดตามผู้เรียน และติดต่อผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีระบบ Line , Facebook เป็นต้น
2. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่องและใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว
3. ครูที่ปรึกษาควรวางแผนเยี่ยมบ้านของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอย่างน้อย 1 ครั้งต่อภาคเรียน
4. ครูที่ปรึกษาควรประสานงานและพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อให้ได้ข้อมูลนักศึกษาตรงกัน และเป็นปัจจุบันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
5. จัดทำปฏิทิน ปฏิบัติงาน และส่งเสริมการดำเนินการหรืออาจกำหนดเป็น KPI ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยให้มีการรายงานผลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างน้อย 2 สัปดาห์ครั้ง

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่าง ครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย

1. สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจนอย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง
2. ควรจัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูที่ปรึกษา นักศึกษา และผู้ปกครองร่วมกัน เช่น กิจกรรมดูแลผู้เรียนหน้าเสาธง, กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมอื่น ๆ เป็นต้น
3. ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษา และผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน
4. ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญและดูแลให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ

ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยขอ นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงจากเนื้อหาความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

ข้อที่ 1 แหล่งมั่วสุ่มหรือแหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียนและการกระทำผิด

1. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย การตรวจแหล่งมั่วสุ่ม และประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง
3. สถานศึกษาควรจัดสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่เผื่อระวังนักเรียนนักศึกษาร่วมกลุ่มมั่วสุ่มและหนีเรียน พร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและช่วยปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา
4. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุขให้กับนักศึกษาและประสานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เรื่องโทษของการมั่วสุ่มแหล่งอบายมุข และส่งเสริมการจัดกิจกรรมเล่นกีฬา

ข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน

1. สถานศึกษาควรจัดหาที่พัก และประสานงานกับองค์กรหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียง ในราคาถูกและมีคนหรือครูคอยดูแล
2. สถานศึกษาควรจัดหารถรับ-ส่ง นักศึกษาในเส้นทางเดียวกัน หรือจัดหาคณะพาหนะ ยืมเรียนให้กับนักศึกษา
3. คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ
4. จัดทำห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนทุกที่ทุกเวลา สะดวกเหมาะกับพื้นที่ที่ผู้เรียนไม่สะดวกมาเรียน

ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

ผู้วิจัยขอ นำข้อมูลที่ได้นำมาสรุปรวบรวมเนื้อหาและนำมาวิเคราะห์เรียบเรียงจากเนื้อหาความถี่มากที่สุดไปหาน้อย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง โดยสรุปรายละเอียดของประเด็นด้านการเรียนการสอน/หลักสูตรได้ดังนี้

ข้อที่ 1 สาขาวิชามีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรม หรือสื่ออุปกรณ์ การเรียนการสอน
2. สถานศึกษาควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือ ในด้านทรัพยากรต่าง ๆ จากสถานประกอบการหรือจัดระดมทุนหาทรัพยากรเครื่องจักร จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศิษย์เก่า เป็นต้น
3. สถานศึกษาควรสนับสนุนการเรียนการสอนแบบ Coaching (กระบวนการทำงาน ร่วมกัน) โดยให้สาขาวิชาประสานกับองค์กรต่าง ๆ ขอใช้สถานที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นห้องเรียน พิเศษ
4. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี หรือ เน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ
5. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนที่ทันสมัยและสื่อการเรียนที่ปฏิบัติได้จริงส่งผลให้ผู้เรียน อยากรู้ อยากปฏิบัติอยากเรียน และกำหนดมาตรการ และวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมี ประสิทธิภาพร่วมกันในสถานศึกษา

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักเรียนมีน้อย

1. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเกิดผลดีต่อการอยาก มีส่วนร่วมหรือสนใจของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน, โครงงานวิทยาศาสตร์, ใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น
3. ส่งเสริมและจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือค้นคว้าด้วยตนเองได้
4. มีกิจกรรมพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมสอดแทรกเสมอและจัดกิจกรรมส่งเสริม 5 ดี 5 เก่งให้ครอบคลุมนักศึกษาทั้งสถานศึกษา และฝึกให้นักเรียนมีความตระหนักในการเรียนสาขาวิชาชีพ ตนเองเรียนเพื่อพัฒนาสู่อาชีพตนเองถนัด
5. จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมพี่สอนน้องหรือเพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียน

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์

วิจัยทำการวิเคราะห์เนื้อหา รวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาสาระที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อมูลมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

และก่อนนำแนวทางการป้องกัน ฯ ไปใช้งาน ผู้วิจัยได้นำส่งแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียนนักศึกษา จำนวน 70 คน ได้รับคืนจากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอนของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ จำนวน 20 คน และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 46 คน รวมทั้งหมด 66 คน คิดเป็นร้อยละ 94.29 ในการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม ผลปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=66)	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	50	75.8
	หญิง	16	24.2
2. อายุ	31 - 40 ปี	3	4.5
	41 - 50 ปี	55	83.3
	51 - 60 ปี	8	12.1
3. ประสบการณ์ทำงาน	6 - 10 ปี	5	7.6
	11 - 15 ปี	6	9.1
	16 ปีขึ้นไป	55	83.3
4. ตำแหน่งงาน	ผู้อำนวยการสถานศึกษา	2	3.0
	รองผู้อำนวยการสถานศึกษา	13	19.7
	หัวหน้างานครูที่ปรึกษา	2	3.0
	หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา	1	1.5
	ครูที่ปรึกษา	18	27.3
	ครูผู้สอน	30	45.5
5. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	13	19.7
	ปริญญาโท	50	75.8
	ปริญญาเอก	3	4.5

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียน นักศึกษาตอบแบบสอบถาม ทั้งหมด จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 94.29 ข้อมูลทั่วไปส่วนใหญ่เป็น เพศชาย ร้อยละ 75.8 เพศหญิง ร้อยละ 24.2 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี ร้อยละ 4.5 อายุระหว่าง 40 - 50 ปี ร้อยละ 83.3 และอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 21.1 มีประสบการณ์ทำงานอยู่ใน ระหว่าง 6 -10 ปี ร้อยละ 7.6 ระหว่าง 11 -15 ปี ร้อยละ 9.1 และระหว่าง 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 83.3 และปัจจุบันปฏิบัติงานในตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา ร้อยละ 3.0 รองผู้อำนวยการ สถานศึกษา ร้อยละ 19.7 หัวหน้างานครูที่ปรึกษา ร้อยละ 3.0 หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ร้อยละ 1.5 ครูที่ปรึกษา ร้อยละ 27.3 และครูผู้สอน ร้อยละ 45.5 และมีวุฒิการศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 19.7 ปริญญาโท ร้อยละ 75.8 และปริญญาเอก ร้อยละ 4.5

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงจากผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูผู้สอน และครูที่ปรึกษาของวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ผลปรากฏดังตารางที่ 15 - 20

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา			
หัวข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียน มากจนหมดสิทธิ์สอบ			
1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแล นักศึกษาอย่างจริงจังและเน้นการติดตามดูแลนักเรียน กลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา	4.76	0.50	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการที่จริงจังและ ชัดเจนกับการแก้กิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาไม่กล้าติด กิจกรรมอื่นหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ	4.73	0.57	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคืน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
หัวข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมาก จนหมดสิทธิ์สอบ (ต่อ)			
3. สถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ ควบคุมการมาเรียนและเลิกเรียน หรือจัดระบบการเก็บ ข้อมูลและติดตามการเข้าร่วมกิจกรรมและการเข้าเรียน ที่เป็นปัจจุบันและรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที	4.68	0.64	มากที่สุด
4. จัดกิจกรรมช่วยเหลือดูแลหรือกิจกรรมส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการหรือนักศึกษา สนใจ เช่น การทำความดีคืนสู่สังคม หรือจัดกิจกรรม กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน หรือกิจกรรมฝึก ความมีวินัยหรือ จัดกิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมดนตรี และกีฬา เป็นต้น	4.71	0.58	มากที่สุด
หัวข้อที่ 2 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์			
1. ครูผู้สอนควรมอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรงกับ ความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อช่วยเหลือคะแนน เก็บหรือจัดการสอนเสริมให้กับนักศึกษากลุ่มอ่อน เช่น งานอาสาพัฒนาและงานเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้น	4.39	0.68	มาก
2. ครูผู้สอนควรทำสื่อการสอนที่ทันสมัย โน้มน้าวความน่าสนใจของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ หรือ จัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักศึกษา	4.59	0.58	มากที่สุด
3. ครูผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ และควรกำหนดให้มี การรายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะๆ	4.71	0.52	มากที่สุด
4. ครูผู้สอนควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน และ เปลี่ยนวิธีการสอบให้กับนักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น หรือ เปลี่ยนเป็นการปฏิบัติจากสถานการณ์จริงช่วยเสริมแทน	4.71	0.49	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
หัวข้อที่ 2 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ (ต่อ)			
5. ปรับห้องเรียนเป็นสถานการณ์การสอน ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	4.56	0.56	มากที่สุด
6. ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตาม ผลการเรียน/ขาดเรียนของนักเรียนนักศึกษาอย่าง สม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียนได้ทันเวลา	4.82	0.39	มากที่สุด
รวม ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา	4.67	0.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.33) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 6. ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียน/ ขาดเรียนนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอและแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ให้นักศึกษากลับมา เรียนได้ทันเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.39) รองลงมา คือ หัวข้อที่ 1 ข้อ 1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแล นักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.50) และ หัวข้อที่ 1 ข้อ 2. สถานศึกษาควรมีมาตรการที่จริงจังกับการแก้กิจกรรม เพื่อให้ให้นักศึกษาไม่กล้าติด กิจกรรมอีกหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.57)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
2. ด้านครอบครัว			
หัวข้อที่ 1 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ และความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน			
1. สถานศึกษา งานแนะแนวและครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน และระหว่างเรียนจากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียนหรือจัดทำกิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียนภายใต้การนิเทศ	4.39	0.68	มาก
2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา	4.61	0.55	มากที่สุด
3. ฝึกอบรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การสร้างนิสัยการประหยัดและออม	4.55	0.56	มากที่สุด
4. พัฒนาสนับสนุนให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่างเรียน การส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ประกอบการหรือหารายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้โอกาสการหารายได้ เช่น จัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น	4.59	0.53	มากที่สุด

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
หัวข้อที่ 2 ไม่มีผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา			
1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ และคอยติดตามดูแล อยู่ตลอดเวลา และปลุกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็น ผู้ปกครอง	4.70	0.50	มากที่สุด
2. สร้างเพื่อนช่วยเพื่อนให้คอยดูแลและ ช่วยเหลือให้คำปรึกษากิจกรรม Peer group , เพื่อน ช่วยเพื่อน , Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อน จะทำ ให้ครูที่ปรึกษาทราบข้อมูลความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียน ได้เป็นรายบุคคล	4.56	0.53	มากที่สุด
3. สถานศึกษาควรจัดหากองทุนสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดา มารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้ อยู่กับ บิดามารดา หรือหางานทำเอง	4.65	0.48	มากที่สุด
4. ปลุกฝังทัศนคติการดูแลตนเองและสร้าง ความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน	4.55	0.59	มากที่สุด
รวม ด้านครอบครัว	4.57	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 16 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.40) โดยข้อที่มี
ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็น
พิเศษ และคอยติดตามดูแลอยู่ตลอดเวลา และปลุกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็นผู้ปกครอง อยู่ใน
ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ หัวข้อที่ 1 ข้อ 3. สถานศึกษาควรจัดหา
กองทุนสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า

หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้ อยู่กับบิดามารดา หรือ ทางการเงินเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) และหัวข้อที่ 1 ข้อ 2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาหรือจัดหา ระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.55)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
3. ด้านสถานศึกษา			
หัวข้อที่ 1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย เคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก			
1. สถานศึกษา และฝ่ายปกครองควรสร้าง ความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มี ความตระหนัก และเน้นให้เห็นถึงความสำคัญ และ แนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของ วิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบ ของสังคม	4.70	0.50	มากที่สุด
2. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วม จากทุกฝ่ายหรือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด กฎระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่สามารถยอม ได้จากทุก ๆ ฝ่าย	4.59	0.55	มากที่สุด
3. ทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา ในแต่ละยุคสมัย	4.61	0.61	มากที่สุด
4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตน ให้ถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัย	4.71	0.46	มากที่สุด
5. ควรมีระบบส่งคืนเมื่อมีบทลงโทษสิ้นสุดแล้ว และพิจารณานักเรียนที่ได้รับบทลงโทษแล้วกลับเข้ามา สู่การศึกษาอีกครั้ง	4.50	0.59	มาก

ตารางที่ 17 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
หัวข้อที่ 2 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ			
1. ควรจัดงบประมาณ และแผนการปรับปรุง ระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึง ทั้งสถานศึกษา			
2. สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบ และคอย พัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานได้เสมอ	4.65	0.71	มากที่สุด
3. จัดแหล่งเรียนรู้หรือมุมเรียนรู้ภายใน สถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียน การสอนและตรงกับความสนใจของนักศึกษา	4.74	0.64	มากที่สุด
4. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับบริษัทเครือข่าย การสื่อสารเพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตร่วมกัน	4.50	0.59	มาก
	4.35	0.64	มาก
รวม ด้านสถานศึกษา	4.59	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.39) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 2. สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบและคอยพัฒนา ระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานได้เสมอ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.64) รองลงมา คือ หัวข้อที่ 1 ข้อ 4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของ วิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) และข้อ 1. สถานศึกษา และฝ่ายปกครอง ควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนัก และเน้นให้เห็นถึง ความสำคัญ และแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.50)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน			
หัวข้อที่ 1 การติดตาม/ พูดคุย/ ให้คำแนะนำ/ ให้คำปรึกษา/ การออกเยี่ยมบ้าน/ ดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษา มีน้อยไป			
1. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรติดตามผู้เรียนและติดต่อผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีระบบ Line , Fecbook เป็นต้น	4.64	0.60	มากที่สุด
2. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่อง และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว	4.67	0.59	มากที่สุด
3. ครูที่ปรึกษาควรวางแผนเยี่ยมบ้านของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอย่างน้อย 1 ครั้งต่อภาคเรียน	4.68	0.56	มากที่สุด
4. ครูที่ปรึกษาควรประสานงานและพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อให้ได้ข้อมูลนักศึกษาตรงกันและเป็นปัจจุบันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	4.62	0.55	มากที่สุด
5. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และส่งเสริมการดำเนินการหรืออาจกำหนดเป็น KPI ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยให้มีการรายงานผลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างน้อย 2 สัปดาห์ครั้ง	4.47	0.68	มาก
หัวข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย			
1. สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง	4.73	0.51	มากที่สุด

ตารางที่ 18 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
หัวข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่าง ครูที่ปรึกษากับนักเรียนที่มีเวลาน้อย (ต่อ)			
2. ควรจัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูที่ปรึกษา นักศึกษา และผู้ปกครองร่วมกัน เช่น กิจกรรมดูแลผู้เรียนหน้า เสาธง, กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน และ กิจกรรมอื่น ๆ เป็นต้น	4.53	0.64	มากที่สุด
3. ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ ครูผู้สอน นักศึกษา และผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสาร และติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน	4.74	0.44	มากที่สุด
4. ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญและดูแล ให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ	4.79	0.41	มากที่สุด
รวม ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	4.65	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$,
S.D. = 0.38) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 4. ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญ และ
ดูแลให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.41)
รองลงมา คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 3. ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษา และ
ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$,
S.D. = 0.44) และหัวข้อที่ 2 ข้อ 1. สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตาม
ดูแลนักเรียนอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก
กลางคั้นของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคั้น	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม			
หัวข้อที่ 1 แหล่งมั่วสุ่มหรือแหล่งอบายมุขอยู่ใกล้ สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียนและการกระทำผิด			
1. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย การตรวจ แหล่งมั่วสุ่ม และประสานงานกับเจ้าหน้าที่และจัดทำ ข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา	4.59	0.58	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่ง อบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออก นอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง	4.53	0.59	มากที่สุด
3. สถานศึกษาควรจัดสร้างกลุ่มเครือข่าย ผู้ปกครองในพื้นที่เฝ้าระวังนักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกลุ่ม มั่วสุ่มและหนีเรียน พร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและช่วย ปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา	4.33	0.81	มาก
4. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุข ให้กับนักศึกษาและประสานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เรื่องโทษของการมั่วสุ่มแหล่ง อบายมุข และส่งเสริมการจัดกิจกรรมเล่นกีฬา	4.41	0.68	มาก
หัวข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการ เดินทางมาเรียน			
1. สถานศึกษาควรจัดหาที่พัก และประสานงาน กับองค์กรหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียง ในราคาถูกลงและ มีคนหรือครูคอยดูแล	3.89	0.91	มาก
2. สถานศึกษาควรจัดหารถรับ-ส่ง นักศึกษา ในเส้นทางเดียวกัน หรือจัดหายานพาหนะยืมเรียนให้กับ นักศึกษา	3.92	0.93	มาก

ตารางที่ 19 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก กลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปรผล
หัวข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการ เดินทางมาเรียน (ต่อ)			
3. คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา นักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ	4.61	0.55	มากที่สุด
4. จัดทำห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ ศึกษาเรียนทุกที่ทุกเวลาสะดวกเหมาะกับพื้นที่ที่ผู้เรียน ไม่สะดวกมาเรียน	4.33	0.71	มาก
รวม ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	4.33	0.52	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.52) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 3. คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษา นักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.55) รองลงมา คือ หัวข้อที่ 1 ข้อ 1. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการตรวจแหล่งมั่วสุ่มประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.58) และ หัวข้อที่ 1 ข้อ 2. สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.59)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออก
กลางคั่นของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคั่น	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร			
หัวข้อที่ 1 สาขาวิชามีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ			
1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรมหรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน	4.76	0.53	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรต่าง ๆ จากสถานประกอบการหรือจัดระดมทุนหาทรัพยากรเครื่องจักร จากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศิษย์เก่า	4.65	0.57	มากที่สุด
3. สถานศึกษาควรสนับสนุนการเรียนการสอนแบบ Coaching (กระบวนการทำงานร่วมกัน) โดยให้สาขาวิชาประสานกับองค์กรต่าง ๆ ขอใช้สถานที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นห้องเรียนพิเศษ	4.58	0.58	มากที่สุด
4. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี หรือเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ	4.68	0.53	มากที่สุด
5. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนที่ทันสมัยและสื่อการเรียนที่ปฏิบัติได้จริงส่งผลให้ผู้เรียนอยากปฏิบัติอยากเรียน และกำหนดมาตรการ และวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพร่วมกันในสถานศึกษา	4.58	0.56	มากที่สุด

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบน S.D.	แปลผล
หัวข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการ เรียนให้กับนักศึกษาที่มีน้อย			
1. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่หลากหลาย และเกิดผลดีต่อการอยาก มีส่วนร่วมหรือสนใจของผู้เรียนเพื่อผู้เรียนได้มีโอกาส เลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ	4.64	0.55	มากที่สุด
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริม พัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน, โครงงานวิทยาศาสตร์, ใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้น ด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น	4.70	0.50	มากที่สุด
3. ส่งเสริมและจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้ เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือค้นคว้า ด้วยตนเองได้	4.55	0.59	มากที่สุด
4. มีกิจกรรมพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม สอดแทรกเสมอและจัดกิจกรรมส่งเสริม 5 ดี 5 เก่งให้ ครอบคลุมนักศึกษาทั้งสถานศึกษา และฝึกให้นักเรียนมี ความตระหนักในการเรียนสาขาวิชาชีพตนเองเรียนเพื่อ พัฒนาสู่อาชีพตนเองถนัด	4.58	0.58	มากที่สุด
5. จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมที่สอนน้องหรือ เพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียน	4.67	0.56	มากที่สุด
รวม ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	4.63	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$,

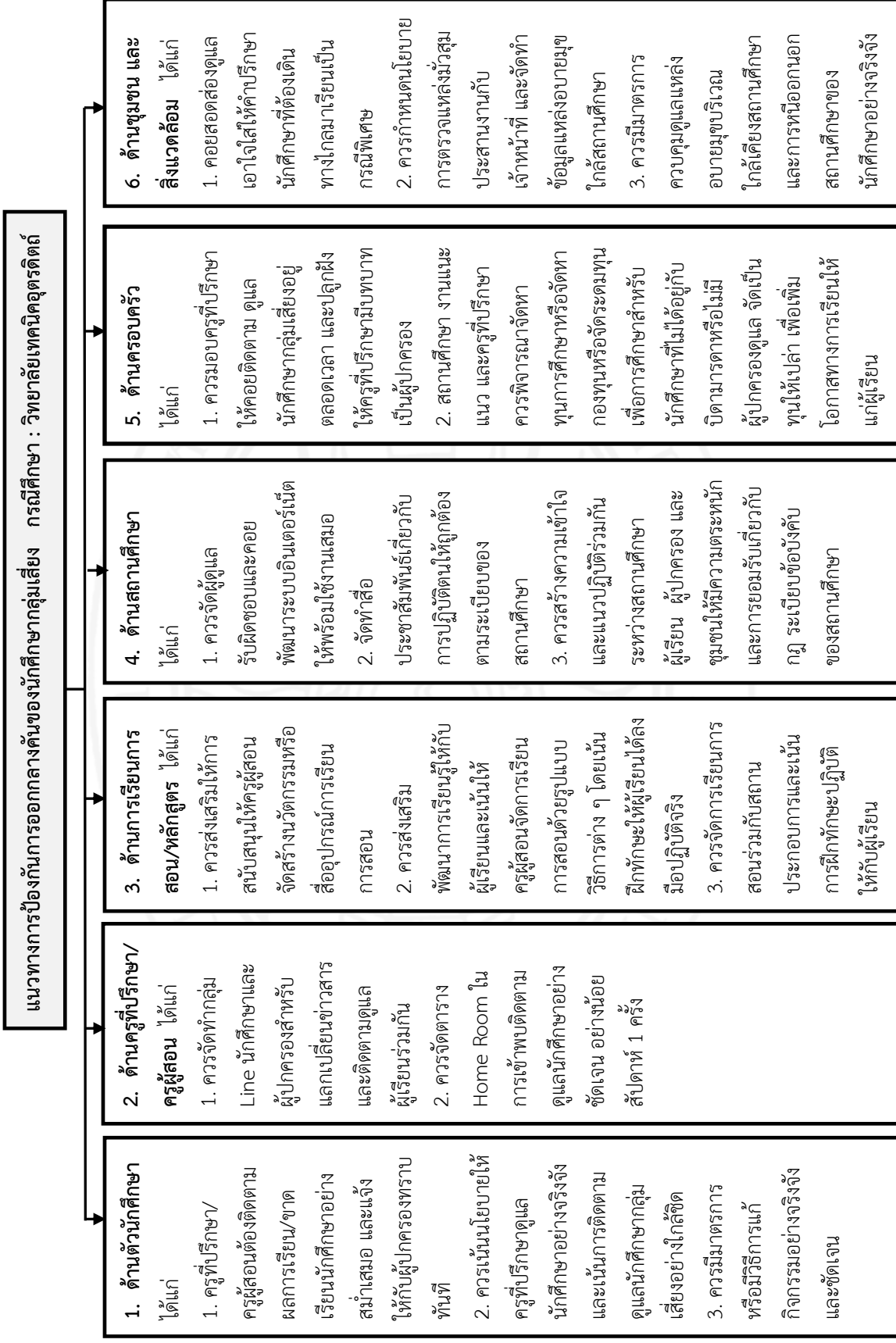
S.D. = 0.41) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 1 ข้อ 1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรม หรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.53) รองลงมา คือ หัวข้อที่ 2 ข้อ 2. สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน โครงการวิทยาศาสตร์ ใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.50) และหัวข้อที่ 1 ข้อ 4. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี หรือเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความเหมาะสมของแนวทาง ฯ รวมทั้งหมด 6 ด้าน

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม (n=66)		
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา	4.67	0.33	มากที่สุด
2. ด้านครอบครัว	4.57	0.40	มากที่สุด
3. ด้านสถานศึกษา	4.59	0.39	มากที่สุด
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	4.65	0.38	มากที่สุด
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	4.33	0.52	มาก
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	4.63	0.41	มากที่สุด
รวม ทั้งหมด 6 ด้าน	4.57	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 พบว่า ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ รวมทั้งหมด 6 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.34) โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านตัวนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.33) รองลงมา คือ ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.38) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.52)

สรุปการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคัน แล้วนำมาสังเคราะห์ และวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงจากผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของแต่ละด้าน ๆ ที่ได้ไปตรวจสอบวิเคราะห์หาความเหมาะสมของรายการหัวข้อต่าง ๆ ของแต่ละด้าน รวมทั้งหมด 6 ด้าน จากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การดูแลนักเรียนนักศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแล้วนำผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแต่ละด้านมาเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด และในแต่ละด้านจะเรียงรายการหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด หรือรายการหัวข้อที่มีความเหมาะสมที่สุด 3 ลำดับแรกในแต่ละด้าน นำมาสรุปเรียบเรียงสำหรับใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ทั้ง 6 ด้าน ได้ 16 แนวทาง ๆ แสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา :
วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง หาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และตรวจสอบ
ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง โดยมีกลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้ วัตถุประสงค์ที่ 1 ได้แก่ 1. ผู้บริหาร
สถานศึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองนักศึกษาและนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ จำนวน 272 คน เลือกใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้วิธีจับสลาก
วัตถุประสงค์ที่ 2 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษาและนักจิตวิทยา จำนวน 13 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง
วัตถุประสงค์ที่ 3 ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา
ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ และบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ประกอบด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยสรุปผลการศึกษา ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัย
เทคนิคอุดรดิตต์

สรุปผลโดยรวมของนักเรียนนักศึกษาทุกสาขาวิชาช่าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ส่วนใหญ่
อยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 6 ด้าน และนำมาเรียงลำดับรายด้านที่เป็นสาเหตุมากที่สุดไปหาสาเหตุน้อย
ที่สุดตามลำดับ แล้วเมื่อพิจารณาหัวข้อรายการของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคันที่มีสาเหตุสำคัญ
หรือเร่งด่วนมากที่สุด 2 ลำดับแรกของแต่ละด้าน ผลปรากฏดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด คือ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม รองลงมา คือ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ
2. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง การออกเยี่ยม
บ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเชื่อม
สัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย

3. ด้านสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก รองลงมา คือ ระบบบริการ อินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ

4. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน รองลงมา คือ แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด

5. ด้านครอบครัว พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ รองลงมา คือ ความไม่พร้อม ด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักเรียนมีน้อย

การศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงกรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

เมื่อพิจารณาตามหัวข้อของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคันที่สำคัญหรือเร่งด่วนมากที่สุด 2 ลำดับ โดยการสัมภาษณ์และสอบถามข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ และสรุปเป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ผลปรากฏดังนี้

ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา

2. สถานศึกษาควรมีมาตรการการแก้กิจกรรมหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ นักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรมอีก และให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ

3. ควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมการมาเรียนและเลิกเรียนหรือจัดระบบการเก็บ ข้อมูลการติดตาม การเข้าร่วมกิจกรรม การเรียนที่เป็นปัจจุบัน และรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ทันท่วงที

ข้อที่ 2 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ สรุปได้ว่า

1. มอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรงกับความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อช่วยเหลือคะแนนเก็บ หรือจัดการสอนเสริมให้กับนักศึกษากลุ่มอ่อน เช่น งานอาสาพัฒนา งานเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้น

2. ทำสื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจของผู้เรียนรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักศึกษา

3. ผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพและควรกำหนดให้มีการรายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 การติดตาม พูดคุย ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา การออกเยี่ยมบ้าน และการดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษามีน้อยไป สรุปได้ว่า

1. ติดตามผู้เรียนและติดต่อผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีระบบ Line หรือ Facebook เป็นต้น

2. ควรให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่องและควรใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว

3. ควรวางแผนเยี่ยมบ้านของกลุ่มเสี่ยงอย่างน้อย 1 ครั้งต่อภาคเรียน

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย สรุปได้ว่า

1. ควรจัดตาราง Home room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อย สัปดาห์ 1 ครั้ง

2. ควรจัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูที่ปรึกษา นักศึกษา และผู้ปกครองร่วมกัน เช่น กิจกรรมดูแลผู้เรียนหน้าเสาธง กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมอื่น ๆ

3. ควรให้ความสำคัญและดูแลให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ

ด้านสถานศึกษา มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษา ฝ่ายปกครองควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชนให้มีความตระหนักและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของแนวการปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม

2. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วมทุกฝ่ายหรือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่สามารถยอมได้จากทุก ๆ ฝ่าย ควรทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาในแต่ละยุคสมัย

3. ทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาในแต่ละยุคสมัย

ข้อที่ 2 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ สรุปได้ว่า

1. จัดงบประมาณและแผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึงทั้งสถานศึกษา

2. สถานศึกษาจัดผู้ดูแลรับผิดชอบ และคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งาน
ได้เสมอ
3. จัดแหล่งเรียนรู้หรือมุมเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน
และตรงกับความสนใจของนักศึกษา

ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีแนวทาง ฯ ได้แก่

ข้อที่ 1 แหล่งมั่วสุมหรือแหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียนและ
การกระทำผิด สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย การตรวจแหล่งมั่วสุมและประสานงานกับเจ้าหน้าที่
และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และ
การหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง
3. สถานศึกษาควรจัดสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่เผื่อระวังนักเรียนนักศึกษาร่วม
กลุ่มมั่วสุมและหนีเรียนพร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและช่วยปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา

ข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน สรุปได้ว่า

1. จัดหาที่พักและประสานงานกับองค์กรหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียงในราคาถูกและมีคน
หรือครูคอยดูแล
2. จัดหารถรับ – ส่งนักศึกษาในเส้นทางเดียวกัน หรือจัดหayananพาหนะ ยืมเรียนให้กับ
นักศึกษา
3. คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ

ด้านครอบครัว มีแนวทาง ฯ ได้แก่

ข้อที่ 1 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ ความไม่พร้อม
ด้านฐานะทางครอบครัว และขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริมการหารายได้
พิเศษหลังเลิกเรียน และระหว่างเรียนจากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียนหรือจัดทำกิจกรรมการหารายได้
ระหว่างเรียนภายใต้การนิเทศ
2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษา
ให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา
3. ฝึกอบรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น การสร้างนิสัยการ
ประหยัดและออม

ข้อที่ 2 ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา สรุปได้ว่า

1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลเป็นพิเศษคอยติดตามอยู่ตลอดเวลาหรือปลูกฝังให้ครูที่ปรึกษามีบทบาทเป็นผู้ปกครอง
2. สร้างเพื่อนช่วยเพื่อนให้คอยดูแลและช่วยเหลือให้คำปรึกษากิจกรรม Peer group , เพื่อนช่วยเพื่อน , Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อน จะทำให้ครูที่ปรึกษาทราบข้อมูลความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล
3. สถานศึกษาควรจัดหากองทุนสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา หรือทำงานทำเอง

ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 สาขาวิชามีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรม หรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
2. สถานศึกษาควรประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรต่าง ๆ จากสถานประกอบการ หรือจัดระดมทุนหาทรัพยากรเครื่องจากหน่วยงาน เช่น ศิษย์เก่า
3. สถานศึกษาควรสนับสนุนการเรียนการสอนแบบ Coaching (กระบวนการทำงานร่วมกัน) โดยให้สาขาวิชาประสานกับองค์กรต่าง ๆ ขอใช้สถานที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นห้องเรียนพิเศษ

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเกิดผลดีต่อการอยากมีส่วนร่วมหรือสนใจของผู้เรียนเพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน หรือโครงงานวิทยาศาสตร์ หรือใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นจัดการสอนด้าน Soft skill ให้มากขึ้น
3. ส่งเสริมและจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ หรือค้นคว้าด้วยตนเองได้

**การตรวจสอบหาความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์**

ผลการหาความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ รวมทั้งหมด 6 ด้าน พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก
ที่สุด โดยด้านที่มีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านตัวนักศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา/
ครูผู้สอน ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร ด้านสถานศึกษา และด้านครอบครัว และด้านที่มี
ความเหมาะสมและมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมาก รายละเอียด
มีดังนี้

1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
3 ลำดับแรก ได้แก่
  - 1.1 ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนต้องติดตามผลการเรียน/ขาดเรียนนักเรียนนักศึกษาอย่าง
สม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียนได้ทันเวลา
  - 1.2 สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการ
ติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา
  - 1.3 สถานศึกษาควรมีมาตรการที่จริงจังกับการแก้กิจกรรม เพื่อให้ นักศึกษาไม่กล้าติด
กิจกรรมอื่นหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ
2. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด
3 ลำดับแรก ได้แก่
  - 2.1 ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญ และดูแลให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็น
กรณีพิเศษ
  - 2.2 ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษา และผู้ปกครอง
แลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน
  - 2.3 สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่าง
ชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง
3. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ย
สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่
  - 3.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุน ให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรม หรือสื่อ
อุปกรณ์การเรียนการสอน
  - 3.2 สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ
ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน, โครงการวิทยาศาสตร์, ใช้กระบวนการกลุ่ม
หรือเน้นด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น

3.3 สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี หรือเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ

4. ด้านสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่

4.1 สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบและคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อม ใช้งานได้เสมอ

4.2 จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัย

4.3 สถานศึกษา และฝ่ายปกครองควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนัก และเน้นให้เห็นถึงความสำคัญ และแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม

5. ด้านครอบครัว พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่

5.1 มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียนนักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ และคอย ติดตามดูแลอยู่ตลอดเวลา และปลูกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็นผู้ปกครอง

5.2 สถานศึกษาควรจัดหากองทุนสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียน แก่ผู้เรียนที่ไม่ได้ อยู่กับบิดามารดา หรือหางานทำเอง

5.3 สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหา ทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาหรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา

6. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่

6.1 คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียน กรณีพิเศษ

6.2 สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการตรวจแหล่งมั่วสุ่มประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา

6.3 สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง

สรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของแต่ละ ด้าน ๆ จากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์การดูแลนักเรียนนักศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมและเรียบเรียง สำหรับใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ทั้ง 6 ด้าน ได้ 16 แนวทาง ๆ ดังนี้

ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา มีแนวทาง ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนต้องติดตามผลการเรียน/ขาดเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที
2. ควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแล นักศึกษากลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด
3. ควรมีมาตรการหรือมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างจริงจังและชัดเจน

ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน มีแนวทาง ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. ควรจัดทำกลุ่ม Line นักศึกษาและผู้ปกครองสำหรับแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน
2. ควรจัดตาราง Home Room ในการเข้าพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง

ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร มีแนวทาง ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. ควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรมหรือสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน
2. ควรส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและเน้นให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ โดยเน้นฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
3. ควรจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการและเน้นการฝึกทักษะปฏิบัติให้กับผู้เรียน

ด้านสถานศึกษา มีแนวทาง ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. ควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบและคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานเสมอ
2. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของสถานศึกษา
3. ควรสร้างความเข้าใจ และแนวปฏิบัติร่วมกันระหว่างสถานศึกษา ผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนให้มีความตระหนักและการยอมรับเกี่ยวกับกฎ ระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษา

ด้านครอบครัว มีแนวทาง ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. ควรมอบครูที่ปรึกษาให้คอยติดตาม ดูแลนักศึกษากลุ่มเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา และปลุกฝังให้ครูที่ปรึกษามีบทบาทเป็นผู้ปกครอง
2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาควรพิจารณาจัดหาทุนการศึกษาหรือจัดหา กองทุนหรือจัดระดมทุนเพื่อการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดา มารดา เป็นทุนให้เปล่า เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนให้แก่ผู้เรียน

ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีแนวทาง ๓ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

1. คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นกรณีพิเศษ
2. ควรกำหนดนโยบายการตรวจแหล่งมั่วสุ่ม ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา
3. ควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักเรียน นักศึกษาอย่างจริงจัง

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทั้ง 6 ด้าน และเมื่อเรียงลำดับรายด้านที่เป็นสาเหตุมากที่สุด ได้แก่ ด้านตัวนักศึกษา รองลงมาอันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ด้านสถานศึกษา ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม ด้านครอบครัว และด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายการของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคันที่มีสาเหตุสำคัญ หรือเร่งด่วนมากที่สุด ใน 2 ลำดับแรก ปรากฏดังนี้

1.1 ด้านตัวนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวม ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม และรองลงมา คือ ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากเมื่อนักศึกษาเข้ามาเรียนแล้ว กิจกรรมอาจจะไม่น่าสนใจ หรือไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนอาจจะไม่น่าสนใจ หรือสาขาวิชาที่เลือกเรียนอาจไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น. 169-174) ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาของการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษา ซึ่งเป็นสาเหตุที่สำคัญมากที่สุดในการออกกลางคัน คือ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย ปัญหาการตั้งครรรภ์ การติดสารเสพติด ติดเกมส์ การทำงานกลางคืนทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอ ไม่ชอบสาขาวิชาที่เรียนแต่เข้าเรียนตามเพื่อน/ติดเพื่อน ทำให้ส่งผลต่อคะแนน หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ไม่สอดคล้องต่อความต้องการและปัญหาส่วนตัว สุขภาพไม่อำนวยต่อการมาเรียน ทำให้เกิดการขาดเรียนเป็นประจำต่อคะแนนการเข้าเรียนในรายวิชานั้น ๆ

1.2 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป และรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์

ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษา มีเวลาน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเวลานักเรียนมีปัญหาหรือต้องการคำปรึกษาหรือความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาแล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นคือครูที่ปรึกษาอาจไม่มีเวลาให้คำปรึกษาหรือไม่คอยให้ความสนใจ หรือใสใจนักศึกษามากพอ จึงทำให้นักศึกษาเมื่อเจอปัญหาแล้วขาดที่พึ่งหรือคนดูแลอย่างเข้าใจจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560, น.238) ผลการวิจัยพบว่า ระดับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านครูที่ปรึกษา สาเหตุใหญ่เกิดจากการวางตัวของครูที่ปรึกษาไม่เหมาะสม ไม่เป็นกันเอง ติดต่อยาก เป็นต้น

1.3 ด้านสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก และรองลงมา คือ ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษาไม่ชอบกฎระเบียบของสถานศึกษาที่เข้มงวดเกินไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ตรุณวรรณ (2554, น.3-4) ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา ด้านสถานศึกษา มีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ความเข้มงวดเรื่อง กฎระเบียบของสถานศึกษา เป็นต้น

1.4 ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน และรองลงมา คือ แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อนักศึกษามาเรียนแล้วมีช่วงคาบเวลาว่าง เปื่อหน่วยการเรียน และประกอบกับบริเวณใกล้สถานศึกษามีแหล่งมั่วสุม เช่น ร้านเกมส์ โต๊ะสนุกเกอร์ ร้านค้าที่แอบขายของอบายมุข เช่น เหล้า บุหรี่ จึงทำให้นักศึกษาอยากออกมาอยู่ตามแหล่งมั่วสุม เพราะทำให้ความสนุกเพลิดเพลินจนทำให้ไม่อยากกลับเข้ามาเรียนต่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560, น.238) ผลการวิจัยพบว่า ระดับสาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม ซึ่งสาเหตุการออกกลางคัน ได้แก่ นักศึกษาติดเกมส์ ติดการเล่นอินเทอร์เน็ต เป็นต้น และมีความสอดคล้องกับของ พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น. 169-174) ผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา การมีแหล่งมั่วสุม ร้านค้าที่ขายแอลกอฮอล์ และร้านเกมส์ โต๊ะสนุกเกอร์ แหล่งการพนันอยู่ใกล้สถานศึกษา การเดินทางไม่สะดวกในการเข้าเรียน เนื่องจากหอพักอยู่ไกลจาก สถานศึกษา การเดินทางไปเรียนไม่สะดวก และค่าเช่าหอพักในราคาแพง

1.5 ด้านครอบครัว พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ และรองลงมา คือ ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน

ซึ่งส่วนใหญ่อาจเกิดจากบิดามารดาต้องออกไปรับจ้างทำงานต่างจังหวัด และปล่อยให้เด็กอยู่อยู่กับปู่ย่า ตายาย หรือบางคนก็ให้อยู่คนเดียว จึงเป็นผลทำให้ไม่มีเงินมาเรียน นักศึกษาต้องออกไปหางานทำงานทำเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2558, น.68) ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา มีสาเหตุการลาออกกลางคันที่เป็นสาเหตุหลัก คือ สาเหตุด้านเศรษฐกิจของครอบครัวของนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และสาเหตุด้านครอบครัวของนักเรียนนักศึกษา อยู่ในระดับมาก สาเหตุเพราะผู้ปกครองไม่ได้เลี้ยงดูปล่อยให้เด็กอยู่คนเดียว รายได้ไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว เป็นต้น ซึ่งมีสอดคล้องกับของ วรินทร์ รัชโพธิ์ (2560, น.335-345) พบว่า ด้านครอบครัว ฐานะครอบครัว ยากจนไม่มีเงินส่งเสียให้เรียนต่อ และยังมีผลสอดคล้องกับของ พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น. 169-174) ผลการวิจัย พบว่า ด้านที่ 2 สภาพครอบครัว คือการที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีรายได้ที่แน่นอนในการสนับสนุนการศึกษา และพ่อแม่ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ลำดับปานกลาง คือ ครอบครัวขาดความอบอุ่นเนื่องจากการที่พ่อแม่แยกทางกัน อยู่และครอบครัวทะเลาะ ทำร้ายร่างกาย การใช้ความรุนแรงในครอบครัว

1.6 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะ ช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย ทั้งนี้อาจมาจากนักศึกษามาเรียนแล้วมาชอบหรือไม่ถนัดกับสาขาวิชาที่เลือกเรียน หรือการจัดการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ อุปกรณ์ในการลงมือปฏิบัติมีไม่เพียงพอต่อผู้เรียน และหลักสูตรเนื้อหาการเรียนบ้างรายวิชายากเกินไป สื่อการเรียนไม่ทันสมัย จึงทำให้นักศึกษาเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ดรุณวรรณ (2554, น.3-4) ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษา ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง คือ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่ทันสมัยเพียงพอ จากการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของด้านนี้ จะเห็นได้ว่าด้านหลักสูตรไม่ใช่เป็นประเด็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาออกกลางคัน แต่ประเด็นส่วนใหญ่จะเป็นสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนมากกว่า ซึ่งมีความสอดคล้องกับของ Bae. Sung Ah (2008) ได้ศึกษาเรื่อง การออกกลางคันโรงเรียนมัธยมปลายและการกลับมา : กรณีศึกษาและนโยบาย ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เชื่อมโยงความสำคัญกับการศึกษาของโรงเรียนมัธยมปลาย ในอนาคตของชีวิต เมื่อพวกเขากำลังเรียนโรงเรียนมัธยมปลาย เพราะพวกเขาารู้สึกว่าหลักสูตรของโรงเรียนไม่ได้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จ หรือความต้องการ นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้สึกว่าการที่เขาไม่ได้รับการดูแลโดยครูในช่วงการออกกลางคัน พวกเขามีประสบการณ์ คือ ความง่ายที่จะลด

ชั้นเรียนและสนุกตื่นเต้นที่อยู่นอกโรงเรียน และไม่มีตัวเล็อกอื่น ๆ นอกเหนือจากการออกกลางคันจากโรงเรียน

2. ผลการศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ผลจากการสัมภาษณ์และสอบถามข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาจากสาเหตุรายด้าน พบว่า

2.1 ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ สรุปได้ว่า

1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา 2. สถานศึกษาควรมีมาตรการแก้กิจกรรมหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ นักศึกษาตระหนักถึงผลที่จะได้รับและไม่กล้าติดกิจกรรมอีก 3. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมการจัดระบบการเก็บข้อมูลและติดตามการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนที่เป็นปัจจุบัน 4. จัดกิจกรรมช่วยเหลือดูแลหรือกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการหรือนักศึกษาสนใจ เช่น การทำความดีคืนสู่สังคม หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน หรือกิจกรรมฝึกความมีวินัยหรือจัดกิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมดนตรีและกีฬา เป็นต้น 5. ครูผู้สอนควรเน้นแจ้งถึงโทษที่จะได้รับหรือผลเสียจากการขาดเรียนแก่นักศึกษา และควรมีการเช็คชื่อขาดเรียนทุกครั้ง นักศึกษาคนไหนขาดให้รีบติดตามสอบถาม และแจ้งผู้ปกครองของนักศึกษาทันที ซึ่งมีความสอดคล้องกับของ Gordon. Joan M (2003) งานวิจัยนี้ สํารวจปรากฏการณ์การออกกลางคันของโรงเรียนมัธยมตามโครงการตรวจสอบปรากฏการณ์การเลิกเรียนมัธยมจากมุมมองของนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่จะออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด การศึกษาสรุป โดยการส่งสัญญาณการโทรถึงผู้ปกครอง ครูรัฐบาลผู้กำหนดนโยบายและผู้ดูแลเพื่อฟังเด็กและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในเรื่องที่มีความสำคัญต่อนักเรียน

ข้อที่ 2 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ สรุปได้ว่า 1. มอบหมายงานเพิ่มเติมที่กับความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อช่วยเหลือคะแนนเก็บหรือจัดการสอนเสริมให้กับนักศึกษากลุ่มอ่อน เช่น งานอาสาพัฒนา งานเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้น 2. ทำสื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจ ความน่าสนใจของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดการเรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักศึกษา 3. ครูผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ และควรกำหนดให้มีการรายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะ ๆ 4. ครูผู้สอนควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน และเปลี่ยนวิธีการสอบให้กับนักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น หรือเปลี่ยนเป็นการปฏิบัติจากสถานการณ์จริงช่วยเสริมแทน 5. ปรับห้องเรียนเป็นสถานการณ์การสอนที่ผู้เรียน

สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 6. ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียน/ขาดเรียนของนักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียนได้ทันเวลา

ซึ่งทั้ง 2 หัวข้อมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Anderson. KRS (2003) พบว่า โรงเรียนได้มีการดำเนินการด้วยความหลากหลายกับเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนที่ต่ำ โดยการจัดให้นักเรียนเป็นกลุ่มในการเรียนซ่อมเสริม การแยกเด็กออกจากโปรแกรมเพื่อเข้าโปรแกรมเสริมให้มีความเหมาะสมสำหรับกับเด็กในกลุ่มนั้น

2.2 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 การติดตาม ให้คำปรึกษา การออกเยี่ยมบ้าน และช่วยเหลือให้กับนักศึกษา ที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป สรุปได้ว่า 1. ติดตามผู้เรียนและติดต่อผู้ปกครอง โดยใช้เทคโนโลยี ระบบ Line , Facebook เป็นต้น 2. ให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่อง และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา อย่างรวดเร็ว 3. ประสานงานกับผู้ปกครองและเยี่ยมบ้าน 1 ครั้งต่อภาคเรียน 4. ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ข้อมูลครูที่ปรึกษาให้ตรงกันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 5. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และส่งเสริมการดำเนินการหรืออาจกำหนดเป็น KPI ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยให้มีการ รายงานผลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างน้อยทุก 2 สัปดาห์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560, น.238) ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการ การออก กลางคั่นของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ คือ การคัดกรอง นักเรียนนักศึกษา ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษา และดำเนินกิจกรรมหรือโครงการระบบติดตาม ช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และเอาใจใส่ ติดตามนักเรียนนักศึกษา หรือเรียกย่อว่าหน้าที่ 1 คอ 3 ออ ให้กำลังใจหรือเสริมแรง และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่าง ครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย สรุปได้ว่า 1. จัดตาราง Home room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง 2. จัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูที่ปรึกษา นักศึกษาและผู้ปกครองร่วมกัน เช่น กิจกรรมดูแลผู้เรียน หน้าเสาธง กิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมอื่น ๆ 3. ให้ความสำคัญและดูแลให้คำปรึกษานักศึกษา กลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ 4. จัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษาและผู้ปกครอง แลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับของ สมภาร มีอุเทน และคณะ (2560, น.238) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคั่นของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัย การอาชีพหนองกุ้งศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า กรณีสาเหตุการออกกลางคั่นที่มีความสำคัญ เร่งด่วน 5 อันดับแรก คือ การคัดกรองนักเรียนนักศึกษา ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนนักศึกษาออกแบบ และดำเนินกิจกรรมหรือโครงการระบบติดตามช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษา และเอาใจใส่ ติดตาม นักเรียนนักศึกษา หรือเรียกย่อว่า หน้าที่ 1 คอ 3 ออ นอกจากนี้ผู้บริหารต้องกำกับติดตามและ ประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้กำลังใจหรือเสริมแรง สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

2.3 ด้านสถานศึกษา มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 ประเด็นหัวข้อ กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก สรุปได้ว่า 1. สถานศึกษาควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนให้มีความตระหนัก และเน้นให้เห็นถึงความสำคัญและแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และ สร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม 2. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วมทุกฝ่าย หรือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่สามารถยอมได้ จากทุก ๆ ฝ่าย 3. ทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาในแต่ละยุคสมัย 4. จัดทำสื่อ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน 5. ควรมีระบบส่งเสริม มีบทลงโทษสิ้นสุดแล้ว และพิจารณานักเรียนที่ได้รับบทลงโทษแล้วกลับเข้ามาสู่การศึกษาอีกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ดรณวรรณ (2554, น.3-4) ผลการวิจัย พบว่า ด้านสถานศึกษา ควรลดความเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบของสถานศึกษาลง

ข้อที่ 2 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ สรุปได้ว่า 1. จัดงบประมาณและ แผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึงทั้งสถานศึกษา 2. สถานศึกษาจัด ผู้ดูแลรับผิดชอบ และคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานได้เสมอ 3. จัดแหล่งเรียนรู้หรือ มุมเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและตรงกับความสนใจของ นักศึกษา 4. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับบริษัทเครือข่ายการสื่อสาร เพื่อปรับปรุง ระบบอินเทอร์เน็ตร่วมกัน

2.4 ด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อม มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 แหล่งมั่วสุ่มหรือแหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียนและ การกระทำผิด สรุปได้ว่า 1. มีมาตรการควบคุมแหล่งอบายมุขและการหนีออกนอกสถานศึกษา อย่างจริงจัง 2. สร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่ช่วยดูแลนักเรียนร่วมกลุ่ม มั่วสุ่มและหนีเรียน พร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและช่วยปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา 3. จัดสร้างกลุ่ม เครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่เฝ้าระวังนักเรียนร่วมกลุ่มมั่วสุ่มและหนีเรียน พร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและ ช่วยปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา 4. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุข ให้กับนักศึกษาและประสานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เรื่องโทษของการมั่วสุ่ม แหล่งอบายมุข และส่งเสริมการจัดกิจกรรมเล่นกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษากับของ โกมล จันทวงศ์ (2558, น.127) ผลการวิจัยพบว่า ควรเปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นเข้ามา มีส่วนร่วม และควรจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้น่าเรียน มีหอพักนักศึกษา

ข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน สรุปได้ว่า 1. จัดหาที่พัก และประสานงานกับองค์กรหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียงในราคาถูกลงและมีคนหรือครูคอยดูแล 2. จัดหา รถรับ-ส่ง นักศึกษาในเส้นทางเดียวกัน หรือจัดหายานพาหนะยืมเรียนให้กับนักศึกษา 3. คอย

สอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ 4. จัดทำห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนทุกที่ทุกเวลา สะดวกเหมาะกับพื้นที่ที่ผู้เรียนไม่สะดวกมาเรียน ซึ่งทั้ง 2 หัวข้อมีแนวทางการป้องกัน ๆ กับของ พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น. 169-174) ผลการวิจัย พบว่า แนวทางในการลดในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ๆ ทั้งในด้านที่ 3 สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของ ครูมีการประชุมหารือ ในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย การเพิ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มากขึ้น เพิ่มกิจกรรมในการพัฒนาทางด้านอารมณ์ของนักเรียน นักศึกษา การทำกิจกรรมเพื่อชุมชน ช่างเคียง สนับสนุนการแสดงความสามารถของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา และการจัดการเรียน การสอนโดยสามารถยืดหยุ่นตามบริบทในการเรียนการสอน และด้านที่ 4 สภาพแวดล้อมภายนอก สถานศึกษา การมีแหล่งมั่วสุม การเดินทางไม่สะดวกในการเข้าเรียน แนวทางการแก้ไขคือ จัดระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา โดยการจัดทำโครงการรณรงค์ส่งนักเรียนในสถานศึกษา การเพิ่ม ระบบดูแลนักเรียน นักศึกษา โดยการให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทมากขึ้น เข้าถึงนักเรียนในปกครองเพิ่ม มากขึ้น และการขอความร่วมมือกับหลายฝ่ายในการช่วยดูแลสอดส่องกับเครือข่ายในท้องถิ่น เช่น ฝ่ายปกครองของสถานศึกษา อาสาสมัคร สารวัตรนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้นำหมู่บ้านชาวบ้าน บริเวณข้างเคียงบริเวณที่ตั้งของสถานศึกษา

2.5 ด้านครอบครัว มีแนวทาง ๆ ได้แก่

ข้อที่ 1 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพและความไม่พร้อม ด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน สรุป ได้ว่า 1. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อส่งเสริมการหารายได้พิเศษ หลังเลิกเรียนและระหว่างเรียน จากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียนหรือจัดทำกิจกรรมการหารายได้ ระหว่างเรียนภายใต้การนิเทศ 2. สถานศึกษา งานแนะแนวและครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อหา พิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา 3. ฝึกอบรม การดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่นการสร้างนิสัยการประหยัดและออม 4. พัฒนา สนับสนุนให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่างเรียนการส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ประกอบการหรือหา รายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้โอกาสการหารายได้ เช่น จัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ โกมล จันทวงศ์ (2558, น.127) พบว่า ควรช่วยเหลือเกื้อกูล และทำกิจกรรมร่วมกัน มากขึ้น ช่วยกันลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และประหยัดหาช่องทางเพิ่มรายได้ช่วยเหลือครอบครัวหรือ หารายได้ระหว่างเรียน และยังมีผลสอดคล้องกับของ พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ (2560, น. 169-174) ผลการวิจัย พบว่า แนวทางในการลดในการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ๆ ด้านที่ 2 สภาพครอบครัว คือ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่มีรายได้ที่แน่นอนในการสนับสนุน การศึกษา ครูที่ปรึกษาควรให้คำแนะนำและช่วยเหลือ เช่น การหารายได้ระหว่างเรียน โดยการ

สนับสนุนจากการจัดทำโครงการหารายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน นักศึกษา อาทิตุณย์บ่มเพาะ อาชีพ การสอนทำเบเกอรี่ การทำของชำร่วย งานฝีมือต่างๆ การเปิดศูนย์ซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าหรือการหาทุนการศึกษาจากการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อที่ 2 ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา สรุปได้ว่า 1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลเป็นพิเศษคอยติดตามอยู่ตลอดเวลา หรือปลุกฝังให้ครูที่ปรึกษามีบทบาทเป็นผู้ปกครอง 2. สร้างเพื่อนช่วยเพื่อนให้คอยดูแลและช่วยเหลือให้คำปรึกษากิจกรรม Peer group เพื่อนช่วยเพื่อน , Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อน จะทำให้ครูที่ปรึกษาทราบความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้เป็นรายบุคคล 3. จัดหากองทุนสำหรับนักเรียนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวเป็นทุนให้เปล่าหรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา หรือหางานทำเอง อาจเป็นเพราะถ้าผู้ปกครองไม่มีรายได้หรือมีรายได้ไม่เพียงพอ ก็อาจเป็นเหตุให้นักศึกษาต้องหารายได้เพิ่มเติมเพื่อนำมาใช้ในระหว่าง 4. ปลุกฝังทัศนคติการดูแลตนเองและสร้างความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับของ โกลด์ จันทวงษ์ (2558, น.127) ผลวิจัยพบว่า ด้านสภาพครอบครัว ได้แก่ ควรช่วยเหลือเกื้อกูล และทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น ช่วยกันลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น และประหยัดหาช่องทางเพิ่มรายได้ ช่วยเหลือครอบครัว หรือหารายได้ระหว่างเรียน

2.6 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

ข้อที่ 1 สาขาวิชามีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ สรุปได้ว่า 1. ส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรม หรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน 2. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และขอความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรต่าง ๆ จากสถานประกอบการหรือจัดระดมทุนหาทรัพยากรเครื่องจักรจากหน่วยงานหรือขอความร่วมมือจากศิษย์เก่า เป็นต้น 3. สนับสนุนการเรียนการสอนแบบ Coaching (กระบวนการทำงานร่วมกัน) โดยให้สาขาวิชาประสานกับองค์กรต่าง ๆ ขอใช้สถานที่แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นห้องเรียนพิเศษ 4. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี หรือนเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ 5. ควรสนับสนุนการจัดการเรียนที่ทันสมัยและสื่อการเรียนที่ปฏิบัติได้จริงส่งผลให้ผู้เรียนอยากปฏิบัติอยากเรียน และซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โกลด์ จันทวงษ์ (2558, น.127) ผลการวิจัยพบว่า ควรเปิดหลักสูตรที่ตอบสนองตลาดแรงงานและความต้องการท้องถิ่น มีหลักสูตรหลายสาขา มีอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอมีการปรับพื้นฐานความรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักศึกษามีกิจกรรมให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และปรับเวลาให้เลิกเรียนเร็ว

ข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษามีน้อย สรุปได้ว่า 1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเกิดผลดีต่อการอยากมีส่วนร่วมหรือสนใจของผู้เรียนเพื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนในสิ่งที่สนใจ 2. การจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียน

ของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน โครงการงาน วิทยาศาสตร์ หรือใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นจัดการสอนด้าน Soft skill ให้มากขึ้น 3. ส่งเสริม และจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือค้นคว้าด้วยตนเองได้ 4. มีกิจกรรมพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมสอดแทรกเสมอและจัดกิจกรรมส่งเสริม 5 ดี 5 เก่งให้ครอบคลุมนักศึกษาทั้งสถานศึกษา และฝึกให้นักเรียนมีความตระหนักในการเรียนสาขา วิชาชีพตนเองเรียนเพื่อพัฒนาสู่อาชีพตนเองถนัด 5. จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมที่สอนน้องหรือ เพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับของ ชลันธร ราชรักษ์ (2554, น.107-108) ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ 1. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี ควรมีระบบครูที่ปรึกษา และควรพบปะนักเรียนทุกสัปดาห์ ควรมีระบบ เครือข่ายผู้ปกครองเป็นแกนหลักในแต่ละแผนกวิชา 2. กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง สามารถตั้งใจเรียนได้ดีขึ้น ได้แก่ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมสอนเสริม กิจกรรมนันทนาการเข้ามาร่วมเพื่อคลายเครียด และปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ มีความหลากหลาย 3. การดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียน ในยุคปัจจุบันมีดังนี้ ผู้ปกครองต้องปรับตัว ให้กับสภาวะปัจจุบัน ควรมีการให้โอกาสกับเด็กใช้เหตุผลในการพูดคุยไม่ควรใส่อารมณ์หรือมีการใช้ ความรุนแรง และยังมีความสอดคล้องกับของ สาวิตรี สะอาดเทียน (2562, น.64-83) พบว่า วิธีการ แก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนการสอน การแก้ไขปัญหาด้านกระบวนการ เรียนการสอนเป็นการช่วยเหลือนักศึกษาที่อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์กระบวนการสร้างขวัญกำลังใจและการ ลงโทษที่เหมาะสม

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลนักเรียน นักศึกษา ทำการ ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน ฯ รวมทั้งหมด 6 ด้าน พบว่า โดยภาพรวม มีความเหมาะสม และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อนำมาเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละด้านตามลำดับ และเลือกหัวข้อรายการที่มีความเหมาะสม และ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละด้านมาใช้เป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ได้ดังนี้

3.1 ด้านที่มีความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 5 ด้าน และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกของแต่ละด้าน ดังนี้

3.1.1 ด้านตัวนักศึกษา มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

3.1.1.1 ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียน/ขาดเรียนนักเรียน นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และแจ้งให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียนได้ทันเวลา

3.1.1.2 สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจัง และเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา

3.1.1.3 สถานศึกษาควรมีมาตรการที่จริงจังกับการแก้กิจกรรม เพื่อให้ นักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรมอีกหรือมีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะ ได้รับ

3.1.2 ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสม มากที่สุด ได้แก่

3.1.2.1 ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญ และดูแลให้คำปรึกษานักศึกษา กลุ่มเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ

3.1.2.2 ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษาและ ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน

3.1.2.3 สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแล นักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง

3.1.3 ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

3.1.3.1 สถานศึกษาควรส่งเสริมให้การสนับสนุน ให้ครูผู้สอนจัดสร้าง นวัตกรรม หรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน

3.1.3.2 สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียน ในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน, โครงงานวิทยาศาสตร์, ใช้ กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น

3.1.3.3 สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน ร่วมกับสถานประกอบการ หรือระบบทวิภาคี หรือเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ

3.1.4 ด้านสถานศึกษา มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

3.1.4.1 สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบและคอยพัฒนาระบบ อินเทอร์เน็ต ให้พร้อมใช้งานได้เสมอ

3.1.4.2 จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตาม ระเบียบของวิทยาลัย

3.1.4.3 สถานศึกษา และฝ่ายปกครองควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนัก และเน้นให้เห็นถึงความสำคัญ และแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม

3.1.5 ด้านครอบครัว มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

3.1.5.1 มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ และคอยติดตามดูแลอยู่ตลอดเวลา และปลูกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็นผู้ปกครอง

3.1.5.2 สถานศึกษาควรจัดหากองทุนสำหรับนักเรียนนักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้ อยู่กับบิดามารดา หรือทำงานทำเอง

3.1.5.3 สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาหรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา

ซึ่งจากการวิจัยผลสรุปแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ที่มีความเหมาะสม ทั้งหมด 5 ด้านนี้ มีลักษณะแนวทางโดยภาพรวมมีความสอดคล้องกับของ ชลันธร ราชรักษ์ (2554, น.107-108) ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคัน ได้แก่ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของวิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี ควรมีระบบครูที่ปรึกษา และควรพบปะนักเรียนทุกสัปดาห์ 1. ควรมีระบบเครือข่ายผู้ปกครองเป็นแกนหลักในแต่ละแผนกวิชา 2. กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงสามารถตั้งใจเรียนได้ดีขึ้น ได้แก่ กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมสอนเสริม กิจกรรมเยี่ยมบ้าน กิจกรรมนันทนาการเข้าร่วมเพื่อคลายเครียด และปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย 3. การดูแลเอาใจใส่เด็กนักเรียนในยุคปัจจุบัน มีดังนี้ ผู้ปกครองต้องปรับตัวให้กับสภาวะปัจจุบัน ควรมีการให้โอกาสกับเด็กใช้เหตุผลในการพูดคุยไม่ควรใส่อารมณ์ หรือมีการใช้ความรุนแรง

3.2 ด้านที่มีค่าความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน ฯ อยู่ในระดับมาก มีจำนวน 1 ด้าน และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกของแต่ละด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีแนวทางการป้องกัน ฯ ที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่

3.2.1.1 คอยสอดส่องดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักศึกษาที่ต้องเดินทางไกลมาเรียนเป็นพิเศษ

3.2.1.2 สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการตรวจแหล่งมั่วสุ่มประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา

3.2.1.4 สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง

ซึ่งในส่วนของด้านชุมชนและสิ่งแวดล้อมนี้มีความเหมาะสมค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ อาจเป็นเพราะในการหาแนวทางการป้องกันนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือกับชุมชน ร้านค้าต่าง ๆ หรือแหล่งอบายมุขในเขตชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างมาตรการหรือการสร้างกำหนดกฎเกณฑ์ จะต้องได้รับความร่วมมือกับชุมชนอย่างจริงจัง ถึงจะทำให้แนวทางการป้องกัน มาช่วยกันแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับของ โกลด์ จันทวงษ์ (2558, น.127) ผลการวิจัยพบว่า ด้านสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารจัดการศึกษาควรมีความชัดเจน มีระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนและหน่วยงานอื่นเข้ามามีส่วนร่วม และด้านสภาพแวดล้อม ได้แก่ ควรจัดบรรยากาศในมหาวิทยาลัยให้น่าเรียน มีหอพักนักศึกษา มีกิจกรรมให้นักศึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ปรับเวลาให้เลิกเรียนเร็วขึ้น มีแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ระหว่างการเดินทาง การคบเพื่อน ยาเสพติด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่บ้านเช่า ควรมีการบริหารจัดการและการกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจน มีระบบดูแลช่วยเหลือนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพและพัฒนามหาวิทยาลัยให้มีบรรยากาศน่าเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคัน ฯ และศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ มีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรนำผลการวิจัยแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงมาใช้เป็นแนวทางการบริหารจัดการตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. ควรกำหนดนโยบาย สร้างความตระหนักในการบริหารแบบมีส่วนร่วมให้ทุกภาคส่วนภายในสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือกันพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาอย่างจริงจัง และประสานงานร่วมกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา นักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
3. ควรมีมาตรการในการดูแลระบบช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มที่มีปัญหาในด้านต่าง ๆ อย่างทัน่วงที เช่น การจัดหาทุนการศึกษาให้แก่ นักเรียน นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ การให้ครูที่ปรึกษาคัดกรอง ติดตาม ดูแล การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน นักศึกษาอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และการหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีระบบติดตามและเก็บข้อมูลนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่ดำเนินการจัดทำงานวิจัย ว่ายังศึกษาต่อหรือตัดสินใจออกจากระบบการศึกษา โดยไม่ได้ลาออกจากสถานศึกษา เพื่อนำผลการติดตามมาหาปัจจัยหรือสาเหตุที่แท้จริงจากนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง เพื่อนำไปใช้หาแนวทางการแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงลักษณะดังกล่าวนี้ให้ถูกวิธีและดียิ่งขึ้นพุทธชาติ สร้อยสน และคณะต่อไป
2. ควรศึกษาเพิ่มถึงประเด็นใดบ้างที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษาในแต่ละพื้นที่ เพราะแต่ละพื้นที่จะมีบริบทแตกต่างกัน สาเหตุและกระบวนการดำเนินงานก็อาจจะแตกต่างกันได้
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างแรงจูงใจในการจัดการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอน และครูที่ปรึกษาในการติดตามดูแลนักเรียน นักศึกษา
4. ควรพัฒนาระบบบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาแบบมีส่วนร่วมให้กับบุคลากรทางการศึกษา เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียน นักศึกษาเรียนจบตามหลักสูตรการเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. เชียงใหม่: ครองช่างพรินต์ติ้ง.
- โกมล จันทวงษ์. (2558). ปัจจัยสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ ศูนย์สระแก้ว. “วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์”, 5(1),
127-141.
- งานทะเบียน วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์. (2561). บันทึกข้อความ เรื่อง *สรุปรายงานผลจำนวนนักเรียน
นักศึกษาจบการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2559 – 2561*. อุดรดิตถ์.
- ชลันธร ราชรักษ์. (2554). *การศึกษาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนกลุ่ม
เสี่ยง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
กรุงเทพมหานคร.*
- ชินภัทร ภูมิรัตน. (2553). *การศึกษากับความมั่นคงของมนุษย์*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา
ประเทศไทย.
- ชูชาติ รูปงาม และดนิตา ดวงวิไล. (2562). การแก้ปัญหาการออกกลางคันของผู้เรียนวิทยาลัยการอาชีพ
สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. “วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย”,
9(1), 152-157.
- ณรี สุธุทธิ. (2558). *สพฐ.พบตัวเลขเด็กออกกลางคันลด*. สืบค้น 24 สิงหาคม 2562 จาก
<https://www.thairath.co.th/content/527178>
- ธงชาติ สอนคำ. (2554). *ปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนบ้านกล้วย สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง. ราชบุรี.*
- นฤภัค ฤทธิพิภย์. (2553). *เข้าใจวัยชัวร์ปัญหาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มติชน.
- นวรรตน์ รามสุต และคณะ. (2559). *ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี 228/2559 ศธ.ประชุมแก้ปัญหาเด็กออก
กลางคัน*. สืบค้น 2 ตุลาคม 2562 จาก
<https://www.moe.go.th/websm/2016/jun/228.html>
- นันทวิช นุนารณ. (2558). *ปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของเด็กและเยาวชน*. สืบค้น
28 สิงหาคม 2562 จาก <https://research.kpru.ac.th/sac/fileconference/18452018-05-04.pdf>
- นิพนธ์ แก้วเกิด. (2555). *การพัฒนากระบวนการดูแลสนับสนุนนักเรียนเพื่อลดจำนวนการออกกลางคันของ*

- นักเรียน อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรังสิต. กรุงเทพมหานคร.
บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9) ฉบับปรับปรุงใหม่. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
บุญโชติ ชำนาญ และอุไรรัก ดรณวรรณ. (2554). การศึกษาปัญหาและสาเหตุการออกกลางคันของ
นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช. สืบค้น 24 สิงหาคม 2562 จาก
<http://www.tnk.ac.th/>
- พุทธชาติ สร้อยสน และคณะ. (2560). การศึกษาสภาพปัญหา และแนวทางการลดปัญหาการออก
กลางคันของนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและ
อุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย. "วารสารการประชุมทางวิชาการของ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 55". สาขาศึกษาศาสตร์ สาขาเศรษฐศาสตร์และ
บริหารธุรกิจ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 169-174.
- ภูมริน บุญทวี. (2548). ปัจจัยทางครอบครัวที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษาและศึกษา
พฤติกรรมทางสังคมของนักศึกษาที่เป็นสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสถานศึกษาอาชีว
เอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- วรารุช ราชเนตร. (2556). สาเหตุของการออกกลางคันของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
วิทยาลัยการอาชีพเชียงราย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงราย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยพะเยา. พะเยา.
- วรินทร์ รัชโพธิ์. (2560). สาเหตุการออกกลางคันของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยการเมือง
การปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. "วารสารการเมืองการปกครอง", 7(2), 335-345.
- วัชร ตระกูลงาม และคณะ. (2550). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต. กรุงเทพฯ.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. สุวีริยาสาส์น: กรุงเทพฯ.
- สมภาร มีอุเทน และคณะ. (2560). การศึกษาสาเหตุและแนวทางการบริหารจัดการการออกกลางคัน
ของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์. "วารสารการวัดผล
การศึกษา". มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 23(1), 238.
- สาวิตรี สะอาดเทียน. (2562). สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาสาขาวิชาสังคมวิทยา (การพัฒนา
ชุมชน) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์. "วารสาร มจร
การพัฒนาสังคม", 4(1), 64-83.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). ข้อมูลการศึกษาของประเทศไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. (2554). *สรุปแนวทางการช่วยเหลือเด็กที่มีแนวโน้มออกกลางคัน*. โดยคณะกรรมการตามคำสั่ง สพป.กจ. 1 ที่ 270/2554 สั่ง ณ วันที่ 14 กรกฎาคม 2554: กาญจนบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. (2552). *แผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1*. จันทบุรี: กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการทำมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *การพัฒนาความเข้มแข็งระบบช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2561). *ข้อมูลผลการจบการศึกษาของนักเรียน นักศึกษา (การออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา)*. สืบค้น 24 สิงหาคม 2562 จาก <http://techno.vec.go.th/>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2554). *สถิติการออกกลางคันของนักเรียน ปีการศึกษา 2552*. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2552). *ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอาชีวศึกษา 2555-2569*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุขุม พลเมือง. (2552). *รายงานผลการวิจัยเรื่องการสูญเสียทางเศรษฐกิจ : ผลกระทบจากการออกกลางคันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2558). การศึกษาสาเหตุการลาออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคโนโลยีวิบูลย์บริหารธุรกิจ รามอินทรา. "วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน", 1(1).
- อัญชิสา อยู่ยืนยง. (2550). *การศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลให้เยาวชนตัดสินใจออกจากโรงเรียนกลางคันในระดับมัธยมศึกษา กรณีศึกษา : ตำบลบ้านบัว อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- อารี ผสานสินธุวงศ์. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเอเซียอาคเนย์. กรุงเทพฯ.
- เอกบุตร อยู่สุข. (2550). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)*

วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ. กรุงเทพฯ.

เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2555). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. "วารสารการวัดผลการศึกษา".

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 17 (1), 17-29.

Anderson. KRS. (2003). "An analysis of factors that contribute to school dropouts
grades eight through twelve". Union Institute and University. สืบค้น 10 กันยายน
2562. <https://www.elibrary.ru/item.asp?id=6717796>

Bae. Sung Ah. (2008). "High school dropping-out and returning: Cause studies and policy
recommendations". University of Illinois. สืบค้น 10 กันยายน 2562.

[https://search.proquest.com/openview/84d0c903e55c1c9eb920af901975fe34/1?
pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y](https://search.proquest.com/openview/84d0c903e55c1c9eb920af901975fe34/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750&diss=y)

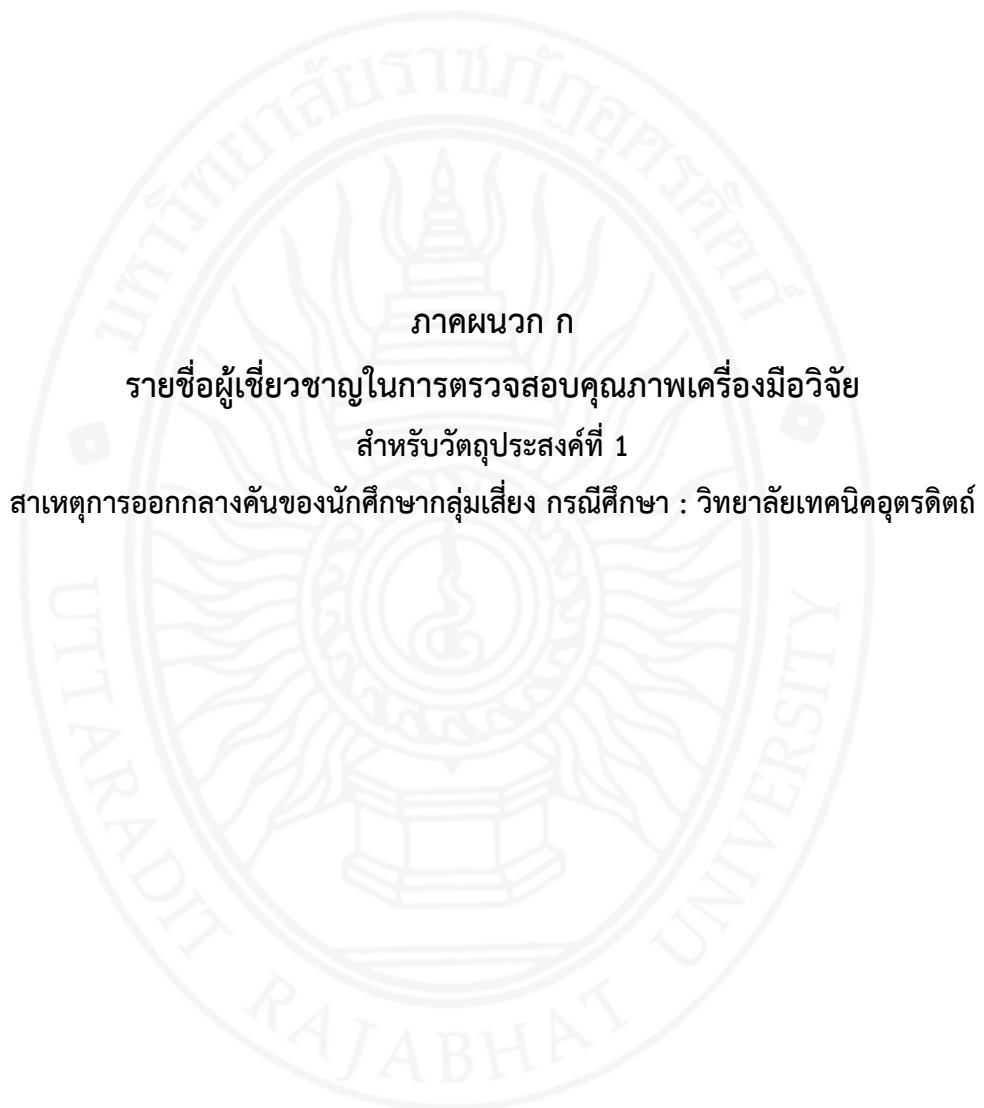
Gordon. Joan M. (2003). "Looking at high school dropout problems from students'
perspectives : Finding a solution". McGill University. สืบค้น 10 กันยายน 2562.

<https://escholarship.mcgill.ca/concern/theses/xg94hq123>

Likert. Rensis. (1961). *New pattern of Management*. New York: McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

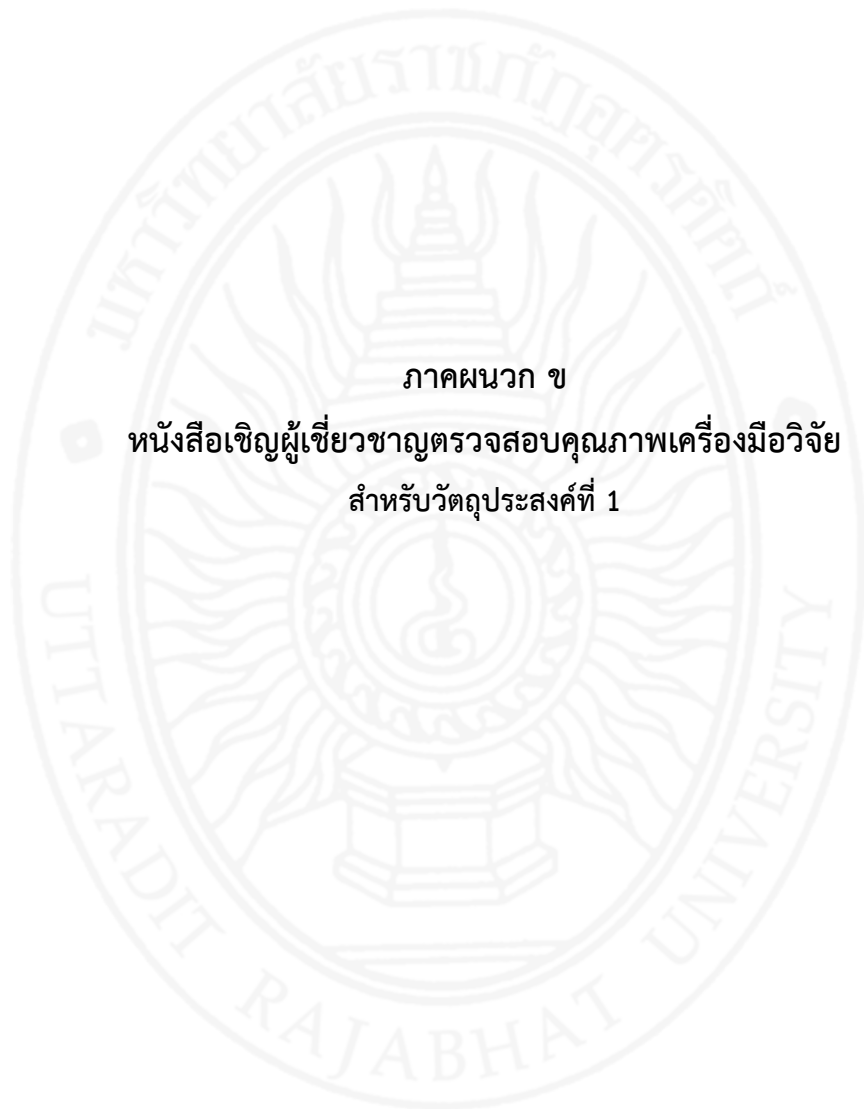
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1

สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1 มีดังนี้**

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ
สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
2. อาจารย์ ดร.สุพิน ใจแก้ว ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ
สาขาวิชา จิตวิทยาแนะแนวและบรรณารักษ์ คณะครุศาสตร์บัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
3. นายสุวัฒน์ชัย ศรีสุพัฒนะกุล ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก
วิทยฐานะ ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
4. ดร.สุภาภรณ์ โตโสภณ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
วุฒิการศึกษา กศ.ด.วิจัยและประเมินผลการศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
5. นางพรรษา เขตต์บรรพต ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
วุฒิการศึกษา คม.จิตวิทยาการศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๓๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันทน์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๓๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ ดร.สุพิน ใจแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๓๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายสุวัฒน์ชัย ศรีสุพัฒนะกุล (ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก)

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทาง การป้องกันและการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม การจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่าง สูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๓๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.สุภาภรณ์ โตโสภณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๗

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๓๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์हरรรษา เขตต์บรรพต

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ภาคผนวก ค
หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับเนื้อหาในแต่ละประเด็นหัวข้อ
จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

**สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของ
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์**

แบบประเมินคุณภาพของ “แบบสอบถามการศึกษาศาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อไว้ใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อการจัดสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยของนางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ คำตอบ
ของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน
ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ให้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

คำชี้แจง แบบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของแบบสอบถามการศึกษาศาเหตุการออกกลางคัน
ของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ (สำหรับนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยง)
ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของข้อความคำถามการสร้างแบบเพื่อศึกษาศาเหตุ
การออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

เพื่อประโยชน์ต่อการจัดดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับการประเมินความ
เหมาะสมของข้อความไปปรับปรุงแก้ไข อันจะทำให้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ มีความชัดเจนและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้นไป

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความกรุณาตอบแบบประเมินความเหมาะสมมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ
นักศึกษาปริญญาโท สาขา การบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามกับเนื้อหาประเด็นของสาเหตุการออกกลางคัน
ของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์จากผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง กรุณาเลือกให้คะแนนตามความคิดเห็นของท่านโดยทำเครื่องหมาย ลงในช่องคะแนน
ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หลังจากที่ท่านได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยเรื่อง
แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัย
เทคนิคอุดรดิตต์ โดยมีเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมดังนี้

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่ามีความเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ามีความเหมาะสม
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าไม่มีความเหมาะสม

ตารางที่ 22 แสดงตัวอย่างผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละ
ประเด็นจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80

จากตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบความคิดเห็นปรากฏว่ามีผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับ
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น จำนวน 4 คน และไม่เห็นด้วยกับ
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น จำนวน 1 คน ผลรวมของคะแนนพิจารณา
(ΣR) จะได้เท่ากับ 4 ดังนั้นค่า IOC จึงหาได้จาก

$$\begin{aligned} \text{IOC} &= \frac{4}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ค่า 0.80 แสดงถึงข้อคำถามข้อนี้ มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละ
ประเด็น เนื่องจากมีค่า 0.8 ซึ่งเข้าใกล้ค่า 1 ทั้งนี้ค่า IOC ที่ยอมรับไว้ว่าข้อคำถามนี้มีความ
เที่ยงตรง คือมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถ้าหากมีค่าน้อยกว่า 0.5 ถือว่าข้อคำถามข้อนั้นไม่มีความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น จะต้องตัดข้อคำถามนั้นออกไปหรือทำการ
ปรับปรุงข้อคำถามข้อนั้นใหม่

ตารางที่ 23 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านตัวนักเรียน
นักศึกษา

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3	4	5			
1. ด้านตัวนักศึกษา	1.1	+1	+1	0	+1	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.7	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.8	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.9	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.10	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.12	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.13	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.14	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.15	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.16	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	1.17	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	1.18	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านตัวนักศึกษา								0.93	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลือกนำไปใช้ทุกหัวข้อ รวมจำนวน 18 ข้อ

ตารางที่ 24 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านครอบครัว

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรผล
		คนที่							
		1	2	3	4	5			
2. ด้านครอบครัว	2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.8	0	+1	+1	0	0	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	2.10	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านครอบครัว								0.92	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลื่อนำไปใช้เฉพาะหัวข้อ 2.1, 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.9, 2.10 จำนวน 9 ข้อ

ตารางที่ 25 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของสถานศึกษา

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรผล
		คนที่							
		1	2	3	4	5			
3. ด้านสถานศึกษา	3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	3.3	0	+1	+1	+1	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	3.5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย

ตารางที่ 25 (ต่อ)

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรผล
		1	2	3	4	5			
3. ด้านสถานศึกษา	3.6	-1	+1	+1	+1	0	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	3.7	-1	+1	+1	0	+1	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	3.8	-1	+1	+1	+1	0	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	3.9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	3.10	-1	+1	+1	+1	0	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	3.11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านสถานศึกษา								0.76	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลื่อนำไปใช้เฉพาะหัวข้อ 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.5, 3.9, 3.11 จำนวน 7 ข้อ

ตารางที่ 26 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรผล
		1	2	3	4	5			
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ ครูผู้สอน	4.1	+1	0	+1	+1	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	4.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.4	+1	+1	-1	0	+1	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย
	4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.7	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	4.8	+1	+1	0	0	0	2.00	0.40	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 26 (ต่อ)

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรรผล
		คนที่							
		1	2	3	4	5			
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ ครูผู้สอน	4.9	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.10	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.11	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	4.12	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน								0.87	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลื่อนำไปใช้เฉพาะหัวข้อ 4.1, 4.2, 4.3, 4.5, 4.6, 4.7, 4.9, 4.10, 4.11, 4.12
จำนวน 10 ข้อ

ตารางที่ 27 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านชุมชน และ
สิ่งแวดล้อม

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	ค่า IOC	แปรรผล
		คนที่							
		1	2	3	4	5			
5. ด้านชุมชน และ สิ่งแวดล้อม	5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	5.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	5.3	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	5.4	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	5.5	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	5.6	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม								0.90	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลื่อนำไปใช้เฉพาะหัวข้อ 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6 จำนวน 6 ข้อ

ตารางที่ 28 การหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

เนื้อหา	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ คนที่					$\sum R$	ค่า IOC	แปรผล
		1	2	3	4	5			
6. ด้านการเรียนการสอน/ หลักสูตร	6.1	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	6.2	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	6.3	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	6.4	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
	6.5	+1	+1	+1	+1	+1	5.00	1.00	เห็นด้วย
	6.6	+1	+1	+1	0	+1	4.00	0.80	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็นของ ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร								0.93	เห็นด้วย

หมายเหตุ เลื่อนนำไปใช้เฉพาะหัวข้อ 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6 จำนวน 6 ข้อ

สรุปผลค่าความสอดคล้องหรือความเที่ยงตรงของหัวข้อสาเหตุในแต่ละด้าน ที่สำหรับใช้
จัดสร้างแบบสอบถามหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ได้ทั้งหมด 56 ข้อ

**ผลรวมของการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น
(Index of Item Objective Congruence : IOC)**

การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence หรือ การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบประเมิน ฯ โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (เกียรตินิสิตา ศรีสุข, 2552, น.142) ดังนี้

$$IOC = \left[\frac{\sum N}{R} \right]$$

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ $IOC > 0.5$ ขึ้นไป ในการคัดเลือกข้อคำถามที่มีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น ซึ่งการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนี IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยค่าที่คำนวณได้ควรมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงถือว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็นที่ต้องการศึกษา พบว่า ผลรวมของค่าความสอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละประเด็นในทั้ง 6 ด้าน มีค่าเท่ากับ 0.89

ตารางที่ 29 สรุปผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น

ที่	ประเด็นสาเหตุ	ค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาแต่ละประเด็น
1	ด้านตัวนักศึกษา	0.93
2	ด้านครอบครัว	0.92
3	ด้านสถานศึกษา	0.76
4	ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	0.87
5	ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม	0.90
6	ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร	0.93
เฉลี่ย		0.89

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงเพิ่มเติมในแต่ละด้านดังนี้

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา

ข้อคำถามเดิม 1.1 เข้าเรียนในสาขาวิชาซีพีที่ไม่ได้เลือกเรียน

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม คำถามของข้อ 1.1 กับ ข้อ 1.12 ความหมายคล้าย ๆ กัน ให้ปรับแก้ไขใหม่

1.1 ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ

ข้อคำถามเดิม 1.10 ความรู้ความสามารถในการเรียนต่ำ/คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 1.10 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์

ข้อคำถามเดิม 1.12 เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับ ความมุ่งหมาย ความสามารถ ความสนใจ และความต้องการ

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 1.12 เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมาย ความสามารถ
ความถนัด ความสนใจ และความต้องการ

2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

.....ไม่มี.....

3. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา

.....ไม่มี.....

4. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

ข้อคำถามเดิม 4.1 การรู้จัก และดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลมีน้อย

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.1 การรู้จัก และดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคลมี

จำนวนน้อย

ข้อคำถามเดิม 4.3 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามี

น้อย

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.3 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามี

เวลาน้อย

ข้อคำถามเดิม 4.4 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักศึกษามี

น้อย

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.4 ควรไปอยู่ในด้านเรียนการสอน/หลักสูตร

ข้อคำถามเดิม 4.5 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/การดูแลช่วยเหลือให้กับ

นักศึกษาที่ต้องการศึกษามีน้อยไป

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.5 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออก

เยี่ยมบ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการศึกษามี

น้อยไป

ข้อคำถามเดิม 4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่เหมาะสม

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.7 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องไม่สอดคล้อง

กับเนื้อหาวิชา

ข้อคำถามเดิม 4.8 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลไม่เป็นไปตามระเบียบ

ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 4.8 เกณฑ์การวัดผลและประเมินผลไม่สอดคล้องกับสภาพวิชา

ที่สอน

5. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง *ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม*
- ข้อคำถามเดิม   5.3 ร้านเกมส์อยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 5.3 แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน
6. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง *ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร*
- ข้อคำถามเดิม   6.1 มีทรัพยากร เช่น เครื่องมือ เครื่องจักร และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 6.1 มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรมและสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ
- ข้อคำถามเดิม   6.2 ครูผู้สอนจัดการสอนไม่เหมาะสมกับหลักสูตร
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 6.2 ครูผู้สอนจัดการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร
- ข้อคำถามเดิม   6.3 หลักสูตรที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 6.3 หลักสูตรที่เปิดสอนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา
- ข้อคำถามเดิม   6.4 หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่เป็นที่นิยมกับสถานประกอบการ
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 6.4 หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ
- ข้อคำถามเดิม   6.5 แผนการเรียนที่จัดให้กับนักศึกษาไม่เหมาะสม เช่น รายวิชาเรียนยากเกินไป
- ปรับแก้ไข/เพิ่มเติม 6.5 การจัดแผนการเรียนและตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่างระหว่างวันมาก

ผลการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอน
 บาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	29	96.7
	Excluded ^a	1	3.3
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

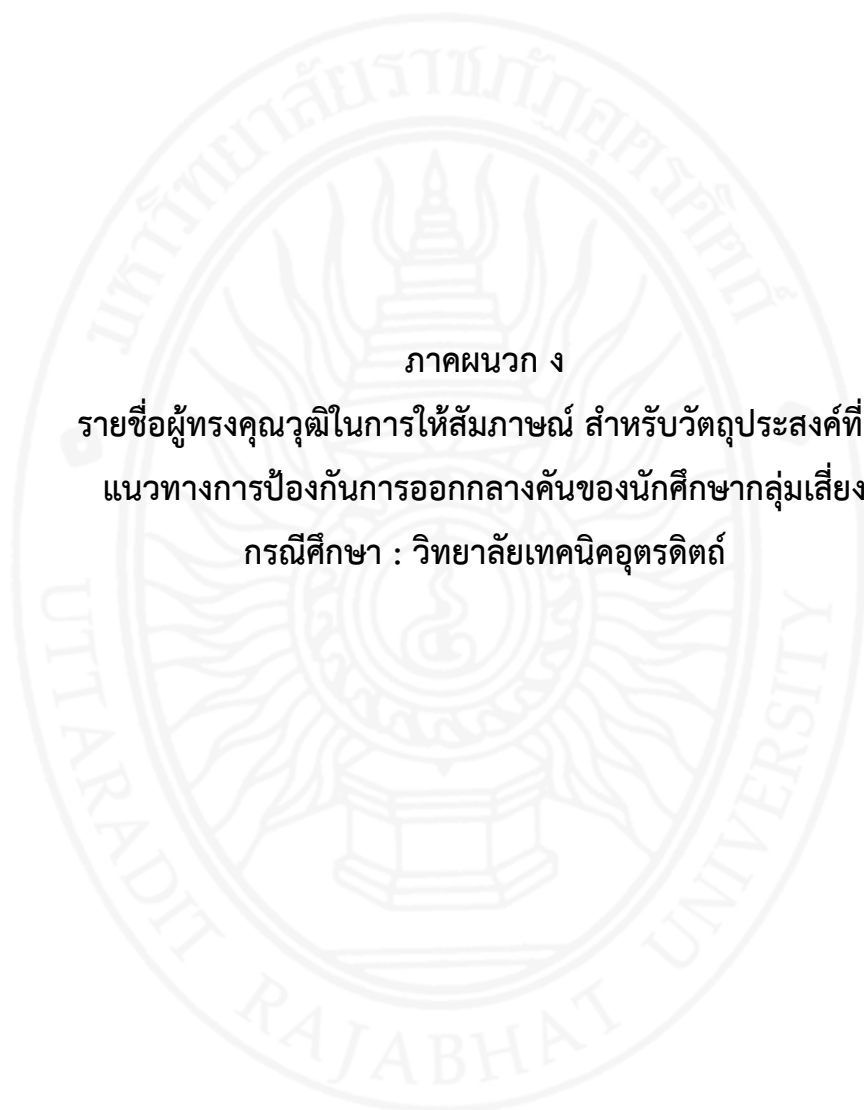
Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.958	56

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1.1	197.76	1049.333	.557	.957
a1.2	197.76	1047.690	.495	.957
a1.3	197.83	1034.433	.655	.956
a1.4	197.86	1042.909	.578	.957
a1.5	197.79	1059.956	.434	.957
a1.6	197.86	1075.409	.192	.958
a1.7	197.31	1067.936	.336	.958
a1.8	197.28	1071.778	.262	.958
a1.9	197.03	1077.606	.268	.958
a1.10	197.24	1061.618	.455	.957
a1.11	198.24	1052.904	.598	.957
a1.12	197.59	1062.037	.455	.957
a1.13	197.72	1038.778	.620	.957
a1.14	197.28	1061.564	.445	.957
a1.15	197.66	1058.448	.484	.957
a1.16	197.45	1061.256	.384	.958
a1.17	197.76	1039.261	.661	.956

a1.18	197.90	1077.310	.156	.959
b2.1	197.97	1041.534	.734	.956
b2.2	197.62	1066.458	.395	.957
b2.3	198.17	1049.433	.638	.957
b2.4	198.07	1047.067	.595	.957
b2.5	197.86	1069.980	.352	.958
b2.6	197.97	1056.606	.484	.957
b2.7	197.90	1054.382	.422	.958
b2.8	197.59	1051.966	.622	.957
b2.9	198.00	1037.571	.703	.956
c3.1	197.34	1061.520	.483	.957
c3.2	198.24	1049.690	.516	.957
c3.3	197.97	1056.892	.424	.957
c3.4	198.14	1057.409	.440	.957
c3.5	198.07	1058.638	.365	.958
c3.6	198.10	1056.667	.447	.957
c3.7	197.48	1088.330	.024	.959
d4.1	197.79	1056.313	.631	.957
d4.2	197.52	1062.544	.537	.957
d4.3	197.59	1047.466	.698	.956
d4.4	197.76	1057.975	.450	.957
d4.5	197.59	1057.966	.483	.957
d4.6	197.97	1056.963	.619	.957
d4.7	197.86	1044.980	.678	.956
d4.8	197.66	1053.663	.607	.957
d4.9	197.79	1041.741	.662	.956
d4.10	198.14	1033.552	.733	.956
e5.1	197.76	1043.690	.703	.956
e5.2	197.45	1062.756	.473	.957
e5.3	197.52	1070.544	.380	.958
e5.4	197.97	1045.606	.608	.957
e5.5	198.21	1043.527	.593	.957
e5.6	198.31	1041.079	.663	.956
f6.1	197.72	1031.421	.713	.956
f6.2	198.07	1029.781	.737	.956
f6.3	197.86	1039.766	.710	.956
f6.4	197.86	1035.195	.732	.956
f6.5	198.07	1038.352	.679	.956
f6.6	197.62	1029.530	.699	.956

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์ สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

สำหรับใช้ในวัตถุประสงค์ที่ 2

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน ได้แก่
  - 1.1 นายนิทัศน์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี
  - 1.2 ดร.เสถียร อุตวัต ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม
2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 3 คน ได้แก่
  - 2.1 ดร.ทริณันท์ ทูมมา รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี
  - 2.2 ดร.จันทรา ส่งศรี รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์
  - 2.3 นางสาวคมคาย นาคชสิทธิ์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์
3. หัวหน้างานหลักสูตร/ครูที่ปรึกษา จำนวน 2 คน ได้แก่
  - 3.1 ดร.สุภาภรณ์ โตโสภรณ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตต์
  - 3.2 นายบัวทอง ตั้งหมั่นดี วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์
4. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน จำนวน 5 คน ได้แก่
  - 4.1 นายประจิม มูลแสน ตัวแทนครูที่ปรึกษาสาขาช่างกลโรงงาน
  - 4.2 นายไกรสร มีเกิดมูล ตัวแทนครูที่ปรึกษาสาขาช่างเชื่อมโลหะ
  - 4.3 นางนันทนวล คงอินทร์ ตัวแทนครูที่ปรึกษาสาขาช่างไฟฟ้ากำลัง
  - 4.4 นางจงรักษ์ เทียบรัตน์ ตัวแทนครูที่ปรึกษาสาขาช่างอิเล็กทรอนิกส์
  - 4.5 นายกิตติ กุตนันท์ ตัวแทนครูที่ปรึกษาสาขาช่างเมคคาทรอนิกส์ และช่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์
5. นักจิตวิทยา/นักจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 1 คน ได้แก่
  - 5.1 ผศ.ดร.วจี ปัญญาใส คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

ตารางที่ 30 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสัมภาษณ์

ลำดับ	เพศ	อายุ	ประสบการณ์ ทำงานฯ	ตำแหน่งงาน	ระดับวุฒิ การศึกษา
1. นายนิทัศน์	ชาย	49	16 ขึ้นไป	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา	ปริญญาโท
2. ดร.เสถียร	ชาย	46	16 ขึ้นไป	ผู้อำนวยการ สถานศึกษา	ปริญญาเอก
3. ดร.ทีฆิ์นันท์	ชาย	45	16 ขึ้นไป	รองผู้อำนวยการ ฯ	ปริญญาเอก
4. ดร.สุภาภรณ์	หญิง	49	16 ขึ้นไป	หัวหน้างานหลักสูตร	ปริญญาเอก
5. นางสาวคมคาย	หญิง	44	16 ขึ้นไป	รองผู้อำนวยการ ฯ	ปริญญาโท
6. ดร.จันทรา	หญิง	53	16 ขึ้นไป	รองผู้อำนวยการ ฯ	ปริญญาเอก
7. นายบัวทอง	ชาย	46	10 - 15	หัวหน้างานหลักสูตร	ปริญญาตรี
8. นายประจิม	ชาย	47	16 ขึ้นไป	ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	ปริญญาโท
9. นายไกรสร	ชาย	48	16 ขึ้นไป	ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	ปริญญาโท
10. นางนันทนวล	หญิง	58	16 ขึ้นไป	ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	ปริญญาโท
11. นายกิตติ	ชาย	48	16 ขึ้นไป	ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	ปริญญาโท
12. นางจงรักษ์	หญิง	58	16 ขึ้นไป	ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน	ปริญญาโท
13. ผศ.ดร.วชิ	หญิง	51 - 60	16 ขึ้นไป	นักจิตวิทยาการศึกษา	ปริญญาเอก

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 13 คน
โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง

1. ด้านตัวนักเรียน นักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1.นำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมการมาเรียนและเลิกเรียน 2. ควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแลนักศึกษาอย่างจริงจังและเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด 3. ควรมีมาตรการ ที่เอาจริงเอาจังกับการแก้กิจกรรมเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรม 4. จัดหาสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเข้าถึงได้

ง่าย และจัดให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. ครูผู้สอนควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน 2. ทำสื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจ ความน่าสนใจของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ 3. ควรกำหนดให้มีการรายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่อง ทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะ ๆ 4. มอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรงกับความสามารถของแต่ละบุคคล 5. ส่งเสริมให้มีกิจกรรมพี่สอนน้อง เพื่อช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียน.....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 6 ข้อ ดังนี้ 1. จัดครูที่ปรึกษาดูแลนักเรียน กลุ่มเทาและกลุ่มดำเป็นพิเศษ 2. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมการมาเรียนและเลิกเรียน 3. เสริมแรงนักเรียนกลุ่มเทาให้เลื่อนเป็นกลุ่มขาว กลุ่มดำ เป็นกลุ่มเทา 4. ออกเยี่ยมบ้านนักเรียน กลุ่มดำอย่างน้อยเทอมละ 1 ครั้ง 5. ทำทะเบียนควบคุมแฟ้มประวัติ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อเป็นข้อมูล 6. ละลายพฤติกรรมด้วยการทำความดีคืนสู่สังคม.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. ปรับทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนสายอาชีพเป็นการเน้นปฏิบัติและฝึกงานทำ 2. ปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอนเป็นการปฏิบัติจากสถานการณ์จริง 3. ทำสื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจ ความน่าสนใจของผู้เรียน 4. ปรับห้องเรียนเป็นสถานการณ์การสอนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 5. ปรับเปลี่ยนการเรียนเสมอโดยคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. การเก็บข้อมูลการเข้าร่วม กิจกรรมและการเรียนให้เน้นเป็นปัจจุบัน โดยมีกรรายงานผลให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอย่างต่อเนื่อง ทุก ๆ สัปดาห์ 2. การติดตามผู้ที่มีความเสี่ยงในการขาดกิจกรรมหรือขาดเรียนใกล้กว่าที่กำหนดอย่าง ใกล้ชิดโดยครูที่ปรึกษา 3. ทำกิจกรรมกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเป็นส่วนร่วมในการให้ข้อมูลกรณีที่มี การขาดกิจกรรมหรือขาดเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. กำหนด ให้มีการรายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา 2. มอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรง กับความสามารถของแต่ละบุคคลเพื่อช่วยเหลือคะแนนเก็บ .....”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก

สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ ดนตรี กีฬา 2. จัดหาสื่อเทคโนโลยีต่างๆให้ผู้เรียนเข้าถึง ได้ง่าย และจัดให้เพียงพอต่อความต้องการ ของผู้เรียน 3. สร้างเครือข่ายผู้ปกครองให้คอยดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิดในทุก ๆ ด้าน เช่น การเข้า ลังคม ยาเสพติดรวมถึงแหล่งอบายมุขต่าง ๆ...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกันไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1.จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมในหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านเกณฑ์ 2. ส่งเสริมให้มีกิจกรรม ที่ลอน้อง เพื่อช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนที่มีผลต่อการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ 3. ผู้สอนควรมีวิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ 4. ผู้สอนจัดทำสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนตาม อธิบายทุกที่ทุกเวลาเพื่อให้ผู้เรียนได้ทันทาน.....”

คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. มีมาตรการที่เอาจริงเอาจัง กับการแก้ปัญหาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรม 2. ระบบการติดตามที่ตีประสานกับ ผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษา 3. ครูต้องเป็นแบบอย่างในการเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าสอนให้เต็มเวลา ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียนของนักเรียน นักศึกษา อย่างสม่ำเสมอ.....”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ควรให้ครูที่ปรึกษามีบทบาท ในการดูแลนักเรียนนักศึกษาให้มากขึ้น 2. ครูทำ OD กับคณะครู บุคลากรเพื่อให้ความรักในองค์กร 3. ให้ทุกภาคส่วนหรือผู้มีส่วนได้เสียกับชีวิตของนักเรียนนักศึกษา มีบทบาทมากขึ้น เช่นผู้ปกครอง ลังคม เพื่อน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. สภาพดูแลจากครูผู้สอน ครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญเอาใจใส่ 2. ต้องให้ความเข้าใจกับผู้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ 3. ควร ทบทวนทั้งผู้สอน ผู้เรียน.....”

(คนที่ 6 เพศ : หญิง อายุ : 52 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สร้างแรงจูงใจ มีวิธีการแก้กิจกรรมที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผลที่จะได้รับ 2. ผู้สอนร่วมกับครูที่ปรึกษาศึกษาหาสาเหตุการขาดเรียนกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเรียนหาวิธีการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกไม่เบื่อกับการเรียน....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ครูผู้สอนควรมีการจัดการสอนเสริมด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อปรับระดับผลการเรียนจัดทำสื่อชุดการสอนการจัดการเรียนการสอน Online หรือจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มเก่งกลุ่มอ่อน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ .....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ มีระบบการตรวจสอบ และรายงานผลที่เป็นปัจจุบันควรพิจารณาหาสาเหตุที่สามารถรายงานผลถึงผู้เกี่ยวข้องได้ทันทีในช่วงเวลานั้นๆ ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนเสริมโดยครูประจำวิชานั้นๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ติดตามปัญหาของผู้เรียนที่ออกกลางคัน เช่น ครอบครัว การเงิน การเดินทาง ที่อยู่อาศัย นำมาเป็นข้อมูลเพื่อแก้ไขแต่ละรายบุคคล ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ต่ำและขาดความรับผิดชอบต่อตนเองขาดเรียนบ่อยมาก ติดตามอบรมสอนเสริมและให้ความสำคัญต่อผู้เรียน.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. กิจกรรมทั่วไปโดยการจัดการกิจกรรมแต่ละครั้ง จะต้องเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ เป็นกิจกรรมที่ไม่ใช้เวลาอันยาวนานเกินไป อาจจะต้อง

มีของรางวัลเป็นแรงจูงใจให้เข้าร่วม 2. กิจกรรมที่ฝึกความมีวินัย และความมีจิตอาสาของผู้เรียน เพื่อเสริมความรับผิดชอบและคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน เช่น กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมจิตอาสา... ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ป้องกันโดยเมื่อผู้เรียนมีคะแนนในบทเรียน หรือใบงานใด ที่ต่ำเกินไปอาจจะเป็นผู้ให้ได้เกรดต่ำ โดยการให้อ่านหนังสือเพื่อมาสอบใหม่ หรือฝึกปฏิบัติให้พร้อมแล้วมาสอบปฏิบัติใหม่ ถ้าทำทั้ง 2 ประเด็นแล้วยังแก้ปัญหาไม่ได้ก็ให้ขึ้นงานไปทำเพื่อเพิ่มคะแนนเก็บ 2. เมื่อมีการขาดเรียน ต้องมีระบบติดตามให้กลับมาเรียนที่รวดเร็ว เพื่อป้องกันความไม่เข้าใจในบทเรียน และจะนำไปสู่ความเบื่อหน่ายในการเรียน....”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูต้องดูแลใกล้ชิด สามารถให้คำปรึกษา หาทางออกให้ได้ 2. ต้องติดตามสอดส่องดูแลตลอดเวลาเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาอย่างทันท่วงที... ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอบ ให้เข้าใจตัวนักศึกษา 2. ครูต้องเปลี่ยนกระบวนการสอนให้เข้าใจง่ายขึ้น.....”

(คนที่ 11 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สถานศึกษาควรจัดให้มีนโยบายติดตามและนักศึกษาที่ขาดเรียนบ่อยๆอย่างจริงจังเป็นรูปธรรมและเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง 2. ควรสอนซ่อมเสริมให้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ เน้นควรใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย..... ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนแบบกลุ่มหรือเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์.....”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ชี้แจงทำความเข้าใจถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมว่านักศึกษาจะได้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองด้านใดบ้างเพื่อให้

นักศึกษาเข้าใจและเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมมีประโยชน์ต่อตัวนักศึกษา 2. ในการป้องกันแก้ไข การขาดเรียนครูผู้สอนควรแจ้งนักศึกษาถึงโทษที่ตัวนักศึกษจะได้รับ (ผลเสีย) เพื่อขาดเรียน และ ควรมีการเช็คชื่อทุกครั้งเมื่อพบว่านักศึกษาคงใดขาดเรียนมากควรสอบถามเป็นการส่วนตัว พร้อมทั้งหาแนวทางในการช่วยเหลือต่อไป.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ควร มีกิจกรรมหรืองาน อื่น ๆ นอกเหนือจากงานที่ได้รับมอบหมายในการประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้นักศึกษาทำร่วมกัน เช่น งานจิตอาสา งานบำเพ็ญประโยชน์ที่ช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ด้านต่าง ๆ ได้ ควรมอบหมายงานเพิ่มเติมจากงานที่นักศึกษาทำแล้วได้คะแนนน้อยเพื่อเป็นการเพิ่ม คะแนนและปรับผลการเรียน.....”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก

สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

2. ด้านครอบครัว

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบ สัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....ในหัวข้อที่ 1. ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ปรับทัศนคติผู้เรียนและผู้ปกครองให้เข้าใจในการเรียนสายวิชาชีพโดยเน้นการมีงานทำ 2. สถานศึกษา และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน หรือจัดทำกิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียน ภายใต้การนิเทศ 3. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกัน เพื่อหาพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้ แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน หรือ Buddy เพื่อทำให้ครูที่ปรึกษาทราบ 2. ควรจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา หรือทำงานตัวเอง.....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท

สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 7 ข้อ ดังนี้ 1. ปรับทัศนคติผู้เรียนให้เข้าใจ ในการเรียนสายวิชาชีพโดยเน้นการมีงานทำ 2. ส่งเสริมการหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน ระหว่าง

เรียนจากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียน 3. จัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ 4. พิจารณาทุนการศึกษาที่นักเรียนนักศึกษา มีคุณสมบัติตรงกับ 5. ขอให้เกิดทักษะในวิชาชีพที่เรียนไปหารายได้เสริม 6. ปลุกฝังให้ผู้รับผิดชอบต่อสังคมและอาชีพที่ทำ 7. ดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 9 ข้อ ดังนี้

1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลเป็นพิเศษคอยติดตามอยู่ตลอดเวลา 2. สร้างคู่ Buddy ให้ครูดูแลและช่วยให้คำปรึกษา 3. สร้างความเข้าใจให้ทำสำเร็จในการดำเนินชีวิต 4. จัดหากองทุนสำหรับนักเรียนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวเป็นทุนให้ 5. จัดหาผู้ปกครองที่สามารถดูแลส่งเสริมได้ 6. เข้าสู่ระบบการศึกษาทวิภาคีเพื่อเป็นอาชีพในสถานประกอบการ 7. หารายได้ระหว่างเรียน 8. มีเป้าหมายในชีวิตการศึกษาจบแล้วมีงานทำ 100 เปอร์เซ็นต์ 9. เข้าพบครูแนะแนวและครูจิตวิทยาให้คำปรึกษาตลอด.....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสหารายได้พิเศษ 2. พัฒนาความสามารถของนักเรียนให้มีหลากหลายเพื่อเพิ่มโอกาสหารายได้ เช่น อบรม 3. ทำกิจกรรมการหารายได้ภายใต้การนิเทศ 4. สร้างนิสัยการประหยัดและออม...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ปลุกฝังทัศนคติการดูแลตนเองและสร้างความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน 2. กิจกรรมการติดตามและประสิทธิภาพของครูที่ปรึกษาให้เข้มข้น..”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. แนะนำให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่างเรียน รวมถึงจัดหางานที่มีรายได้และไม่รบกวนเวลาเรียนให้แก่ผู้เรียน 2. สนับสนุนให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพให้แก่ครอบครัวผู้เรียนที่ไม่มีรายได้เพิ่มขึ้น 3. จัดโครงการหารายได้ระหว่างเรียนแก่ผู้เรียน 4. ประสานจัดหาทุนการศึกษาแก่ผู้เรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ติดตามดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด รวมถึงการใช้กิจกรรม Peer group เพื่อนช่วยเพื่อน , Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อนจะทำให้ครูที่ปรึกษาทราบความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้เป็นราย ๆ 2. จัดหาผู้อุปถัมภ์เพื่อช่วยเหลือดูแลเด็กที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา.....”

(คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
 สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ระดมทุน 2. ส่งเสริมการ
 ทหารายได้ระหว่างเรียน....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ครูที่ปรึกษาต้องมีบทบาท
 เป็นผู้ปกครอง.....”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ทหารายได้ระหว่างเรียน
 2. หาเงินทุนการศึกษา....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ผู้ปกครองต้อง
 ตระหนักให้มากกว่านี้ระหว่างได้และอนาคตของเด็ก 2. ครูที่ปรึกษาต้องดูแลอย่างใกล้ชิด.....”

(คนที่ 6 เพศ : หญิง อายุ : 52 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
 สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
 กับกลุ่มผู้เรียนที่มีสุขภาพแข็งแรงต้องให้ฝึกปฏิบัติตามเหมาะสม ไม่จัดให้อยู่ในกลุ่มที่ต้องใช้แรง
 มาก ๆ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่าง
 เรียนการส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ประกอบการรวมถึงการจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่ม
 โอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียน .....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
 ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
 สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สำรองตรวจสอบฐานะทาง
 ครอบครัวเพื่อให้ได้ข้อมูลจริง 2. มีการจัดสวัสดิการจากภาครัฐให้การสนับสนุนเช่นไม่เก็บค่าใช้จ่าย
 ใด ๆ สนับสนุนเพื่อการศึกษา....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ขอให้ครูที่ปรึกษา

ครูแนะแนวเข้าไปช่วยดูแลติดตาม.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ติดตามหาข้อมูลผู้เรียนที่ขณะเรียน เป็นภาระบุคคลให้การอบรมพูดคุยปัญหาที่เกิดโดยประสานกับผู้ปกครองกับโรงเรียนร่วมมือกัน แก้ปัญหาให้ความสำคัญต่อผู้เรียนและสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้ให้มากขึ้น.....ส่วนหัวข้อ ที่ 2 ให้ แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ปัญหาที่พบมากที่สุดคือครอบครัวแยกกันอยู่ไม่มีบิดามารดาให้การอบรมส่วนใหญ่อยู่กับตา - ยาย ครูที่ปรึกษาต้องคอยช่วยอบรมชี้แนะแนวทางการใช้ชีวิตและ ความเป็นอยู่อบรม ชั่ว - ดี ให้เป็นรูปธรรม.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“...ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. วิทยาลัย งานแนะแนวและครูที่ ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อหาทุนการศึกษาให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ 2. กรณีขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่าย ในการเรียน วิทยาลัย งานแนะแนวและครูที่ปรึกษาต้องร่วมมือกันเพื่อหางานให้ผู้เรียนเพื่อหารายได้ ระหว่างเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูผู้สอนต้องติดตาม เมื่อมีการขาดเรียนโดยถามจากเพื่อนในห้องเดียวกัน เพื่อที่อยู่หอพักเดียวเพื่อติดตามให้มาเรียน ป้องกันการขาดเรียน 2. ครูที่ปรึกษา ต้องติดตามแล้วไปดูสภาพความเป็นอยู่เมื่อมีนักเรียนนักศึกษา ในปรึกษาขาดเรียน ขาดกิจกรรมหน้าเสาธง.....”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูผู้สอนต้องประสานงาน กับครอบครัวเพื่อดูแลร่วมกัน 2. ครูผู้สอนต้องใกล้ชิดนักเรียน เพื่อรับฟังและแก้ไขปัญหา ด้านครอบครัวของนักเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ มอบหมาย ครูที่ปรึกษาให้ดูแลติดตามใกล้ชิดตลอดเวลา.....”

(คนที่ 11 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2563)

“...ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ควรส่งเสริมนักเรียนที่มีรายได้
 เสริมระหว่างเรียน 2. ควรมีการประชุมสัมพันธให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการศึกษามากกว่า
 เดิม....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. นักเรียนควรตระหนักคิดเห็น
 ความสำคัญของการเรียน 2. ควรคบเพื่อนที่ขยันและตั้งใจเรียน 3. พยายามหางานทำตลอดเวลา..”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สนับสนุนในการกู้ยืม
 กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา แต่ต้องเน้นย้ำถึงการรู้จักควบคุมการใช้จ่าย 2. หารายได้ระหว่างเรียน
 โดยการทำงานนอกเวลาในสถานประกอบการตามสาขาวิชาของ นักเรียน โดยครูแนะแนวหรือ
 ครูที่ปรึกษาต้องเน้นย้ำถึงความรับผิดชอบในการทำงานของนักศึกษา และประสานความร่วมมือกับ
 สถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ 1. ครูแนะแนว/
 ครูที่ปรึกษา/ครูกิจการนักเรียนนักศึกษา ควรร่วมมือกันในการสำรวจจำนวนนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่กับ
 ครอบครัว และหาตำแหน่งที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วจัดกลุ่มดูแลนักศึกษาเหล่านี้ อย่างต่อเนื่อง.....”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
 สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

3. ด้านสถานศึกษา

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบ
 สัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ควรสร้างความเข้าใจระหว่าง
 ผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน 2. กฎระเบียบควรเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายหรือให้นักเรียน
 มีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ 3. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้
 ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. จัด

งบประมาณและแผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึงทั้งสถานศึกษา

2. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับบริษัทเครือข่ายการสื่อสารเพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ต.....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท

สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1. ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 6 ข้อ ดังนี้ 1. ทบทวนระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาในแต่ละยุคสมัย 2. ฝ่ายปกครองควรแจ้งข้อปฏิบัติให้ผู้เรียนได้รับทราบและเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน 3. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากมีส่วนร่วมทุกฝ่าย 4. ให้ความยุติธรรมทั้ง 2 ฝ่ายในการตัดสินลงโทษแต่ละกรณี 5. ควรมีระบบลิงค์เมื่อมีบทลงโทษสิ้นสุดแล้ว 6. พิจารณานักเรียนที่ได้รับบทลงโทษแล้วเข้ามาสู่การศึกษาอีกครั้ง...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. จัดงบประมาณและแผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบ 2. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับเครือข่ายการสื่อสารเพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตร่วมกัน 3. สร้างกลุ่มที่ปรึกษาในระบบโซเชียลให้ครอบคลุมถ้าผู้ปกครอง 4. นำเทคโนโลยีระบบดูแลผู้เรียนมาช่วยควบคุมดูแลผู้เรียน มาช่วยควบคุมดูแลการมาเรียนและเดินทางกลับบ้าน 5. ใช้โปรแกรมอินเทอร์เน็ต มีราคาถูกลงและเป็นการใช้สื่อโซเชียล.....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก

สัมภาษณ์, วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับและแนวปฏิบัติที่สามารถยอมรับได้จากทุก ๆ ฝ่าย 2. สร้างทัศนคติการยอมรับกฎระเบียบของสังคม...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ เสนอฝ่ายบริหารในการจัดบริการการเข้าถึงการใช้งาน Internet.....”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก

สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ 1. สร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนให้มีความตระหนักและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับกฎระเบียบ

ข้อบังคับของวิทยาลัย 2. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน 3. รณรงค์ให้ผู้เรียนปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาลัย 4. ปรับปรุงกฎระเบียบของวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา โดยผ่านการกลั่นกรองจากกรรมการบริหารสถานศึกษาและผ่านความเห็นชอบจากกรรมการวิทยาลัย...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ปรับปรุงระบบบริการอินเทอร์เน็ตให้เพียงพอต่อความต้องการผู้เรียน เช่น ห้องสมุด 2. จัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน....”

(คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ ดังนี้ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนต้องทำ ความเข้าใจให้นักเรียน นักศึกษา ทราบถึงวัตถุประสงค์ของกฎระเบียบข้อบังคับ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ดังนี้ จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้เพียงพอ..”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1. ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ควรทำความเข้าใจกับ แนวทางที่ออกกฎระเบียบ เพราะในชีวิตจริงมีกฎระเบียบมากมาย 2. ให้ข้อมูลที่เป็นจริงที่จะเกิดขึ้น ในอนาคต 3. ร่วมมือกับทำความเข้าใจกับผู้ปกครองชุมชน สังคมในเรื่องกฎระเบียบ.....ส่วนหัวข้อ ที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ทุกฝ่ายควรทำความเข้าใจกับการใช้ RMS ในการ แจ้งข้อมูลข่าวสาร 2. ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตให้ทุกช่วงเวลา และถูกวิธีไม่ใช้ทาง ที่เป็นกลุ่มเสี่ยง.....”

(คนที่ 6 เพศ : หญิง อายุ : 52 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไร่ ดังนี้ กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของ สถานศึกษาเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องปฏิบัติตามสถานศึกษาต้องศึกษาหาข้อมูลว่ากฎระเบียบว่าใดที่ผู้เรียน ปฏิบัติไม่ได้ นำมาพิจารณาออกข้อปฏิบัติใหม่เพื่อให้ผู้เรียนไม่รู้สึกอึดอัด.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทาง การป้องกัน๗ ไร่ดังนี้ สำหรับระบบอินเทอร์เน็ตบางจุดในสถานศึกษามีความแรงของสัญญาณ ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรแนะนำเพิ่มเติม รวมถึงสถานศึกษาขยายระบบบริการให้ทั่วถึงมากยิ่งขึ้น.....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
 ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
 สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ สร้างความตระหนักและปลูก
 จิตสำนึกให้ผู้เรียนยอมรับปรับตัว.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ดังนี้ สถานศึกษา
 ผู้ดูแลรับผิดชอบ พัฒนาระบบอินเทอร์เน็ต.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ ปัญหา นักเรียนขาดความรับผิดชอบ
 กฎระเบียบไม่เห็นความสำคัญมีความประพฤติดตามใจตนเองส่วนใหญ่ เช่น ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท
 ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ ปัญหา ระบบบริการอินเทอร์เน็ต การสืบค้น
 ข้อมูลไม่เพียงพอ และไม่เสถียรส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้และนักเรียน
 มักใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิด เช่น เล่นเฟส ขณะที่มีการเรียนการสอน ส่งผลให้เรียนไม่รู้เรื่อง.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ 1. กฎระเบียบที่ผู้เรียนมักจะฝ่าฝืน
 กันเป็นจำนวนมากคือ เรื่องทรงผม การแต่งกาย การไว้หนวดไว้เคราการใส่รองเท้าแตะ.....ส่วนหัวข้อ
 ที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ดังนี้ เหตุผลนี้น่าจะมีผลน้อยเพราะผู้เรียนส่วนใหญ่มีอินเทอร์เน็ต
 ในมือถือกันทุกคนเพียงแต่ให้ปรับปรุงให้มีอินเทอร์เน็ตทุกห้องเรียน เพื่อจะได้ให้ครูผู้สอนใช้สื่อ
 การเรียนการสอนที่หลากหลาย.....”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ ต้องทำความเข้าใจกับนักศึกษา เรื่อง
 ของกฎระเบียบเพื่อตัวนักศึกษาเอง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ๗ ไว้ ดังนี้ การบริการ

Internet ของวิทยาลัยต้องแรงและทั่วถึง.....”

(คนที่ 11 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ สถานศึกษาควรมีมาตรการในการติดตามและเฝ้าอย่างจริงจัง...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ สถานศึกษาควรจัดระบบสารสนเทศให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการ.....”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ต้องมีการชี้แจงถึงความเป็นมา/ความสำคัญของกฎ ระเบียบของสถาบัน 2. อาจจะมีกฎ ระเบียบมาก ข้อที่อาจจะแก้ไขได้ ควรมีตัวแทนของนักศึกษา ร่วมพิจารณาหรือทบทวนของสถานศึกษาคณะครู-อาจารย์ เพื่อพิจารณาปรับตามความเหมาะสม.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ สถานศึกษาจัดทำให้บริการอย่างทั่วถึง.....”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

4. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรติดตามผู้เรียน และติดต่อผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีระบบ Line , Facebook เป็นต้น 2. ครูที่ปรึกษาควรประสานงานและพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อให้ได้ข้อมูลนักศึกษาตรงกันและเป็นปัจจุบันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง 2. ควรจัดกิจกรรมสัมพันธ์ ครูที่ปรึกษา นักศึกษา และผู้ปกครองร่วมกัน.....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
 สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. ติดตามผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยี 2. ให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่องและใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา 3. วางแผนเยี่ยมบ้านของกลุ่มเสี่ยงอย่างน้อย 1 ครั้งต่อสัปดาห์ 4. จัดทำแฟ้มประวัติเป็นรายบุคคล 5. ประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อให้ข้อมูลครูที่ปรึกษาให้ตรงกัน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. จัดตามหา Home room สัปดาห์ 1 ครั้ง 2. จัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูนักเรียนผู้ปกครองร่วมกัน 3. ประชุมผู้ปกครองหรือร่วมกันอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อภาคเรียน 4. จัดทำ Line กลุ่มครูนักเรียนผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสารร่วมกัน 5. ให้ความสำคัญนักเรียนเป็นพิเศษโดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง.....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
 สัมภาษณ์, วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ จัดทำปฏิทิน ปฏิบัติงานและส่งเสริมการดำเนินการหรืออาจกำหนดเส้น KPG ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษาโดยให้มีการรายงานผลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ออกแบบแนวทางกิจกรรมระหว่างครูที่ปรึกษาและนักศึกษาที่ยังไม่มีประสบการณ์การเป็นครู หรือยังมีบทบาทน้อย ๆ ให้ทำตามรูปแบบและเพิ่มเติมเองในประเด็นอื่น ๆ.....”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
 สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. จัดรายการการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ครอบคลุมชัดเจนและสม่ำเสมอ 2. จัดกิจกรรมติดตามนักเรียนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง 3. จัดกิจกรรมออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในที่ปรึกษาให้สม่ำเสมอและมีความถี่มากขึ้น โดยเฉพาะที่นักเรียนที่มีปัญหา 4. จัดกิจกรรมปรึกษาปัญหาออนไลน์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียน/ งานแนะแนวร่วมด้วย.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักเรียนในที่ปรึกษา เช่น เปิดห้องแชท

ออนไลน์ 2. สายด่วนครูที่ปรึกษา เปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครูที่ปรึกษา.....”

คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา :ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูที่ปรึกษา ต้องมีใจ
และรักศิษย์ให้เหมือนกับลูกหลานตัวเอง 2. ผู้บริการต้องเสริมแรงบวกและสนับสนุน.....ส่วนหัวข้อ
ที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดให้มีชั่วโมงพบครูที่ปรึกษาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. ครูที่ปรึกษาพบนักเรียนนักศึกษา หน้าเสาธงทุกวัน 3. สร้างกลุ่ม Line , Fecbook ในการ
สื่อสาร.....”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ครูที่ปรึกษาต้องตระหนัก ดูแล
ความเป็นอยู่ของนักศึกษา เพื่อหาแนวทางการแก้ไข.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทาง การป้องกัน ฯ ไว้
ดังนี้ ครูที่ปรึกษา ควรมีตารางสอนในห้องเรียนนั้นๆที่ได้ใช้เวลานี้อบรมอยู่ร่วมกัน.....”

(คนที่ 6 เพศ : หญิง อายุ : 52 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมการออก
เยี่ยมบ้านให้มากขึ้นเพื่อความสะดวกต่อครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน และส่งเสริมสนับสนุนให้มีการออก
เยี่ยมบ้านอย่างน้อย 2 ครั้ง/ภาคเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ สนับสนุน
ให้มีกิจกรรมพบที่ปรึกษามีแนวทางที่ชัดเจนให้ครูที่ปรึกษาว่าควรทำอะไรอย่างไร 18 ครั้ง/สัปดาห์
มีการตรวจสอบกิจกรรมดังกล่าวอย่างทั่วถึง.....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ มีช่องทางให้คำปรึกษา ติดตาม
เช่น การใช้ไลน์กลุ่ม.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. จัดกิจกรรม

พบที่ปรึกษาในวันที่มีการจัดกิจกรรมกลาง เช่น วันไหว้ครู หรือในชั่วโมงกิจกรรม 2. จัดให้ครูที่ปรึกษา
รับผิดชอบดูแลนักเรียนนักศึกษาของตน ในชั่วโมงที่เรียนวิชา กิจกรรมเสริมหลักสูตร.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ 1. ปัญหาครูผู้สอน การติดตาม/
พูดคุย ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระการสอนหลายๆแนวทางป้องกัน ลดภาระทุกอย่างลงและให้
ความสำคัญต่อผู้เรียน อย่างน้อย สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง.....ส่วนหัวข้อที่ 2. ให้แนวทางการป้องกัน ฯ
ไม่ตอบ.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. เมื่อนักเรียนนักศึกษา
ในปรึกษา ขาดเรียนต้องรีบติดตามถามให้ทราบสาเหตุการขาดเรียน 2. สร้างกลุ่มไลน์เพื่อจะได้
ติดตามผู้เรียน 3. ต้องมีเบอร์โทรศัพท์ผู้ปกครอง หรือขอสร้างกลุ่มไลน์ไว้ 4. ต้องออกเยี่ยมบ้าน
ให้ครบทุกคน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. หาเวลาพบเด็ก
ที่ปรึกษาทุกเช้าช่วงเคารพธงชาติเพื่อตรวจเช็คว่ามีใครขาดเรียนหรือมาเข้าแถวสาย 2. ถามพฤติกรรม
ระหว่างเรียนจากครูผู้สอน”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ความสนิทสนม สามารถให้นักเรียน
ระบายได้ทุกเรื่องให้นักเรียนมีที่พึ่ง....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ให้ครูรับรู้ข้อมูล
ปัญหา ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา.....”

(คนที่ 11 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ครูที่ปรึกษาควรติดตามพูดคุยให้คำปรึกษา นักศึกษาอย่างเป็นทางการ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดกิจกรรมผู้ปกครองพบกับครูที่ปรึกษา 2. มีกลุ่ม Line ระหว่างผู้ปกครองนักศึกษาและครูที่ปรึกษา 3. ครูที่ปรึกษาควรรายงานผลกิจกรรมการเรียนการสอนการเข้าแถวร่วมกิจกรรมและการขาดเรียน ให้ผู้ปกครอง.....”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ จัดตาราง/ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง และมีการติดตามเพื่อรายงานต่อผู้บริหารในการตัดสินใจ กำหนดนโยบายให้ถือปฏิบัติร่วมกัน เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือนักศึกษาต่อไป.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ กำหนดเวลาในการพบประระหว่างนักศึกษากับครูที่ปรึกษาอย่างชัดเจน และให้ปฏิบัติอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง มีการรายงานต่อผู้บริหารเป็นปัจจุบันและมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง.”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. ควรกำหนดนโยบายการตรวจ แหล่งมั่วสุ่ม และประสานงานกับเจ้าหน้าที่และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา 2. ควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง 3. ควรจัดสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่เฝ้าระวังนักเรียนนักศึกษาร่วมกัน 4. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุขให้กับนักศึกษา 5. ควรจัดให้มีสารวัตรนักเรียนเพื่อออกตรวจและป้องปรามผู้เรียนที่อยู่ในที่อบายมุข.....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 6 ข้อ ดังนี้ 1. ประสานงานเจ้าหน้าที่ให้ ข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา 2. มีมาตรการควบคุมแหล่งอบายมุขอย่างเข้มข้นใน สถานศึกษา 3. นำเทคโนโลยีการสแกนเข้า-ออกการเข้าเรียน 4. จัดทำโครงการฝากลูกไว้กับตำรวจ 5. จัดทำกลุ่มเครือข่ายในพื้นที่แจ้งข่าวสารนักเรียนมัธยมและหนีเรียน 6. ร่วมมือกับกลุ่มพสน.ให้พัก เรียนและหนีเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดหารถรับ –ส่ง ในเส้นทางเดียวกัน 2. จัดหาที่พักบริเวณใกล้เคียงในราคาถูกและมีคนคอยดูแล 3. คอยสอดส่อง ดูแลเอาใจใส่ให้คำปรึกษานักเรียนที่ที่มีการเดินทางไกล.....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา :ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. กำหนดนโยบาย การตรวจ แหล่งมั่วสุม 2. การจัดทำข้อมูล แหล่งอบายมุข เพื่อรายงานที่เกี่ยวข้อง....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทาง การป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. วางแผนการเดินทางกับทุกเรื่องในการเดินทางมาเรียน 2. ติดตาม การดำเนินการ.....”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา :ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. ประสานและขอ ความร่วมมือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องช่วยดูแล แหล่งอบายมุขที่อยู่ใกล้สถานศึกษา 2. สร้างเครือข่าย ผู้ปกครอง เฝ้าระวังและปราบปรามแหล่งอบายมุข 3. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุข ประสานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เรื่องโทษของการมั่วสุมแหล่งอบายมุข 4. เฝ้า ระวังเด็กกลุ่มเสี่ยง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. สร้างระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน จัดค่าพาหนะ รับ-ส่ง หรือยานพาหนะยืมเรียนให้แก่ักเรียน 2. จัดห้องเรียน สาขาหรือวิทยาลัยสาขาให้เหมาะสมกับพื้นที่ 3. จัดทำห้องเรียนออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำเรียน ทุกที่ทุกเวลา สะดวกเหมาะกับพื้นที่ที่ผู้เรียนไม่สะดวกมาเรียน 4. ประสานงานกับชุมชน/องค์กร ที่เกี่ยวข้องจัดหาที่พักให้แก่ักเรียนที่บ้านอยู่ไกลจากสถานศึกษา.....”

คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา :ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. วิทยาลัยต้องมีมาตรการชัดเจนในการออกนอกบริเวณวิทยาลัย 2. ครูผู้สอน ต้องสอน ให้เต็มเวลา.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. อยู่หอพัก 2. รวมกลุ่มบ้านใกล้กันรวมรถรับส่ง.....”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือ สอดส่องดูแล 2 ไม่ควรมีแหล่งยั่วให้เกิดความเคียดกับนักเรียน นักศึกษา.....”

(คนที่ 6 เพศ : หญิง อายุ : 52 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ควรจัดให้มีสารวัตรนักเรียนเพื่อออกตรวจและป้องปรามผู้เรียนที่อยู่ในที่อบายมุขสถานศึกษาออกกฎระเบียบข้อบังคับที่เข้มงวดและชัดเจน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ควรจัดหาสำรวจหอพักที่อยู่ใกล้กับสถานศึกษาที่ตรวจสอบดูแลได้อย่างสะดวก บริการให้ผู้เรียนเข้าพักในหอพักเพื่อสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน.....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“...ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. สร้างความตระหนัก และให้เห็นหน้าที่ ความรับผิดชอบ ให้กับผู้เรียนเพื่อไม่ให้เข้าไปในแหล่งมั่วสุม 2. สถานศึกษามีมาตรการดูแลการเข้าออกวิทยาลัยของผู้เรียนที่ดีมีการเฝ้าระวัง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ สถานศึกษาจัดรถบริการรับ-ส่ง ไปยังจุดที่นักเรียน นักศึกษาต้องเดินทาง เช่น สถานีขนส่งสถานีรถไฟ ตลาด เป็นต้น.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ จัดทำกิจกรรมให้ผู้เรียนได้รับทราบ
คุณและโทษยาเสพติด และ ส่งเสริมการเล่นกีฬาต่อสุขภาพ.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ วิทยาลัยควรมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับ
ชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้
ผู้เรียนบ้านไกล แนะนำหอพักที่อยู่ใกล้ปลอดภัยไม่มีความเสี่ยงเรื่องการมั่วสุม.....”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ส่งเสริมการจัดการเรียน
การสอนให้กับนักศึกษาอย่างเพียงพอ 2. ร่วมกับทุกฝ่ายในการดูแลช่วยเหลือ นักศึกษาอย่างทั่วถึง
รวมถึงผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ จัดทำหอพักของ
สถานศึกษา.....”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ชี้แจงผลเสียของการหนีเรียน และการ
กระทำผิดและครูแต่ละคน ควรนำข้อมูลการขาดเรียนของนักศึกษา แล้วติดตามพูดคุยเป็นการส่วนตัว
และประสานผู้ปกครอง เพื่อให้รับทราบปัญหาและหาแนวทางแก้ไขช่วยเหลือนักศึกษาร่วมกัน.....ส่วน
หัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ จัดทำหอพัก/ที่พักในสถานศึกษา หรือที่อยู่ใกล้
สถานศึกษา.....”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

6. ด้านการจัดการเรียนการสอน/หลักสูตร

ผลการสัมภาษณ์การหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน จากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

“...ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 4 ข้อ ดังนี้ 1. สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคีหรือเน้นการเรียนการสอนที่เน้นฝึกทักษะปฏิบัติ 2. ควรมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรต่าง ๆ จากสถานประกอบการ 3. ควรส่งเสริมให้การสนับสนุนให้ครูผู้สอนจัดสร้างนวัตกรรมหรือสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน 4. สถานศึกษาควรสนับสนุนการเรียนการสอนแบบกระบวนการทำงานร่วมกัน ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ส่งเสริมและจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือค้นคว้าด้วยตนเองได้ 2. ควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงการเป็นฐาน....”

(คนที่ 1 เพศ : ชาย อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. จัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหรือระบบทวิภาคี 2. จัดระดมทุนหาทรัพยากรเครื่องจากหน่วยงานเช่นศิษย์เก่า 3. ใช้การเรียนการสอนเน้นฝึกทักษะปฏิบัติ 4. จัดการเรียนการสอนในรูปแบบ PJB2 5. การเรียนการสอนแบบ Coaching (กระบวนการทำงานร่วมกัน)....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 5 ข้อ ดังนี้ 1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง 2. สังเกตเป็นรายบุคคลในการพัฒนาการเรียนการสอน 3. พัฒนาหลักสูตรเน้นด้าน Soft skill มากขึ้น 4. มีกิจกรรมพัฒนาด้วยคุณภาพจริงความสอดคล้องเสมอ 5. ฝึกให้นักเรียนมีความตระหนักรู้ในการเรียนสาขาวิชาชีพตนเองเพื่อพัฒนาสู่เพื่ออาชีพที่ตนเองถนัด....”

(คนที่ 2 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. วางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ 2. ประยุกต์ใช้ทรัพยากรให้เกิดความหลากหลายในการใช้งานร่วมกัน 3. ส่งเสริมให้มีการจัดทำจัดสร้างอุปกรณ์สื่อ....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้

ดังนี้ วางแผนการจัดกิจกรรมที่มีความจำเป็น และเกิดผลต่อการอยากมีส่วนร่วมและการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน.....”

(คนที่ 3 เพศ : ชาย อายุ : 45 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือในด้านทรัพยากรต่างๆจากสถานประกอบการ 2. ส่งเสริมการจัดหาสื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อจำหน่ายผู้เรียน 3. สาขาวิชาประสานกับองค์กรต่าง ๆ ขอให้สถานที่ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นห้องเรียนพิเศษ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียนเพื่อผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ 2. จัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียน 3. จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมพี่สอนน้องเพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียน.....”

คนที่ 4 เพศ : หญิง อายุ : 49 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2563)

“....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. จัดสรรงบประมาณ 2. ใช้การ Reduce reuse 3. ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียง.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ วางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริม 5 ดี 5 เก่งให้ครอบคลุม นักเรียน นักศึกษา ทั้งวิทยาลัย.....”

(คนที่ 5 เพศ : หญิง อายุ : 44 ปี ตำแหน่ง : รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ สนับสนุนครูผู้สอนให้จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น การจัดการเรียนการสอนอาจจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกให้เรียนเป็นฐานและเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้กระจายการใช้สื่ออุปกรณ์เครื่องมือได้อย่างทั่วถึง...ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ 1. การจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ผู้สอนอาจเปลี่ยนวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนแบบโครงงานเป็นฐานโครงงานวิทยาศาสตร์ หรือใช้กระบวนการกลุ่ม และสถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นทักษะในรูปของการ

ประกวดแข่งขันทักษะมากขึ้น.....”

(คนที่ 7 เพศ : ชาย อายุ : 46 ปี ตำแหน่ง : หัวหน้างานหลักสูตร
ประสบการณ์ทำงาน : 10 – 15 ปี ระดับการศึกษา : ปริญญาตรี
สัมภาษณ์, วันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. ขอร้งบประมาณจาก
แหล่งอื่น เช่น ท้องถิ่น 2. สาขาวิชาดีมีการบริหารจัดการหลักสูตรวิชาที่เหมาะสมกับเครื่องมือ
อุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน 3. บริหารจัดการจำนวนผู้เรียนให้สอดคล้อง
กับเครื่องมืออุปกรณ์.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ 1. ควรมีหรือใช้การจัด
การศึกษาระบบทวิภาคี.....”

(คนที่ 8 เพศ : ชาย อายุ : 47 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ควรสนับสนุนการเรียนที่ทันสมัย
และสื่อการเรียนที่ปฏิบัติได้จริงส่งผลให้ผู้เรียนอยากปฏิบัติอยากเรียน.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทาง
การป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ควรจัดการสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาระหว่าง พี่-น้อง ในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้
มีทั้งหมดร่วมกันไม่แบ่งกลุ่ม เช่น กิจกรรมจิตอาสา.....”

(คนที่ 9 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 2 ข้อ ดังนี้ 1. ครูผู้สอนต้องบริการ
ผู้เรียนโดยทวิศตึกให้เพียงพอกับผู้เรียนทุกปีภาคเรียนต้องมีการซ่อมอุปกรณ์เครื่องมือชุดประลอง
ให้อยู่สภาพที่ใช้งานได้เพื่อรองรับผู้เรียนในภาคต่อไป 2. ระหว่างการเรียนการสอนถ้ามีเครื่องมือ
อุปกรณ์ประลองใดชำรุด ต้องรีบช่วยกันกับผู้เรียนซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้เสมอ.....ส่วน
หัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ต้องมีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนให้กับนักศึกษา
ของแผนกวิชา รองรับทุกภาคเรียน.....”

(คนที่ 10 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ ครูผู้สอนรวมถึงวิทยาลัยต้องจัดให้เหมาะสม....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. กิจกรรมผู้นำ 2. กิจกรรมต่อต้านยาเสพติด 3. กิจกรรมการปรึกษาอินเทอร์เน็ตอย่างมีสติ.....”

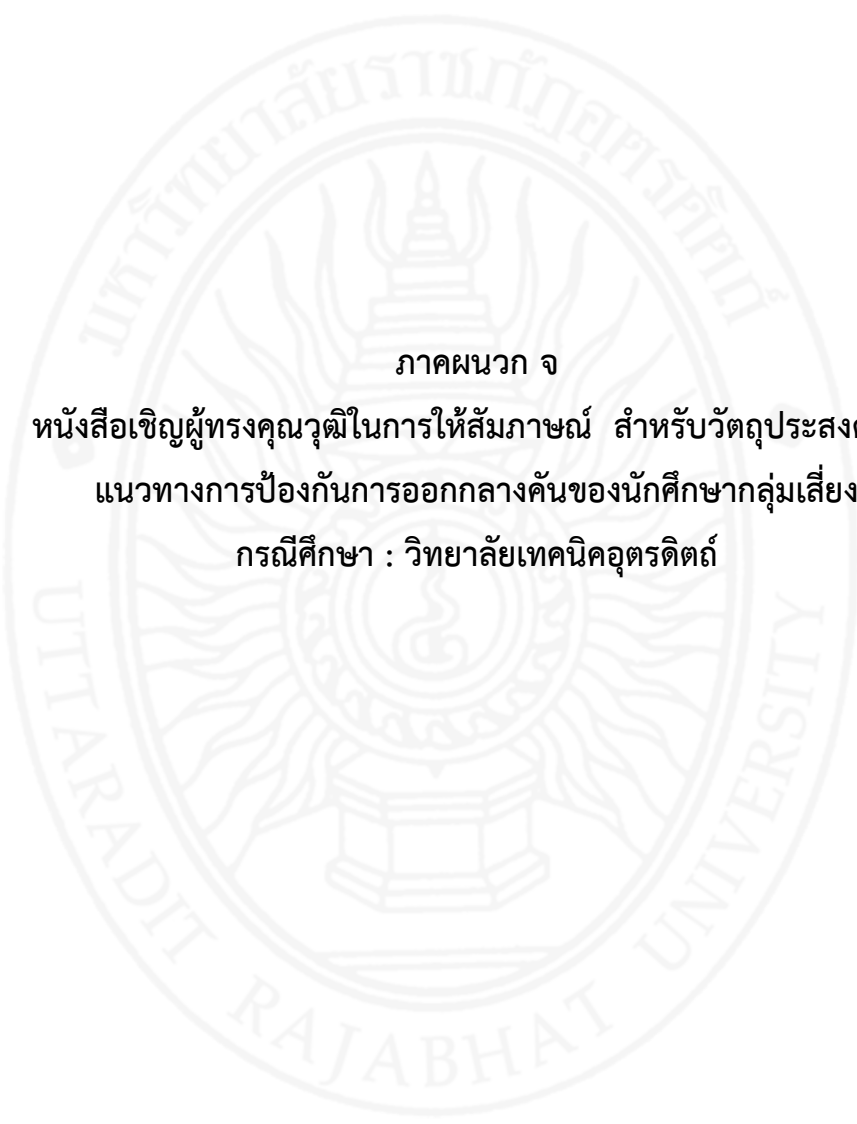
(คนที่ 11 เพศ : ชาย อายุ : 48 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ 1. สถานศึกษาควรระดมทรัพยากร อุปกรณ์การเรียนการสอน และสื่อการเรียนการสอนให้เพียงพอกับความต้องการนักศึกษา.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ 1. สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการและความเหมาะสมของนักศึกษา.....”

(คนที่ 12 เพศ : หญิง อายุ : 58 ปี ตำแหน่ง : ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาโท
สัมภาษณ์, วันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2563)

“.....ในหัวข้อที่ 1 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ดังนี้ จัดหา/จัดสร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่มีในสถานศึกษา หรือขอความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อการฝึกงานของนักศึกษาในสาขาต่าง ๆ.....ส่วนหัวข้อที่ 2 ให้แนวทางการป้องกัน ฯ ไว้ ดังนี้ ครูที่ปรึกษาสาขาต่าง ๆ นักศึกษาสาขาต่าง ๆ ออกแบบร่วมกัน เพื่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนตามความต้องการของนักศึกษาในแต่ละสาขา.....”

(คนที่ 13 เพศ : หญิง อายุ : 51 - 60 ปี ตำแหน่ง : นักจิตวิทยาการศึกษา
ประสบการณ์ทำงาน : 16 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา : ปริญญาเอก
สัมภาษณ์, วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2563)

ภาคผนวก จ
หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์ สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2
แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ ดร.จันทรา สงศรี รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ นางสาวคมคาย นาคคชสิทธิ์ รองผู้อำนวยการเทคนิคอุดรดิตถ์ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทาง การป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ นายไกรสร มีเกิดมูล ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ นายบัวทอง ตั้งมันดี ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญาพิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ ว่าที่ร้อยตรีกิตติ กุดนันท์ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญาพิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญาพิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ นางนิมมล บุญอินทร์ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญาพิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ นางจรงค์ เทียบรัตน์ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.เสถียร อุดวัด ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสิทธาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทาง การป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ท่าน โดยผู้วิจัยจะเป็น ผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ ดร.สุภาภรณ์ โตโสภณ ครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๙๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ ดร.ทริณันท์ ทูมมา รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาปทุมธานี โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ภูมิศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ท่าน โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๑๖๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นายนิทัศน์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยการสัมภาษณ์ท่าน โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานงานนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

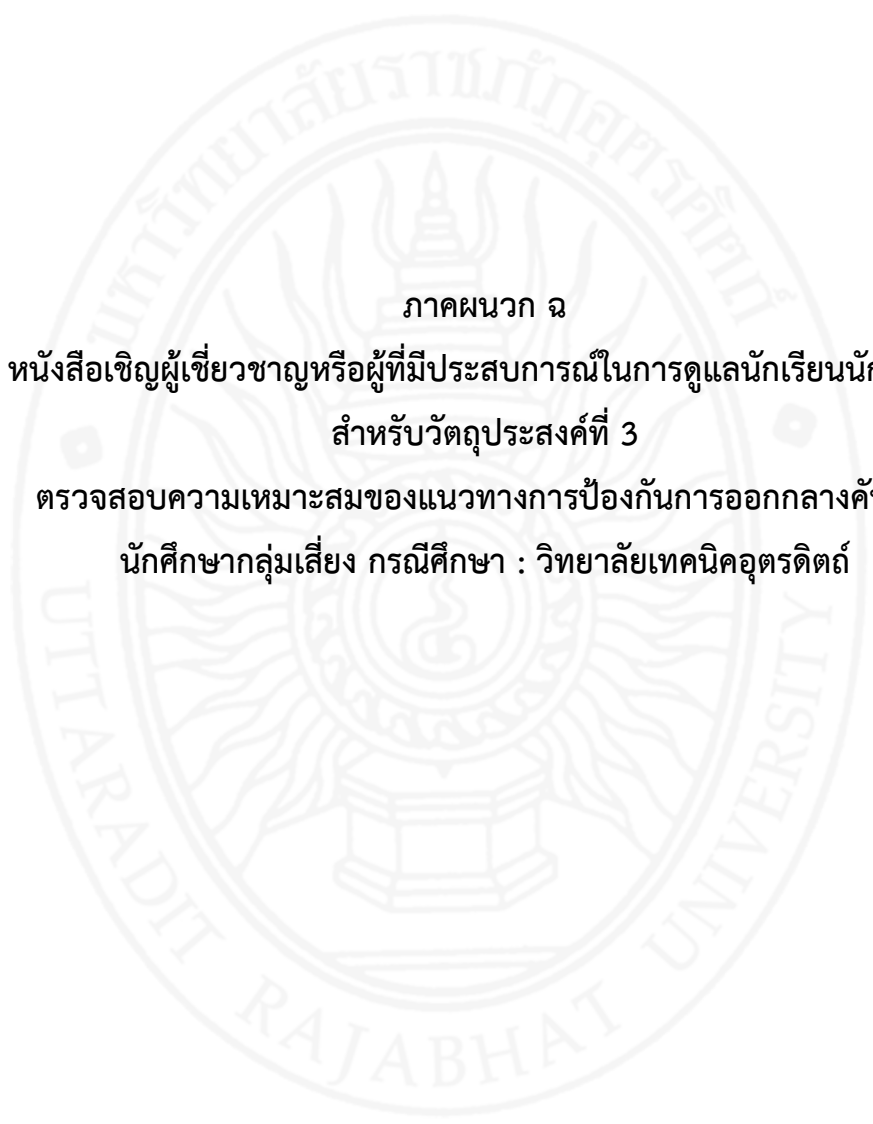
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

ภาคผนวก ฉ
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์ในการดูแลนักเรียนนักศึกษา
สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3
ตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๑๗๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย QR Code แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทยกแก้ว กมลวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานงานให้ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนว และครูที่ปรึกษาตอบแบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ โดยการตอบแบบสอบถามผ่านระบบ QR Code ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ โดยขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถาม ภายในวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

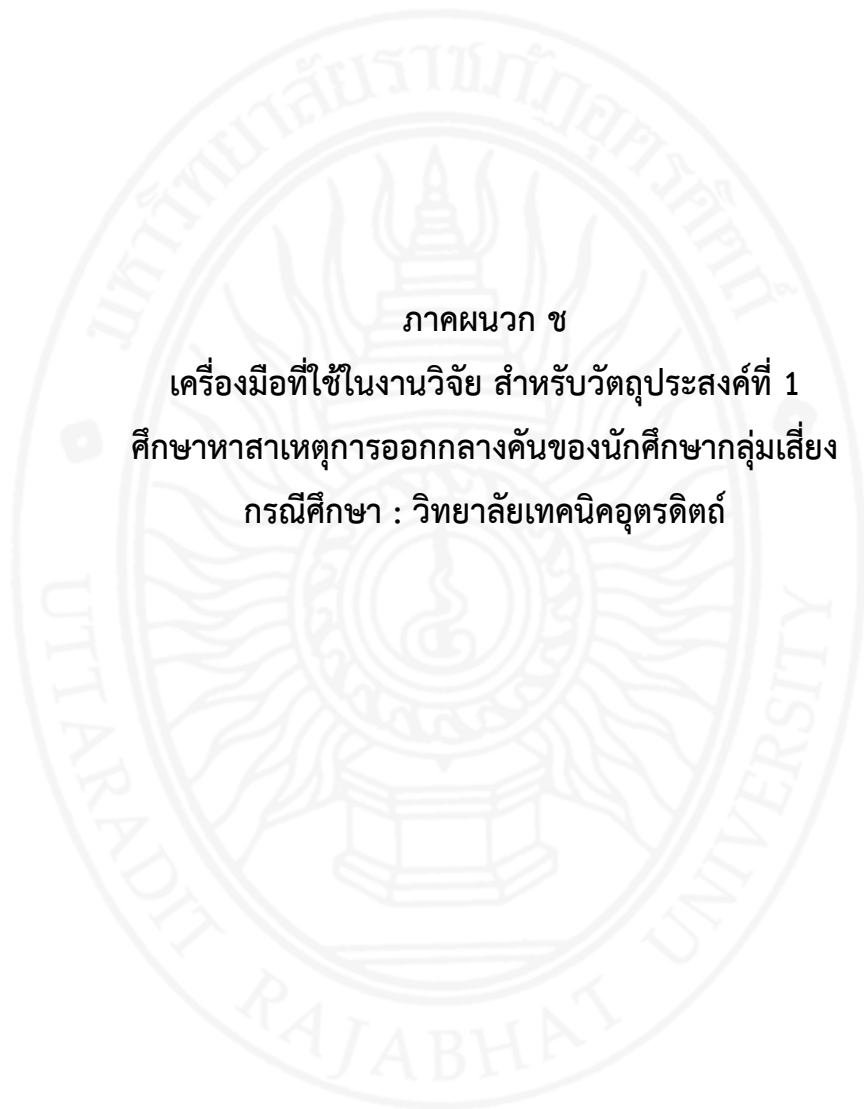
นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ ๐ ๙๗๙๔ ๕๖๒๔ ๕

QR code : แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ลิงค์ : แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSeZDVXsf-eC67TjIVekKJx43a72uFG599gH7-0-hOfX8lbNaA/viewform?usp=sf_link

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 1
ศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

แบบสอบถามการศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์
การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ โดยนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุของการออกกลางคันของ นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ดังนั้นจึงใคร่ขอให้นักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยงตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อและตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลมาบริหารจัดการหา แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของ นักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ การวิเคราะห์และการนำเสนอผลจะกระทำในลักษณะสรุปรวมเท่านั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา :
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

กรุณาอ่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงเท่านั้นที่จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็น ความลับและการแปลผลการวิจัยจะเป็นในรูปสรุปรวมไม่มีผลกระทบต่อนักเรียน นักศึกษา กลุ่มเสี่ยง แต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

14 - 16 ปี 17 - 19 ปี
 20 - 21 ปี มากกว่า 22 ปี

3. นักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษา

ระดับปวช. ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

4. นักเรียน นักศึกษาศึกษาแผนกวิชา

ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะ
 ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง
 ช่างคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ช่างเมคคาทรอนิกส์

ตอนที่ 2 การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

5 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน มากที่สุด

4 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน มาก

3 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน ปานกลาง

2 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน น้อย

1 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
00 การจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายของครูผู้สอน	✓				

หมายความว่า นักศึกษา เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายของครูผู้สอน เป็นสาเหตุการออกกลางคันที่สำคัญมากที่สุด

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านตัวนักศึกษา					
1.1 ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
1.2 เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้	.....	.....	.....	.....	.....
1.3 ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....
1.4 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
1.5 มีปัญหาเรื่องการจัดแบ่งเวลาเรียน/ปัญหาการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
1.6 ต้องทำงานหารายได้พิเศษสำหรับใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.7 มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.8 ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	.....	.....	.....	.....	.....
1.9 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม	.....	.....	.....	.....	.....
1.10 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์	.....	.....	.....	.....	.....
1.11 สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน/สุขภาพไม่แข็งแรง มีโรคประจำตัว	.....	.....	.....	.....	.....
1.12 เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมาย ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
1.13 เรียนตามเพื่อนหรือถูกบังคับให้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.14 เพื่อนที่คบซังกูงไปในทางที่ไม่ดี	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านตัวนักศึกษา (ต่อ)					
1.15 มีปัญหาเรื่องคู่สาวหรือปัญหาด้านความรัก	.....	.....	.....	.....	.....
1.16 ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน และติดยาเสพติด	.....	.....	.....	.....	.....
1.17 ถูกเพื่อนล้อเลียนปมด้อย/ถูกดูถูกด้านฐานะ	.....	.....	.....	.....	.....
1.18 ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
2. ด้านครอบครัว					
2.1 ความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว	.....	.....	.....	.....	.....
2.2 ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
2.3 ขาดความรัก ความอบอุ่น และขาดความยุติธรรมจาก ครอบครัว	.....	.....	.....	.....	.....
2.4 ความเข้มงวด/การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา	.....	.....	.....	.....	.....
2.5 ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา	.....	.....	.....	.....	.....
2.6 มีปัญหาครอบครัว/ครอบครัวแตกแยก/บิดามารดา หย่าร้างกัน	.....	.....	.....	.....	.....
2.7 บิดามารดาให้เรียนในสาขาที่ไม่ถนัด/ไม่ชอบ	.....	.....	.....	.....	.....
2.8 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครอง ประกอบอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
2.9 บิดามารดาไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
3. ด้านสถานศึกษา					
3.1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติ ได้ยาก	.....	.....	.....	.....	.....
3.2 สภาพอาคาร และห้องเรียนชำรุดทรุดโทรม	.....	.....	.....	.....	.....
3.3 บริเวณสถานศึกษา เช่น โรงอาหารสกปรก ห้องน้ำ มีไม่เพียงพอและสกปรก	.....	.....	.....	.....	.....
3.4 ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
3. ด้านสถานศึกษา (ต่อ)					
3.5 เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนชำรุด และมีจำนวนไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
3.6 แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ตำรา หนังสือ และคอมพิวเตอร์สืบค้นมีไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
3.7 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน					
4.1 การรู้จัก และดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคล มีจำนวนน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.2 การคัดกรอง และจำแนกกลุ่มนักเรียนสำหรับการดูแลช่วยเหลือไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
4.3 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.4 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป	.....	.....	.....	.....	.....
4.5 เนื้อหาการสอนไม่ทันสมัย/เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
4.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	.....	.....	.....	.....	.....
4.7 งานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดไม่เหมาะสมกับระดับการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4.8 การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.9 ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัด	.....	.....	.....	.....	.....
4.10 ขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม					
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกันวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ	.....	.....	.....	.....	.....
5.2 แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด	.....	.....	.....	.....	.....
5.3 แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5.4 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5.5 สถานศึกษาห่างไกลชุมชน แหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค					
5.6 สภาพแวดล้อมภายนอก/บริเวณรอบๆ สถานศึกษาไม่เหมาะสม					
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร					
6.1 มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่วงอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
6.2 ครูผู้สอนจัดการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	.....	.....	.....	.....	.....
6.3 หลักสูตรที่เปิดสอนที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
6.4 หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....
6.5 การจัดแผนการเรียนและตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่างระหว่างวันมาก	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงเพิ่มเติมในแต่ละด้านดังนี้

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา

.....

.....

.....

2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

.....

.....

.....

3. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

4. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

5. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

6. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามการศึกษาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์
(สำหรับหัวหน้างานครูที่ปรึกษา/หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา/ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน)
การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ โดยนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุของการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ดังนั้นจึงใคร่ขอให้หัวหน้างานครูที่ปรึกษา/หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา/ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อและตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลมาบริหารจัดการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ การวิเคราะห์และการนำเสนอผลจะกระทำในลักษณะสรุปรวมเท่านั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา :
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

กรุณาอ่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงเท่านั้นที่จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและการแปลผลการวิจัยจะเป็นในรูปสรุปรวมไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ราชการของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญพิชชา ท่วมทับ

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

21 - 30 ปี 31 - 40 ปี 41 - 50 ปี 51 - 60 ปี

3. ประสบการณ์ทำงาน

1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 - 15 ปี 16 ปีขึ้นไป

4. ตำแหน่งงาน

หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา
 ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน

5. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 การศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

- 5 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน มากที่สุด
 4 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน มาก
 3 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน ปานกลาง
 2 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน น้อย
 1 = ระดับความสำคัญของสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
00 การจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายของครูผู้สอน	✓				

หมายความว่า หัวหน้างานครูที่ปรึกษา/หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา/ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนตอบเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายของครูผู้สอน เป็นสาเหตุการออกกลางคันที่สำคัญมากที่สุด

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านตัวนักศึกษา					
1.1 ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
1.2 เข้ากลุ่มกับเพื่อนไม่ได้	.....	.....	.....	.....	.....
1.3 ไม่มีเพื่อนที่สามารถปรึกษาได้	.....	.....	.....	.....	.....
1.4 ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	.....	.....	.....	.....	.....
1.5 มีปัญหาเรื่องการจัดแบ่งเวลาเรียน/ปัญหาการปรับตัวเข้ากับการเรียนสายอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
1.6 ต้องทำงานหารายได้พิเศษสำหรับใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.7 มีปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.8 ขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ	.....	.....	.....	.....	.....
1.9 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม	.....	.....	.....	.....	.....
1.10 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์	.....	.....	.....	.....	.....
1.11 สุขภาพไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียน/สุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัว	.....	.....	.....	.....	.....
1.12 เลือกเรียนสาขาวิชาไม่ตรงกับความมุ่งหมายความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และความต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
1.13 เรียนตามเพื่อนหรือถูกบังคับให้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
1.14 เพื่อนที่คบซุกงูไปในทางที่ไม่ดี	.....	.....	.....	.....	.....
1.15 มีปัญหาเรื่องชู้สาวหรือปัญหาด้านความรัก	.....	.....	.....	.....	.....
1.16 ติดการพนัน ติดเกมส์ ติดเพื่อน และติดยาเสพติด	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
1. ด้านตัวนักศึกษา (ต่อ)					
1.17 ถูกเพื่อนล้อเลียนปมด้อย/ถูกดูถูกด้านฐานะ	.....	.....	.....	.....	.....
1.18 ไม่ลงทะเบียนเรียนตรงเวลากำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
2. ด้านครอบครัว					
2.1 ความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาทกับคนในครอบครัว	.....	.....	.....	.....	.....
2.2 ความไม่พร้อมด้านฐานะทางครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสียค่าใช้จ่ายในการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
2.3 ขาดความรัก ความอบอุ่น และขาดความยุติธรรมจากครอบครัว	.....	.....	.....	.....	.....
2.4 ความเข้มงวด/การลงโทษที่รุนแรงจากบิดามารดา	.....	.....	.....	.....	.....
2.5 ไม่มีผู้ดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา	.....	.....	.....	.....	.....
2.6 มีปัญหาครอบครัว/ครอบครัวแตกแยก/บิดามารดาหย่าร้างกัน	.....	.....	.....	.....	.....
2.7 บิดามารดาให้เรียนในสาขาที่ไม่ถนัด/ไม่ชอบ	.....	.....	.....	.....	.....
2.8 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ	.....	.....	.....	.....	.....
2.9 บิดามารดาไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
3. ด้านสถานศึกษา					
3.1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก	.....	.....	.....	.....	.....
3.2 สภาพอาคาร และห้องเรียนชำรุดทรุดโทรม	.....	.....	.....	.....	.....
3.3 บริเวณสถานศึกษา เช่น โรงอาหารสกปรก ห้างน้ำมีไม่เพียงพอและสกปรก	.....	.....	.....	.....	.....
3.4 ห้องเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
3. ด้านสถานศึกษา (ต่อ)					
3.5 เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนชำรุด และมีจำนวนไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
3.6 แหล่งศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น ตำรา หนังสือ และคอมพิวเตอร์สืบค้นมีไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
3.7 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
4. ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน					
4.1 การรู้จัก และดูแลนักเรียน นักศึกษาเป็นรายบุคคล มีจำนวนน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.2 การคัดกรอง และจำแนกกลุ่มนักเรียนสำหรับการดูแลช่วยเหลือไม่ดีพอ	.....	.....	.....	.....	.....
4.3 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.4 การติดตาม/พูดคุย/ให้คำแนะนำ/ให้คำปรึกษา/การออกเยี่ยมบ้าน/การดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป	.....	.....	.....	.....	.....
4.5 เนื้อหาการสอนไม่ทันสมัย/เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความยากเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
4.6 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	.....	.....	.....	.....	.....
4.7 งานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัดไม่เหมาะสมกับระดับการเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4.8 การรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษามีน้อย	.....	.....	.....	.....	.....
4.9 ไม่อธิบายงานที่มอบหมายหรือแบบฝึกหัด	.....	.....	.....	.....	.....
4.10 ขาดเทคนิคและวิธีการสอนในการถ่ายทอดความรู้	.....	.....	.....	.....	.....

รายการสาเหตุที่มีผลต่อการออกกลางคัน	ระดับความสำคัญของปัญหา				
	5	4	3	2	1
5. ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม					
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกันวิทยาลัยอยู่ในระดับต่ำ	.....	.....	.....	.....	.....
5.2 แหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการกระทำผิด	.....	.....	.....	.....	.....
5.3 แหล่งมั่วสุมอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5.4 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
5.5 สถานศึกษาห่างไกลชุมชน แหล่งน้ำ และขาดสาธารณูปโภค	.....	.....	.....	.....	.....
5.6 สภาพแวดล้อมภายนอก/บริเวณรอบๆ สถานศึกษาไม่เหมาะสม	.....	.....	.....	.....	.....
6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร					
6.1 มีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	.....	.....	.....	.....	.....
6.2 ครูผู้สอนจัดการสอนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร	.....	.....	.....	.....	.....
6.3 หลักสูตรที่เปิดสอนที่เรียนไม่ตรงกับความต้องการของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
6.4 หลักสูตร/สาขาวิชาที่เรียนไม่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ	.....	.....	.....	.....	.....
6.5 การจัดแผนการเรียนและตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่างระหว่างวันมาก	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงเพิ่มเติมในแต่ละด้านดังนี้

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา

.....

.....
.....
2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

.....
.....
.....
.....
3. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา

.....
.....
.....
.....
4. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

.....
.....
.....
.....
5. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

.....
.....
.....
.....
6. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

.....
.....
.....
.....
ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ (สำหรับผู้ปกครอง)
การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ โดยนำมาวิเคราะห์หาสาเหตุของการออกกลางคันของ
นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ดังนั้นจึงใคร่ขอให้ผู้ปกครองตอบแบบ
สัมภาษณ์นี้ทุกข้อและตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลมาบริหารจัดการหาแนวทางการ
ป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ เพื่อนำ
ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้ศึกษาหาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ
นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อหาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการ
ออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์
กรุณาตอบแบบสัมภาษณ์ทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง
เท่านั้นที่จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ
และการแปลผลการวิจัยจะเป็นในรูปส่วนรวม ไม่มีผลกระทบต่อท่านและบุตรหลานของท่าน
แต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญ์พิชชา ท้วมทับ

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

25 - 35 ปี 36 - 45 ปี 46 - 50 ปี
 51 - 60 ปี มากกว่า 61 ปีขึ้นไป

3. บุตรหลานของท่านกำลังศึกษา

ระดับปวช. ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2

4. บุตรหลานของท่านกำลังศึกษาสาขาวิชา

ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะ
 ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง
 ช่างคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ ช่างเมคคาทรอนิกส์

5. ท่านมีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษาในฐานะเป็น

บิดา มารดา พี่ชาย/พี่สาว
 ตายาย ปู่ย่า ป้าลุง/อา/น้า

ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อหาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ
 นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการกรอกแบบสอบถาม
 หาสาเหตุและหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง แล้วนำมาวิเคราะห์
 หาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ พบว่า
 มีสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยงที่สำคัญ จำนวน 6 ด้าน ซึ่งในแต่ละด้านจะมีสาเหตุ
 ที่สำคัญและเป็นหัวข้อสาเหตุเร่งด่วนที่ต้องหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ได้ดังนี้

1. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านตัวนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่ม

.....

.....

.....

.....

.....

2. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านครอบครัว

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

.....

.....

.....

.....

.....

3. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง ด้านสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

.....

.....

.....

.....

.....

4. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง

.....

.....

.....

.....

.....

5. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง

.....

.....

.....

.....

.....

6. สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยง ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

.....

.....

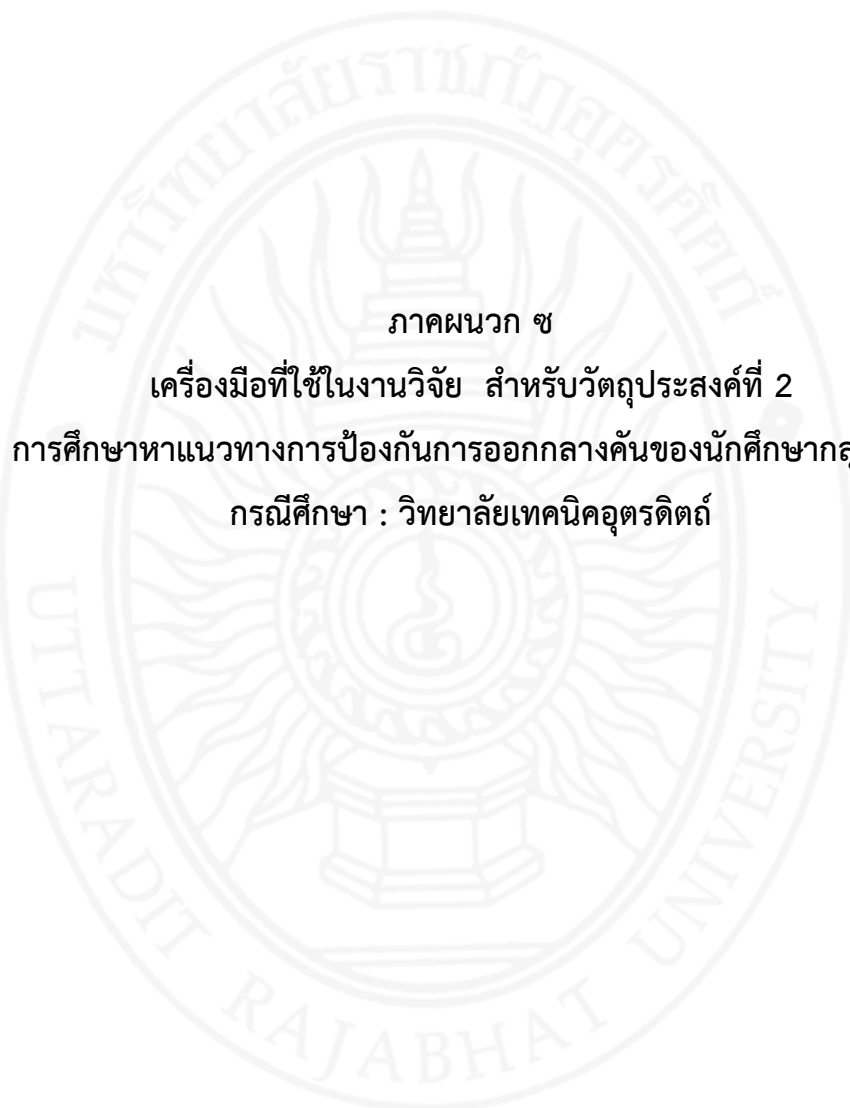
.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 2

การศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

แบบสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ โดยนำมาวิเคราะห์หาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ดังนั้นจึงใคร่ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา/รองผู้อำนวยการสถานศึกษาผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา/หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน และนักจิตวิทยา/นักจิตวิทยาการศึกษาตอบแบบสัมภาษณ์นี้ทุกข้อและตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลมาบริหารจัดการหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แบบสัมภาษณ์นี้ใช้ศึกษาหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง
กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์..... วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

21 - 30 ปี

31 - 40 ปี

41 - 50 ปี

51 - 60 ปี

3. ประสบการณ์ทำงานเกี่ยวข้องกับระบบติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา

1 - 5 ปี

6 - 10 ปี

11 - 15 ปี

16 ปีขึ้นไป

4. ตำแหน่งงาน

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา

หัวหน้างานครูที่ปรึกษา

หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา

ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน

 นักจิตวิทยา/นักจิตวิทยาการศึกษา

5. ระดับวุฒิการศึกษา

 ต่ำกว่าปริญญาตรี

 ปริญญาตรี

 ปริญญาโท

 ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา

กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์

ผู้วิจัยได้นำเก็บรวบรวมข้อมูลผลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน และจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน นักศึกษา ในการหาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ แล้วนำมาสังเคราะห์และวิเคราะห์หาสาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ผู้วิจัยจะเลือกลำดับความสำคัญของสาเหตุฯ ที่เป็นหัวข้อเร่งด่วนที่ต้องรีบจัดดำเนินการหาแนวทาง

การป้องกันและการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งจะเรียงจากหัวข้อสาเหตุที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 ลำดับแรกของแต่ละด้าน โดยนำสาเหตุการออกกลางคัน ฯ ที่ได้ นำมาขอความคิดเห็นหรือคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของกลุ่มเสี่ยง วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ท่านคิดว่า ควรมีแนวทางหรือสามารถจัดดำเนินการในแต่ละหัวข้อของสาเหตุ ฯ ได้ดังนี้

1. ด้านตัวนักศึกษา

รายการสาเหตุที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ขาดการเข้าร่วมกิจกรรม และขาดเรียนมากจนหมดสิทธิ์สอบ

ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น - สามารถหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง คือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รายการสาเหตุที่มีความสำคัญรองลงมา คือ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น - สามารถหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง คือ

.....

.....
 .....
 .....
 .....
 ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น รายการสาเหตุที่มีความสำคัญต่ำสุด คือ สภาพแวดล้อมภายนอก/
 บริเวณรอบๆ สถานศึกษาไม่เหมาะสม

6. ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร

.....
 .....
 .....
 .....
 รายการสาเหตุที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ สาขาวิชามีทรัพยากร เช่น อุปกรณ์เครื่องมือ
 เครื่องจักรสำหรับฝึกทักษะช่างอุตสาหกรรม และสื่อการเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 ไม่เพียงพอ

ข้อแนะนำ/ความคิดเห็น - สามารถหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา
 กลุ่มเสี่ยง คือ

.....
 .....
 .....
 .....
 .....
 .....
 รายการสาเหตุที่มีความสำคัญรองลงมา คือ การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียน
 ให้กับนักศึกษามีน้อย

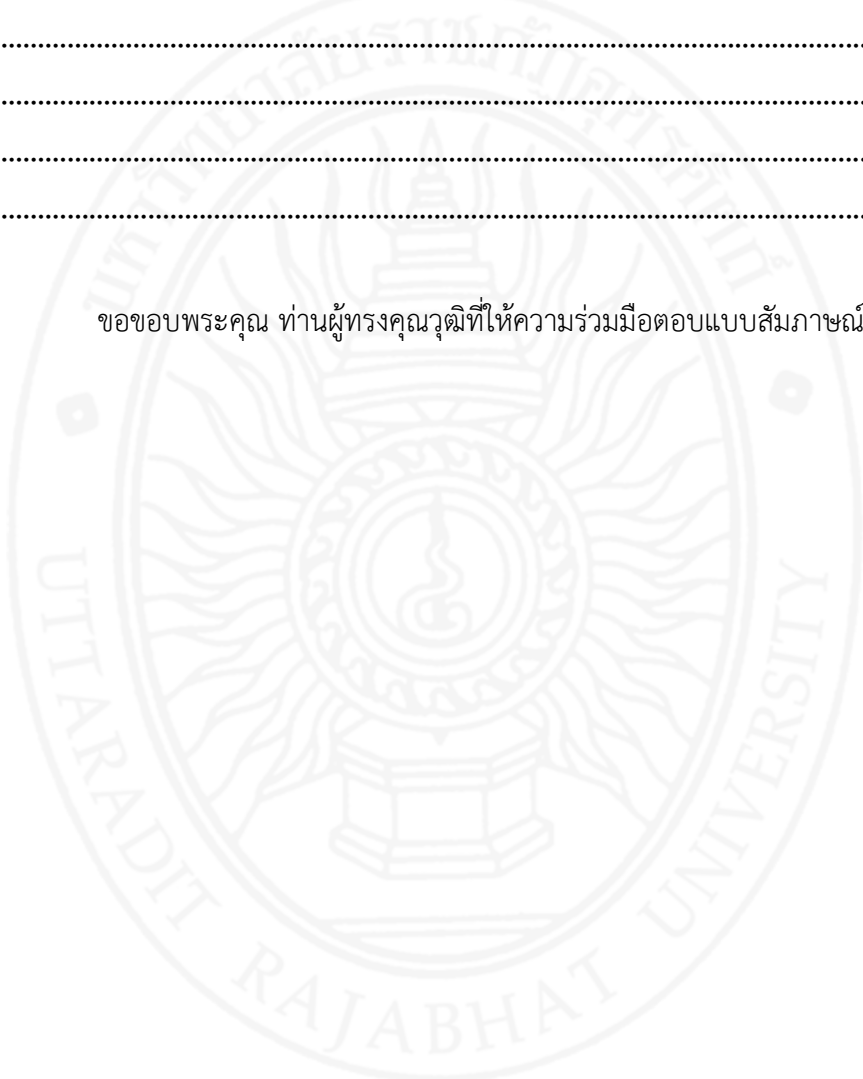
ข้อแนะนำ/ความคิดเห็น - สามารถหาแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษ
 กลุ่มเสี่ยง คือ

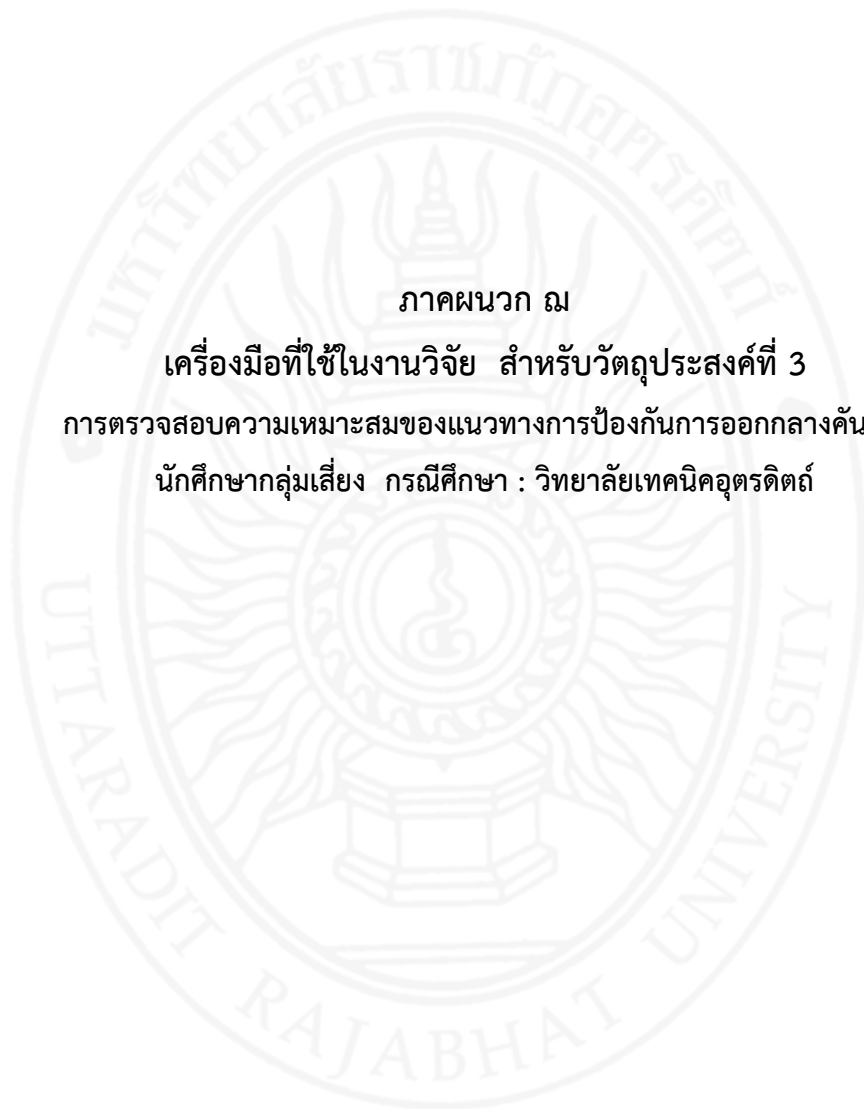
.....
.....
.....

ข้อสังเกต/ข้อคิดเห็น รายการสาเหตุที่มีความสำคัญต่ำสุด คือ การจัดแผนการเรียนและ
ตารางเรียนไม่เหมาะสม เช่น มีคาบว่างระหว่างวันมาก

.....
.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสัมภาษณ์

ภาคผนวก ณ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย สำหรับวัตถุประสงค์ที่ 3

การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของ

นักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตถ์

แบบสอบถามความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

การวิจัยเรื่อง แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง

กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และสอบถามข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาสรุปเป็นแนวทางการป้องกันการออกกลางคันแล้วนำมาหาความน่าเชื่อถือและมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงใคร่ขอให้ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา และครูผู้สอน ตรวจสอบความเหมาะสมและตอบแบบสอบถามนี้ทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการนำผลมาบริหารจัดการแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง และเพื่อลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยขอรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

แบบสอบถามความเหมาะสมฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา

กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคอุตรดิตถ์

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

กรุณาอ่านและตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพราะข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงเท่านั้น ที่จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง คำตอบของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและการแปลผลการวิจัยจะเป็นในรูปส่วนรวมไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ราชการของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบคุณในความร่วมมือที่ช่วยตรวจสอบและตอบแบบสอบถามความเหมาะสมมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

21 - 30 ปี 31 - 40 ปี 41 - 50 ปี 51 - 60 ปี

3. ประสบการณ์ทำงาน

1 - 5 ปี 6 - 10 ปี 11 - 15 ปี 16 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

5. ตำแหน่งงาน

ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา
 ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน

ตอนที่ 2 การตรวจสอบความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษา

กลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคคูตรดิตถ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับระดับความเหมาะสมของแนวทางการ

ป้องกันการออกกลางคันของนักศึกษากลุ่มเสี่ยง กรณีศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคคูตรดิตถ์

5 = ระดับความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน มากที่สุด

4 = ระดับความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน มาก

3 = ระดับความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน ปานกลาง

2 = ระดับความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน น้อย

1 = ระดับความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกันการออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
00 ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย	✓				

หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานครูที่ปรึกษา หัวหน้างานแนะแนวการศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอนตอบให้ความคิดเห็นว่า รายการ ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบบรรยายมีความเหมาะสมมากที่สุด

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคืน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านตัวนักศึกษา					
หัวข้อที่ 1 ขาดการเข้าร่วมกิจกรรมและขาดเรียนมากจน หมดสิทธิ์สอบ					
1. สถานศึกษาควรเน้นนโยบายให้ครูที่ปรึกษาดูแล นักศึกษาอย่างจริงจังและเน้นการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่ม เสี่ยงอย่างใกล้ชิด โดยครูที่ปรึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
2. สถานศึกษาควรมีมาตรการที่เอาจริงเอาจังกับการ แก้กิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาไม่กล้าติดกิจกรรมอีกหรือ มีวิธีการแก้กิจกรรม ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงผล ที่จะได้รับ	.....	.....	.....	.....	.....
3. สถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุม การมาเรียนและเลิกเรียน หรือจัดระบบการเก็บข้อมูลและ ติดตามการเข้าร่วมกิจกรรมและการเข้าเรียนที่เป็นปัจจุบัน และรายงานผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทันที	.....	.....	.....	.....	.....
4. จัดกิจกรรมช่วยเหลือดูแลหรือกิจกรรมส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการหรือนักศึกษาสนใจ เช่น การทำความดีคืนสู่สังคม หรือจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อน ช่วยเพื่อน หรือกิจกรรมฝึก ความมีวินัยหรือจัดกิจกรรมจิต อาสา กิจกรรมดนตรี และกีฬา เป็นต้น	.....	.....	.....	.....	.....
หัวข้อที่ 2 คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์					
1. ครูผู้สอนควรมอบหมายงานเพิ่มเติมที่ตรงกับ ความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อช่วยเหลือคะแนนเก็บ หรือจัดการสอนเสริมให้กับนักศึกษากลุ่มอ่อน เช่น งาน อาสาพัฒนาและงานเกี่ยวกับการเรียน เป็นต้น	.....	.....	.....	.....	.....
2. ครูผู้สอนควรทำสื่อการสอนที่ทันสมัยน่าสนใจ ความน่าสนใจของผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดการ เรียนการสอนออนไลน์ให้กับนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคืน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>ด้านตัวนักศึกษา (ต่อ)</p> <p>3. ครูผู้สอนควรมีวิธีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพและควรกำหนดให้มีการ รายงานผลของคะแนนรายวิชาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ รายวิชา ให้กับผู้เรียนเป็นระยะๆ</p> <p>4. ครูผู้สอนควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน และ เปลี่ยนวิธีการสอบให้กับนักศึกษาเข้าใจง่ายขึ้น หรือ เปลี่ยนเป็นการปฏิบัติจากสถานการณ์จริงช่วยเสริมแทน</p> <p>5. ปรับห้องเรียนเป็นสถานการณ์การสอนที่ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง</p> <p>6. ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษาต้องติดตามผลการเรียน/ ขาดเรียนของนักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และแจ้ง ให้กับผู้ปกครองทราบทันที เพื่อให้ นักศึกษากลับมาเรียน ได้ทันเวลา</p>	.....	.....	.....	.....	.....
<p>ด้านครอบครัว</p> <p>หัวข้อที่ 1 รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ/ต้องช่วย ผู้ปกครองประกอบอาชีพ และความไม่พร้อม ด้านฐานะทาง ครอบครัว ขาดผู้สนับสนุน/ขาดผู้รับผิดชอบส่งเสีย ค่าใช้จ่ายในการเรียน</p> <p>1. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้อง ร่วมมือกันเพื่อส่งเสริมการหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน และระหว่างเรียนจากการฝึกทักษะวิชาชีพที่เรียน หรือ จัดทำกิจกรรมการหารายได้ระหว่างเรียนภายใต้การนิเทศ</p> <p>2. สถานศึกษา งานแนะแนว และครูที่ปรึกษาต้อง ร่วมมือกันเพื่อพิจารณาหาทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา หรือจัดหาระดมทุนการศึกษาให้กับนักศึกษา</p>	.....	.....	.....	.....	.....

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคืน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านครอบครัว (ต่อ)					
3. ฝึกอบรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่นการสร้างนิสัยการประหยัดและออม	.....	.....	.....	.....	.....
4. พัฒนาสนับสนุนให้ผู้เรียนหารายได้ระหว่างเรียน การส่งเสริมให้เข้าร่วมโครงการเป็นผู้ประกอบการหรือหารายได้ระหว่างเรียน เพื่อให้โอกาสการหารายได้ เช่น จัดฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น	.....	.....	.....	.....	.....
หัวข้อที่ 2 ไม่มีผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่นักศึกษา/ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา					
1. มอบครูที่ปรึกษาให้ความดูแลนักเรียนนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงเป็นพิเศษ และคอยติดตามดูแลอยู่ตลอดเวลา และปลุกฝังให้ครูที่ปรึกษา มีบทบาทเป็นผู้ปกครอง	.....	.....	.....	.....	.....
2. ครูผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน หรือ Buddy จับคู่ให้ดูแลเอาใจใส่เพื่อนสำหรับให้คอยดูแลช่วยเหลือเพื่อนและคอยให้คำปรึกษากิจกรรม เพื่อให้ครูที่ปรึกษาทราบ ความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนได้ เป็นรายบุคคล	.....	.....	.....	.....	.....
3. สถานศึกษาควรจัดหากองทุนสำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา เป็นทุนให้เปล่า หรือจัดหาทุนการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสทางการเรียนแก่ผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่กับบิดามารดาหรือทำงานทำเอง	.....	.....	.....	.....	.....
4. ปลุกฝังทัศนคติการดูแลตนเองและสร้างความภูมิใจในตนเองของผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านสถานศึกษา					
หัวข้อที่ 1 กฎ ระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัยเคร่งครัดเกินไปปฏิบัติได้ยาก					

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคืน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านสถานศึกษา (ต่อ)					
1. สถานศึกษา และฝ่ายปกครองควรสร้างความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้ปกครอง ชุมชน ให้มีความตระหนักและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญและแนวปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของวิทยาลัย และสร้างทัศนคติ การยอมรับกฎระเบียบของสังคม	.....	.....	.....	.....	.....
2. กฎระเบียบบางข้อควรเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายหรือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับ และแนวปฏิบัติที่สามารถยอมรับได้ จากทุก ๆ ฝ่าย	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทบทวนระเบียบข้อบังคับสถานศึกษาแต่ละยุคสมัย	.....	.....	.....	.....	.....
4. จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัย	.....	.....	.....	.....	.....
5. ควรมีระบบส่งคืนเมื่อมีบทลงโทษสิ้นสุดแล้ว และพิจารณานักเรียนที่ได้รับบทลงโทษแล้วกลับเข้ามาสู่การศึกษาอีกครั้ง	.....	.....	.....	.....	.....
หัวข้อที่ 2 ระบบบริการอินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอ					
1. ควรจัดงบประมาณ และแผนการปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อปรับปรุงระบบให้ทั่วถึงทั้งสถานศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
2. สถานศึกษาควรจัดผู้ดูแลรับผิดชอบ และคอยพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตให้พร้อมใช้งานได้เสมอ	.....	.....	.....	.....	.....
3. จัดแหล่งเรียนรู้หรือมุมเรียนรู้ภายในสถานศึกษาให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและตรงกันความสนใจของนักศึกษา	.....	.....	.....	.....	.....
4. สถานศึกษาทำความร่วมมือกับบริษัทเครือข่ายการสื่อสารเพื่อปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน					
หัวข้อที่ 1 การติดตาม/ พุดคุย/ ให้คำแนะนำ/ ให้คำปรึกษา/ การออกเยี่ยมบ้าน/ ดูแลช่วยเหลือให้กับนักศึกษาที่ต้องการปรึกษามีน้อยไป					

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน (ต่อ)					
1. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรติดตามผู้เรียนและติดต่อผู้ปกครองโดยใช้เทคโนโลยีระบบ Line , Facebook เป็นต้น	.....	.....	.....	.....	.....
2. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอนควรให้คำปรึกษานักเรียนได้ทุกเรื่อง และใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว	.....	.....	.....	.....	.....
3. ครูที่ปรึกษาควรวางแผนเยี่ยมบ้านของนักศึกษา กลุ่มเสี่ยงอย่างน้อย 1 ครั้งต่อภาคเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
4. ครูที่ปรึกษาควรประสานงานและพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อให้ข้อมูลนักศึกษาตรงกันและเป็นปัจจุบันอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	.....	.....	.....	.....	.....
5. จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน และส่งเสริมการดำเนินการหรืออาจกำหนดเป็น KPI ในการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา โดยให้มีการรายงานผลเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างน้อย 2 สัปดาห์ครั้ง	.....	.....	.....	.....	.....
หัวข้อที่ 2 การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูที่ปรึกษากับนักศึกษามีเวลาน้อย					
1. สถานศึกษาควรจัดตาราง Home Room ในการพบติดตามดูแลนักศึกษาอย่างชัดเจน อย่างน้อยสัปดาห์ 1 ครั้ง	.....	.....	.....	.....	.....
2. ควรจัดกิจกรรมสัมพันธ์ครูที่ปรึกษา นักศึกษา และผู้ปกครองร่วมกัน เช่น กิจกรรมดูแลผู้เรียนหน้าเสาธง, กิจกรรมเสริมหลักสูตรการเรียนการสอน และกิจกรรมอื่น ๆ เป็นต้น	.....	.....	.....	.....	.....
3. ควรจัดทำกลุ่ม Line กลุ่มครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน นักศึกษา และผู้ปกครองแลกเปลี่ยนข่าวสารและติดตามดูแลผู้เรียนร่วมกัน	.....	.....	.....	.....	.....
4. ครูที่ปรึกษาควรให้ความสำคัญและดูแลให้คำปรึกษานักศึกษากลุ่มเสี่ยงเป็นกรณีพิเศษ	.....	.....	.....	.....	.....

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
<p>ด้านชุมชน และสิ่งแวดล้อม</p> <p>หัวข้อที่ 1 แหล่งมั่วสุ่มหรือแหล่งอบายมุขอยู่ใกล้สถานศึกษาทำให้ง่ายต่อการหนีเรียนและการกระทำผิด</p> <p>1. สถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย การตรวจแหล่งมั่วสุ่ม และประสานงานกับเจ้าหน้าที่และจัดทำข้อมูลแหล่งอบายมุขใกล้สถานศึกษา</p> <p>2. สถานศึกษาควรมีมาตรการควบคุมดูแลแหล่งอบายมุขบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา และการหนีออกนอกสถานศึกษาของนักศึกษาอย่างจริงจัง</p> <p>3. สถานศึกษาควรจัดสร้างกลุ่มเครือข่ายผู้ปกครองในพื้นที่เฝ้าระวังนักเรียนนักศึกษาร่วมกลุ่มมั่วสุ่มและหนีเรียน พร้อมทั้งให้แจ้งข่าวสารและช่วยปราบปรามแหล่งอบายมุขร่วมกับสถานศึกษา</p> <p>4. จัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ต่อต้านแหล่งอบายมุขให้นักศึกษาและประสานเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความรู้เรื่องโทษของการมั่วสุ่มแหล่งอบายมุขและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเล่นกีฬา</p> <p>หัวข้อที่ 2 สถานศึกษาอยู่ไกลไม่สะดวกในการเดินทางมาเรียน</p> <p>1. สถานศึกษาควรจัดหาที่พัก และประสานงานกับองค์กรหรือชุมชนบริเวณใกล้เคียงในราคาถูกและมีคนหรือครูคอยดูแล</p> <p>2. สถานศึกษาควรจัดหารถรับ-ส่ง นักศึกษาในเส้นทางเดียวกัน หรือจัดหายานพาหนะยืมเรียนให้นักศึกษา</p>	.....	.....	.....	.....	.....

รายการความเหมาะสมของแนวทางการป้องกัน การออกกลางคัน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียนการสอน/หลักสูตร (ต่อ)					
2. สถานศึกษาควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ให้ครูผู้สอนเน้นการจัดการเรียนแบบโครงงานเป็นฐาน โครงงานวิทยาศาสตร์ ใช้กระบวนการกลุ่ม หรือเน้นด้าน Soft Skill ให้มากขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
3. ส่งเสริมและจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้เพียงพอต่อผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติหรือค้นคว้าด้วยตนเองได้	.....	.....	.....	.....	.....
4. มีกิจกรรมพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมสอดแทรกเสมอและจัดกิจกรรมส่งเสริม 5 ดี 5 เก่งให้ครอบคลุมนักศึกษาทั้งสถานศึกษา และฝึกให้นักเรียนมีความตระหนักในการเรียนสาขาวิชาชีพตนเองเรียนเพื่อพัฒนาสู่อาชีพตนเองถนัด	.....	.....	.....	.....	.....
5. จัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมที่สอนน้องหรือเพื่อนช่วยเพื่อนให้ผู้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวธัญญ์พิชชา ท่วมทับ
วัน เดือน ปี เกิด 22 กันยายน 2517
สถานที่เกิด จังหวัดอุดรธานี
วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2540 ประกาศนียบัตรครุเทคนิคชั้นสูง (ปทส.)
วิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
ที่อยู่ปัจจุบัน 9 หมู่ 4 ตำบลวังกะพือ อำเภอเมือง
จังหวัดอุดรธานี 53170

